

Π.1.4: Μελέτη προϋποθέσεων για χημικές και φυσικές δοκιμές σε μια ευρεία κατηγορία βιομηχανικών προϊόντων για εξαγωγές σε τρίτες χώρες

Μελέτες για τη χάραξη στρατηγικής εποπτείας της αγοράς και αδειοδότησης των επιχειρήσεων

ΑΝΑΔΟΧΟΣ

DBC ▲ diadikasia

Αύγουστος 2023

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης

ΕΠΑνεΚ 2014-2020
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Πίνακας Περιεχομένων

1	Εισαγωγή.....	5
2	Υφιστάμενη Κατάσταση της Βιομηχανίας Ανάλυση εσωτερικού περιβάλλοντος της Βιομηχανίας	7
2.1	Οικονομικοί Φορείς που Αναπτύσσονται στην Ελλάδα για Παραγωγή Βιομηχανικών Προϊόντων	7
2.1.1	Η Ελληνική Βιομηχανία μέχρι σήμερα	7
2.1.2	Η χημική βιομηχανία στην Ελλάδα και ιστορική εξέλιξη μεχρι σημερα.....	9
2.2	Εξαγωγικές επιδόσεις τομέων και ανάδειξη τομέων που επιδέχονται βελτίωση	10
2.2.1	Ανάλυση εσωτερικού περιβάλλοντος της Ελληνικής Βιομηχανίας	10
2.2.2	Ανάλυση εσωτερικού περιβάλλοντος της Χημικής Βιομηχανίας	17
2.2.3	Οικονομικοί Φορείς που Αναπτύσσονται στην Ελλάδα για Παραγωγή Βιομηχανικών Προϊόντων	23
2.2.4	Βιομηχανικοί τομείς.....	24
2.2.5	Εξαγωγικές επιδόσεις τομέων και ανάδειξη τομέων που επιδέχονται βελτίωση.....	26
2.2.6	Εξαγωγικές επιδόσεις της χημικής βιομηχανίας.....	27
3	Εξαγωγικές απαιτήσεις (κυκλοφορία εντός / εκτός ΕΕ)	29
3.1	Εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης.....	29
3.1.1	Εισαγωγή.....	29
3.1.2	Γαλάζιος Οδηγός: Οι Παράγοντες της Αλυσίδας Εφοδιασμού Προϊόντων και οι Υποχρεώσεις τους	32
3.1.2.1	Κατασκευαστής.....	33
3.1.2.2	Εξουσιοδοτημένος Αντιπρόσωπος	36
3.1.2.3	Εισαγωγέας.....	37
3.1.2.4	Διανομέας.....	38
3.1.2.5	Πάροχοι υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών	40
3.1.2.6	Ο οικονομικός φορέας κατά την έννοια του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 40	
3.1.2.7	Άλλοι μεσάζοντες: Οι μεσάζοντες παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο	42
3.1.2.8	Τελικός χρήστης.....	43
3.1.3	Γαλάζιος Οδηγός: Απαιτήσεις για τα Προϊόντα	44
3.1.3.1	Ορισμός των βασικών απαιτήσεων	44
3.1.3.2	Συμμόρφωση προς τις βασικές απαιτήσεις: εναρμονισμένα πρότυπα	45
3.1.3.3	Ορισμός εναρμονισμένου προτύπου	45

3.1.3.4	Ρόλος των εναρμονισμένων προτύπων.....	46
3.1.3.5	Το τεκμήριο συμμόρφωσης.....	48
3.1.3.6	Απόσυρση, περιορισμός ή αποφυγή του τεκμηρίου συμμόρφωσης.....	48
3.1.3.7	Αναθεώρηση των εναρμονισμένων προτύπων.....	49
3.1.3.8	Συμμόρφωση προς τις βασικές απαιτήσεις: άλλες δυνατότητες.....	51
3.1.4	Γαλάζιος Οδηγός: Για ποιον λόγο είναι σημαντική η ιχνηλασιμότητα;.....	52
3.1.4.1	Απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας.....	52
3.1.4.2	Διατάξεις σχετικά με την ιχνηλασιμότητα.....	53
3.1.4.3	Υποχρέωση των κατασκευαστών να αναγράφουν το όνομα και τη διεύθυνσή τους	54
3.1.4.4	Υποχρέωση των εισαγωγέων να αναγράφουν το όνομα και τη διεύθυνσή τους.....	54
3.1.4.5	Η απαίτηση αναγραφής του ονόματος και της διεύθυνσης του οικονομικού φορέα που προβλέπεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020.....	55
3.1.4.6	Πιθανά σενάρια.....	55
3.1.4.7	Στοιχείο ταυτοποίησης.....	56
3.1.4.8	Ταυτοποίηση των οικονομικών φορέων.....	57
3.1.5	Τεχνικός φάκελος.....	58
3.1.6	Δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ.....	59
3.1.7	Απαιτήσεις σχετικά με τη σήμανση.....	60
3.1.7.1	Σήμανση CE.....	60
3.1.8	Άλλες υποχρεωτικές σημάνσεις.....	65
3.1.9	Αξιολόγηση της Συμμόρφωσης.....	65
3.1.9.1	Τι είναι η αξιολόγηση της συμμόρφωσης;.....	65
3.1.9.2	Η σπονδυλωτή δομή της αξιολόγησης της συμμόρφωσης στην ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης.....	66
3.1.9.3	Παράγοντες της αξιολόγησης της συμμόρφωσης — Θέση της αξιολόγησης της συμμόρφωσης στην αλυσίδα εφοδιασμού.....	67
3.1.9.4	Οι ενότητες και οι παραλλαγές τους.....	68
3.2	Εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.....	75
4	Ανάπτυξη από την ΕΕΧ υπηρεσιών καταγραφής, επικοινωνίας συλλογής και οργάνωσης της πληροφορίας για τις απαραίτητες προϋποθέσεις.....	83
4.1	Ο Ρόλος της ΕΕΧ.....	83
4.2	Πιστοποιητικά Ποιότητας.....	85
4.3	Πιστοποιητικά Προϊόντος.....	85
4.4	Δοκιμές, Ελέγχους και Κριτήρια Ποιότητας.....	86

Παραδοτέο Π.1.4: Μελέτη προϋποθέσεων για χημικές και φυσικές δοκιμές σε μια ευρεία κατηγορία βιομηχανικών προϊόντων για εξαγωγές σε τρίτες χώρες

5 Παράρτημα Κατάλογος Διαπιστευμένων Εργαστηρίων που Εκτελούν Δοκιμές σε Βιομηχανικά Προϊόντα.....89

1 Εισαγωγή

Η εταιρεία «DIADIKASIA BUSINESS CONSULTING ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» με διακριτικό τίτλο «DBC» (Σύμβουλος) σύμφωνα με την από 10 Απριλίου 2023 υπογραφείσα σύμβαση, έχει αναλάβει και υλοποιεί για λογαριασμό της «Ένωσης Ελλήνων Χημικών» (Ε.Ε.Χ.) το έργο «Μελέτες για τη χάραξη στρατηγικής εποπτείας της αγοράς και αδειοδότησης των επιχειρήσεων».

Το έργο έχει ως αντικείμενο την προετοιμασία ολοκληρωμένης στρατηγικής για την εποπτεία της αγοράς και τις αδειοδοτήσεις επιχειρήσεων σε αντικείμενα που αφορούν ή περιλαμβάνουν σε σημαντική έκταση αντικείμενα χημείας και χημικών ελέγχων.

Ειδικότερα, το έργο περιλαμβάνει την εκπόνηση μελετών ανά τομέα της αγοράς, με ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης και προτάσεις για τη βελτίωσή της, τη διαβούλευση των αρχικών προτάσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη, ώστε οι προτάσεις να εμπλουτιστούν και να ενισχυθεί η αξιοπιστία, η αποδοχή και η λειτουργικότητά τους.

Επιπροσθέτως, αντικείμενο του έργου είναι η συγκρότηση μιας ολοκληρωμένης πολιτικής εκ μέρους των αρμοδίων κρατικών φορέων για την άσκηση της εποπτείας της αγοράς στα αντικείμενα που κατ' εξοχήν εμπλέκουν αντικείμενα ελέγχου που εμπίπτουν στο επιστημονικό πεδίο της Χημείας. Ο ωφελούμενος πληθυσμός είναι ένα ευρύτατο σύνολο επιχειρήσεων από το σύνολο, σχεδόν, των κλάδων της οικονομίας (τουριστική βιομηχανία, κατασκευαστικός κλάδος, χημική βιομηχανία – κάθε είδους οικονομικός φορέας που οφείλει να έχει περιβαλλοντική άδεια, τομέας τροφίμων κ.α.).

Το έργο περιλαμβάνει τα ακόλουθα παραδοτέα:

- Π1.1. Μελέτη και προτάσεις/παρεμβάσεις σχετικά με τη συμμετοχή των ιδιωτικών εργαστηρίων στις διαδικασίες αξιολόγησης της υγιεινής των εγκαταστάσεων ξενοδοχειακών μονάδων με στόχο την προώθηση του τουρισμού.
- Π1.2. Μελέτη και προτάσεις/παρεμβάσεις σχετικά με την απλούστευση των διαδικασιών ελέγχου μονάδων παραγωγής αλκοόλης, αποσταγμάτων και προϊόντων αλκοόλης, όσον αφορά στην είσπραξη των ειδικών φόρων κατανάλωσης.
- Π1.3. Μελέτη προϋποθέσεων και πιστοποιητικών και ελέγχων που ζητούν τρίτες χώρες σχετικά με χημικές και μικροβιολογικές αναλύσεις τροφίμων για αποδοχή, ένταξη σε μητρώο εισαγωγέων-Δημιουργία βάσης δεδομένων.
- Π1.4. Μελέτη προϋποθέσεων για χημικές και φυσικές δοκιμές σε μια ευρεία κατηγορία βιομηχανικών προϊόντων για εξαγωγές σε τρίτες χώρες.
- Π1.5. Μελέτη απλοποίησης της διαδικασίας Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης των Επιχειρήσεων και διερεύνηση των σύγχρονων περιβαλλοντικών τεχνολογιών που μπορούν να ενσωματωθούν.

- Π1.6. Ανάπτυξη μηχανισμού καταγραφής προτάσεων και διαβούλευσης από τους εμπλεκόμενους φορείς
- Π1.7. Κατάρτιση Σχεδίων Προτάσεων βελτίωσης του Θεσμικού Πλαισίου.
- Π1.8. Ενέργειες Δημοσιότητας της Πράξης.

Το παρόν παραδοτέο Π1.4 αναφέρεται στη μελέτη προϋποθέσεων για χημικές και φυσικές δοκιμές σε μια ευρεία κατηγορία βιομηχανικών προϊόντων για εξαγωγές σε τρίτες χώρες.

Η μελέτη αφορά την προώθηση της εξωστρέφειας προϊόντων της χημικής βιομηχανίας και την προσέγγιση των παραγωγών / μεταποιητών / επιχειρήσεων βιομηχανικών προϊόντων προς τρίτες χώρες και αναπτυσσόμενες αγορές με προϊόντα υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Η μελέτη περιλαμβάνει ανάλυση εσωτερικού περιβάλλοντος σε σχέση με τους οικονομικούς φορείς που αναπτύσσονται στην Ελλάδα για παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων καθώς και τις ήδη εξαγωγικές επιδόσεις τους, με σκοπό την ανάδειξη τομέων που επιδέχονται βελτίωση. Επιπλέον, περιλαμβάνει το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για την κυκλοφορία προϊόντων στην Ευρώπη και τις υποχρεώσεις του κατασκευαστή για κατάθεση σχετικού φακέλου καθώς και την ανάλυση του εξωτερικού περιβάλλοντος σε σχέση με τις αγορές σε τρίτες χώρες, ειδικά αυτές που έχουν πρόσφατες αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο αξιολογούν, εγκρίνουν και δέχονται εισαγωγές προϊόντων.

Η μελέτη συνίσταται στην ανάπτυξη υπηρεσιών καταγραφής, επικοινωνίας συλλογής και οργάνωσης της πληροφορίας για τις απαραίτητες προϋποθέσεις, πιστοποιητικά ποιότητας, πιστοποιητικά προϊόντος, δοκιμές, ελέγχους, κριτήρια ποιότητας άλλα και νομοθετικά κριτήρια που πρέπει να εκπληρώνει ο παραγωγός και το προϊόν καθώς και πιθανή, αποδοχή επιθεωρήσεων και ελέγχων τρίτου μέρους, ώστε η Ένωση Ελλήνων Χημικών να καταστεί κέντρο πληροφόρησης.

Τέλος, η μελέτη περιλαμβάνει τον τρόπο με τον οποίο η Ένωση Ελλήνων Χημικών δύναται να παρέχει σχετικές υπηρεσίες στους ενδιαφερόμενους καθώς και πως δύναται να τηρεί επαφή με τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως είναι τα μικτά εμπορικά επιμελητήρια, οι ομάδες παραγωγών, οι αρμόδιες εθνικές αρχές των κρατών ενδιαφέροντος, οι διεθνείς οργανισμοί τόσο για την παροχή αυτών των υπηρεσιών, όσο και για την επικαιροποίησή τους.

2 Υφιστάμενη Κατάσταση της Βιομηχανίας Ανάλυση εσωτερικού περιβάλλοντος της Βιομηχανίας

2.1 Οικονομικοί Φορείς που Αναπτύσσονται στην Ελλάδα για Παραγωγή Βιομηχανικών Προϊόντων

2.1.1 Η Ελληνική Βιομηχανία μέχρι σήμερα

Η βιομηχανία στην Ελλάδα έχει μια μακρά ιστορία, η οποία εξελίχθηκε σταδιακά μέσα από διάφορα ιστορικά στάδια και κοινωνικές αλλαγές:

- Προεπαναστατική Περίοδος (προ 1821): Πριν από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, η ελληνική οικονομία ήταν κυρίως γεωργική και αγροτική. Δεν υπήρχε έντονη βιομηχανική δραστηριότητα.
- Ελληνική Επανάσταση (1821-1829): Κατά τη διάρκεια της επανάστασης, πολλοί Έλληνες πρόσφυγες και ξένοι επιχειρηματίες συμμετείχαν στην οικονομική ανάκαμψη της χώρας. Σημειώθηκε ανάπτυξη στην παραγωγή τροφίμων και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων.
- 19ος και 20ος αιώνας: Η ελληνική βιομηχανία αναπτύχθηκε με την εμφάνιση των πρώτων βιομηχανικών μονάδων. Βιομηχανίες όπως η υφαντουργία, η χημική βιομηχανία, η τράπεζα, και η ναυπηγική έκαναν την εμφάνισή τους. Στην πορεία, αναπτύχθηκαν επίσης οι βιομηχανίες τροφίμων, ξύλου, και μεταλλείων.
- Περίοδος Μεσοπολέμου και Μεταπολεμική (1940-1970): Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και του εμφυλίου πολέμου, η βιομηχανία επηρεάστηκε σοβαρά. Ωστόσο, μετά τον πόλεμο και την απελευθέρωση, η χώρα βίωσε οικονομική ανάκαμψη, και η βιομηχανία αναπτύχθηκε περαιτέρω. Εμφανίστηκαν νέες βιομηχανίες όπως η αυτοκινητοβιομηχανία και η υποδομή.
- Μεταπολεμική Περίοδος (1970 και μετά): Η βιομηχανία στην Ελλάδα εξελίχθηκε περαιτέρω, με έμφαση σε τομείς όπως η ναυτιλία, η τουριστική βιομηχανία, η τροφική βιομηχανία και η κατασκευή. Παράλληλα, η χώρα άνοιξε στην παγκόσμια αγορά και έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 1981.
- Σύγχρονη Εποχή: Σήμερα, η ελληνική βιομηχανία διαθέτει ποικίλους τομείς, από τον τουρισμό και τη ναυτιλία μέχρι την τροφική βιομηχανία και τις εναλλακτικές πηγές ενέργειας. Παράλληλα, αντιμετωπίζει προκλήσεις όπως η αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης και η προσαρμογή στις περιβαλλοντικές αλλαγές.

Η ελληνική βιομηχανία έχει εξελιχθεί από μια αγροτική οικονομία σε μια ποικίλη βιομηχανική βάση με διάφορους τομείς.

Στην πορεία της ιστορίας της βιομηχανίας στην Ελλάδα, υπήρξαν αρκετές σημαντικές εξελίξεις. Ορισμένες από τις πιο σημαντικές εξελίξεις περιλαμβάνουν:

- Βιομηχανική Επανάσταση: Κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα, η Ελλάδα γνώρισε μια βιομηχανική επανάσταση με τη δημιουργία των πρώτων βιομηχανικών μονάδων όπως υφαντουργία, χημική βιομηχανία και ναυπηγική. Αυτή η εξέλιξη άλλαξε το πρόσωπο της οικονομίας.
- Μεταπολεμική Ανάκαμψη: Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τον εμφύλιο πόλεμο, η χώρα βίωσε οικονομική ανάκαμψη και ανάπτυξη της βιομηχανίας.
- Προσχώρηση στην ΕΕ (1981): Η προσχώρηση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 1981 επέτρεψε την ενσωμάτωση της ελληνικής οικονομίας στην ενιαία αγορά της ΕΕ και την ελευθέρωση του εμπορίου.
- Προετοιμασία για το Ευρώ (2001): Η ελληνική οικονομία προσαρμόστηκε στο ευρώ ως επίσημο νόμισμα το 2001, ενισχύοντας τις εμπορικές σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Τουρισμός: Ο τουρισμός αναδείχθηκε ως ένας από τους σημαντικότερους τομείς της ελληνικής οικονομίας, με την χώρα να είναι προορισμός για εκατομμύρια τουρίστες κάθε χρόνο.
- Πράσινη Βιομηχανία: Οι τελευταίες δεκαετίες έχουν φέρει αυξημένη επίκτηση για βιώσιμη παραγωγή και περιβαλλοντικά φιλικές τεχνολογίες. Η ελληνική βιομηχανία προσπαθεί να προσαρμοστεί σε αυτές τις αλλαγές.
- Παγκόσμια Οικονομική Κρίση (2008): Η κρίση επηρέασε την ελληνική οικονομία και βιομηχανία, οδηγώντας σε μέτρα λιτότητας και αναδιοργάνωσης.

Οι παραπάνω εξελίξεις έχουν διαμορφώσει τη σημερινή μορφή της ελληνικής βιομηχανίας, η οποία εξακολουθεί να αντιμετωπίζει προκλήσεις και ευκαιρίες στον επίμονο δρόμο της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας. Η ελληνική βιομηχανία αντιμετωπίζει ιδιαίτερες προκλήσεις και διαφοροποιείται από άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτές οι διαφορές περιλαμβάνουν:

- Μικρός Βιομηχανικός Τομέας: Σε σύγκριση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, η βιομηχανική βάση της Ελλάδας είναι σχετικά μικρή. Οι περισσότερες επιχειρήσεις στη χώρα είναι μικρομεσαίου μεγέθους, ενώ λίγες είναι μεγάλες βιομηχανικές επιχειρήσεις.
- Εξάρτηση από τον Τουρισμό: Ο τουρισμός αποτελεί έναν από τους κύριους οικονομικούς τομείς της Ελλάδας. Αυτό σημαίνει ότι η ελληνική οικονομία είναι ευάλωτη σε περιόδους οικονομικής αστάθειας, καθώς η εξάρτηση από τον τουρισμό μπορεί να επηρεάσει την επιβίωση της βιομηχανίας.
- Ανάπτυξη του Πράσινου Τομέα: Η Ελλάδα έχει επενδύσει στην ανάπτυξη του πράσινου τομέα, περιλαμβανομένων των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και της βιώσιμης γεωργίας, σε απόπειρα να διαφοροποιήσει την οικονομία της και να μειώσει την εξάρτησή της από τον τουρισμό.

- Προκλήσεις στον Κλάδο της Χημικής Βιομηχανίας: Ο κλάδος της χημικής βιομηχανίας αντιμετωπίζει προκλήσεις όπως η συμμόρφωση με περιβαλλοντικούς κανονισμούς και η ανάγκη για καινοτομία στις διαδικασίες παραγωγής.
- Παράγοντες Ανταγωνιστικότητας: Οι ελληνικές επιχειρήσεις ανταγωνίζονται σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, χρειάζονται υψηλή ποιότητα και ανταγωνιστικές τιμές για τα προϊόντα τους.

Παρόλες αυτές τις προκλήσεις, η ελληνική βιομηχανία εξακολουθεί να αναπτύσσεται και να εξελίσσεται, προσπαθώντας να αξιοποιήσει τις ευκαιρίες που προσφέρονται στο ευρύτερο ευρωπαϊκό περιβάλλον.

2.1.2 Η χημική βιομηχανία στην Ελλάδα και ιστορική εξέλιξη μέχρι σήμερα

Η χημική βιομηχανία στην Ελλάδα έχει μια ιστορία που εκτείνεται πολλά χρόνια πίσω, και η εξέλιξή της έχει σημαντικές στιγμές και επιρροές από τις εθνικές και διεθνείς εξελίξεις. Εδώ είναι μια συνοπτική εικόνα της ιστορικής εξέλιξής της μέχρι σήμερα:

- Αρχές του 20ου αιώνα: Η χημική βιομηχανία στην Ελλάδα ξεκίνησε να αναπτύσσεται κυρίως με την παραγωγή βασικών χημικών προϊόντων, όπως λίπη, σαπούνια και χημικά λιπασμάτων.
- Μεταπολεμική περίοδος: Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η χημική βιομηχανία αναπτύχθηκε περαιτέρω, κυρίως με την εγκατάσταση μονάδων παραγωγής λιπασμάτων και χημικών προϊόντων.
- Δεκαετίες του '60 και '70: Κατά τη διάρκεια αυτών των δεκαετιών, η χημική βιομηχανία σημείωσε σημαντική ανάπτυξη, με τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων και την εισαγωγή τεχνολογικών καινοτομιών.
- Κρίση της Δεκαετίας του '80: Κατά τη δεκαετία του '80, η χημική βιομηχανία και γενικότερα η ελληνική βιομηχανία αντιμετώπισε δυσκολίες λόγω οικονομικών προβλημάτων και ανεργίας.
- Σύγχρονη Χημική Βιομηχανία: Σήμερα, η χημική βιομηχανία στην Ελλάδα συνεχίζει να υπάρχει και να αναπτύσσεται. Κύριοι κλάδοι περιλαμβάνουν την παραγωγή λιπασμάτων, τη χημική επεξεργασία πρώτων υλών, καθώς και την παραγωγή καλλυντικών και φαρμάκων.
- Προκλήσεις και Ευκαιρίες: Η χημική βιομηχανία στην Ελλάδα αντιμετωπίζει προκλήσεις όπως η συμμόρφωση με περιβαλλοντικούς κανονισμούς και η ανάγκη για καινοτομία. Επίσης, υπάρχουν ευκαιρίες για την ανάπτυξη του πράσινου τομέα και την εξαγωγή χημικών προϊόντων σε διεθνείς αγορές.

Η χημική βιομηχανία στην Ελλάδα συνεχίζει να αποτελεί σημαντικό τμήμα του βιομηχανικού τομέα και συμβάλλει στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

2.2 Εξαγωγικές επιδόσεις τομέων και ανάδειξη τομέων που επιδέχονται βελτίωση

2.2.1 Ανάλυση εσωτερικού περιβάλλοντος της Ελληνικής Βιομηχανίας

Η ανάλυση του εσωτερικού περιβάλλοντος της ελληνικής βιομηχανίας απαιτεί την εξέταση των εσωτερικών παραγόντων και χαρακτηριστικών που επηρεάζουν τη λειτουργία του τομέα. Αυτή η ανάλυση μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω διάφορων πτυχών και κριτηρίων. Παρακάτω παρουσιάζονται ορισμένοι από τους κύριους παράγοντες και πτυχές που πρέπει να ληφθούν υπόψη:

1. **Δομή της Βιομηχανίας:** Η δομή της βιομηχανίας στην Ελλάδα είναι ποικίλη και περιλαμβάνει διάφορους τύπους επιχειρήσεων σε διάφορους τομείς. Οι βιομηχανικοί τομείς που υπάρχουν στην Ελλάδα περιλαμβάνουν τα εξής:

- **Χημική Βιομηχανία:** Η Χημική βιομηχανία στην Ελλάδα περιλαμβάνει εταιρίες που παράγουν χημικά προϊόντα, όπως φάρμακα, πλαστικά, λιπαντικά, χημικά καύσιμα και πολλά άλλα.
- **Τρόφιμα και Ποτά:** Η βιομηχανία τροφίμων και ποτών περιλαμβάνει εταιρίες που παράγουν τρόφιμα, αλκοολούχα ποτά, αναψυκτικά και πολλά άλλα.
- **Ενέργεια:** Στον τομέα της ενέργειας, υπάρχουν εταιρίες που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και εξόρυξης φυσικού αερίου.
- **Βιομηχανία Αυτοκινήτων:** Στην Ελλάδα υπάρχουν εταιρίες που παράγουν αυτοκίνητα, μοτοσικλές και ανταλλακτικά.
- **Κατασκευή:** Ο τομέας της κατασκευής περιλαμβάνει εταιρίες που δραστηριοποιούνται στην κατασκευή κτηρίων, γενικών κατασκευαστικών εργασιών και δημόσιων έργων.
- **Τουρισμός:** Η βιομηχανία τουρισμού είναι κρίσιμη για την ελληνική οικονομία και περιλαμβάνει ξενοδοχεία, εστιατόρια, ταξιδιωτικές εταιρίες και άλλες σχετικές επιχειρήσεις.
- **Πλοία και Ναυτιλία:** Η ναυτιλιακή βιομηχανία στην Ελλάδα είναι σημαντική και περιλαμβάνει εταιρίες που κατασκευάζουν πλοία, εκμεταλλεύονται ναυτικές γραμμές και παρέχουν ναυτιλιακές υπηρεσίες.

Αυτοί είναι μερικοί από τους τομείς και τις επιχειρήσεις που απαρτίζουν τη βιομηχανία στην Ελλάδα.

2. **Ανταγωνισμός:** Ο τομέας της ελληνικής βιομηχανίας παρουσιάζει διάφορους βαθμούς ανταγωνισμού ανάλογα με τον κάθε υποτομέα και την βιομηχανία. Ακολουθούν κάποιοι από τους κυριότερους τομείς και τις εταιρίες που συμμετέχουν σε αυτούς:

- Χημική Βιομηχανία: Στην Ελλάδα υπάρχουν αρκετές εταιρίες που δραστηριοποιούνται στον χημικό τομέα, όπως η Ελληνικά Πετρέλαια, η Ελληνικά Χημικά, η Μυτιληναίος, και άλλες. Ο

ανταγωνισμός σε αυτόν τον τομέα είναι σημαντικός, αλλά η δομή διαφέρει ανάλογα με τον επιμέρους υποτομέα.

- Τροφίμα και Ποτά: Στον τομέα τροφίμων και ποτών, υπάρχουν ελληνικές εταιρίες όπως η Κρινή, η Vivartia η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΖΥΘΟΣ, και άλλες, που ανταγωνίζονται στην αγορά τροφίμων και ποτών. Σε αυτόν τον τομέα, η δομή είναι συνήθως ολιγοπωλιακή.

- Ενέργεια: Ο τομέας της ενέργειας στην Ελλάδα περιλαμβάνει εταιρίες όπως η Public Power Corporation (ΔΕΗ) και η Motor Oil Hellas. Η ΔΕΗ είναι η κυρία εταιρία στον τομέα της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και διανομής, ενώ η Motor Oil είναι σημαντική στον τομέα της ενέργειας και των καυσίμων. Ο ανταγωνισμός είναι περίπλοκος στον τομέα της ενέργειας λόγω της κανονιστικής φύσης του.

- Κατασκευή: Στον τομέα της κατασκευής, υπάρχουν εταιρίες όπως η Ellaktor, η J&P Anax, και άλλες, που ανταγωνίζονται στην κατασκευή κτηρίων και δημόσιων έργων. Ο ανταγωνισμός σε αυτόν τον τομέα είναι αρκετά έντονος.

- Τουρισμός: Η βιομηχανία τουρισμού στην Ελλάδα είναι πολύ ανταγωνιστική, με πολλά ξενοδοχεία και ταξιδιωτικές εταιρίες που ανταγωνίζονται για την εξυπηρέτηση των τουριστών. Ο βαθμός του ανταγωνισμού διαφέρει από τον τομέα στον τομέα και εξαρτάται από την δομή και τις ειδικές συνθήκες κάθε αγοράς. Σε ορισμένους τομείς, όπως η τροφική βιομηχανία, υπάρχουν λίγες μεγάλες εταιρίες που κυριαρχούν στην αγορά, ενώ σε άλλους τομείς, όπως η κατασκευή, υπάρχει μεγαλύτερος ανταγωνισμός μεταξύ πολλών εταιριών.

Στην ελληνική βιομηχανία, υπάρχουν και μονοπωλιακές και ολιγοπωλιακές δομές, ανάλογα με τον τομέα και την αγορά. Παραδείγματα για κάθε περίπτωση:

Μονοπωλιακές Δομές: Υπάρχουν ορισμένοι τομείς στην ελληνική βιομηχανία όπου μια μόνο εταιρία ή οργανισμός κυριαρχεί στην αγορά και λειτουργεί ως μονοπώλιο. Ένα παράδειγμα είναι η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ), που ελέγχει την παραγωγή και διανομή ηλεκτρικής ενέργειας σε μεγάλο μέρος της χώρας. Αυτή η κατάσταση δημιουργεί ένα μονοπώλιο στον τομέα της ηλεκτρο-ενέργειας.

Ολιγοπωλιακές Δομές: Σε άλλους τομείς, υπάρχει ολιγοπωλιακός ανταγωνισμός, όπου λίγες μεγάλες εταιρίες κυριαρχούν στην αγορά. Για παράδειγμα, στον χημικό τομέα υπάρχουν λίγες εταιρίες που παράγουν χημικά προϊόντα και ανταγωνίζονται μεταξύ τους. Οι μεγάλες εταιρίες σε αυτόν τον τομέα διαθέτουν σημαντικό μερίδιο της αγοράς και επηρεάζουν τον ανταγωνισμό.

Ανταγωνιστικές Δομές: Σε άλλους τομείς, όπως ο τουρισμός και η εστίαση, υπάρχει ποικιλία μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων που ανταγωνίζονται μεταξύ τους. Σε αυτές τις αγορές, δεν υπάρχει μονοπώλιο ή ολιγοπώλιο, και ο ανταγωνισμός είναι αρκετά έντονος.

Συνολικά, η δομή της ελληνικής βιομηχανίας είναι ποικίλη και εξαρτάται από τον τομέα και τις ειδικές συνθήκες κάθε αγοράς.

3. Δυνατότητες Παραγωγής: Η ελληνική βιομηχανία διαθέτει σημαντικές δυνατότητες παραγωγής σε διάφορους τομείς. Σε πολλούς από αυτούς τους τομείς, όπως η χημική βιομηχανία και ο τομέας τροφίμων και ποτών, υπάρχουν εργοστάσια και εγκαταστάσεις παραγωγής που χρησιμοποιούν σύγχρονη τεχνολογία και εξοπλισμό για την παραγωγή υψηλής ποιότητας προϊόντων.

Επιπλέον, ο τομέας της ενέργειας εξελίσσεται και χρησιμοποιεί νέες τεχνολογίες για την παραγωγή καθαρής ενέργειας από διάφορες πηγές. Το ξενοδοχείο και ο τουρισμός επίσης αποτελούν σημαντικό τμήμα της ελληνικής οικονομίας, με πολλές εταιρίες που προσφέρουν τουριστικές υπηρεσίες.

Ωστόσο, είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι ο ανταγωνισμός σε ορισμένους τομείς μπορεί να είναι αρκετά έντονος, ενώ σε άλλους υπάρχουν μονοπωλιακές ή ολιγοπωλιακές δομές. Αυτό μπορεί να επηρεάσει το βαθμό ανταγωνισμού σε κάθε αγορά.

Συνολικά, η ελληνική βιομηχανία έχει τη δυνατότητα να παράγει ποικίλα προϊόντα και υπηρεσίες με χρήση σύγχρονης τεχνολογίας και εξοπλισμού, προσφέροντας προοπτικές για την ανάπτυξη και την ενίσχυση της ελληνικής οικονομίας.

4. Ανθρώπινο Δυναμικό:

Ανεργία: Η υψηλή ανεργία σε ορισμένες περιοχές της Ελλάδας μπορεί να καθιστά δύσκολη την εύρεση εξειδικευμένου εργατικού δυναμικού σε ορισμένους τομείς. Αυτό μπορεί να περιορίζει την ανάπτυξη ορισμένων επιχειρήσεων.

Εκπαίδευση και Κατάρτιση: Η διαθεσιμότητα εργαζομένων με τις απαραίτητες δεξιότητες και εξειδίκευση είναι σημαντική. Συχνά, οι εταιρίες χρειάζονται εργαζόμενους με ειδικές γνώσεις σε τομείς όπως η τεχνολογία, η χημεία ή η μηχανολογία, και αυτό μπορεί να απαιτεί επενδύσεις στην εκπαίδευση και κατάρτιση του προσωπικού.

Κίνηση του εργατικού δυναμικού: Σε ορισμένους τομείς, όπως ο τουρισμός, η κίνηση του εργατικού δυναμικού είναι σεζόν και μπορεί να είναι δύσκολο να διατηρηθεί σταθερό προσωπικό καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

Ανταγωνισμός για εξειδικευμένους εργαζόμενους: Ο ανταγωνισμός για την προσέλκυση και διατήρηση εξειδικευμένων εργαζομένων μπορεί να είναι έντονος, καθώς πολλές εταιρίες αναζητούν το ίδιο εργατικό δυναμικό.

Επίπτωση της πανδημίας: Η πανδημία COVID-19 είχε σημαντική επίπτωση στην εργατική αγορά, με απολύσεις και αλλαγές στις εργασιακές συνθήκες. Αυτό μπορεί να έχει επιπτώσεις στη διαθεσιμότητα και τη σταθερότητα του εργατικού δυναμικού.

5. Κεφάλαιο και Χρηματοδότηση: Η ελληνική βιομηχανία αντιμετωπίζει πολλές προκλήσεις και ευκαιρίες, και η εξαρτάται από τον τομέα και τη στρατηγική της κάθε επιχείρησης.

Ποικιλία Επιχειρήσεων: Υπάρχει ποικιλία επιχειρήσεων σε διάφορους τομείς, όπως η χημική βιομηχανία, η ενέργεια, η τροφική βιομηχανία και ο τουρισμός. Οι επιχειρήσεις αυτές έχουν διάφορες δυνατότητες και προκλήσεις.

Ανταγωνισμός: Ο ανταγωνισμός είναι ένας σημαντικός παράγοντας σε πολλούς τομείς, όπως οι τροφίμα και τα ποτά, ενώ σε άλλους τομείς υπάρχουν μονοπωλιακές δομές.

Χρηματοδοτικές Πηγές: Οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν διάφορες χρηματοδοτικές πηγές, όπως δάνεια, ιδιωτικοί επενδυτές και κοινοπραξίες, για να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες τους.

Εξάρτηση από τη Χρηματοδότηση: Υπάρχει εξάρτηση από τη χρηματοδότηση σε ορισμένες επιχειρήσεις, η οποία μπορεί να αυξήσει το ρίσκο σε περιόδους οικονομικής δυσκολίας.

Διαθεσιμότητα Εργατικού Δυναμικού: Η διαθεσιμότητα και η εξειδίκευση του εργατικού δυναμικού αποτελούν προκλήσεις, ειδικά στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης.

6. **Κατανομή και Μάρκετινγκ:** Οι τρόποι **διανομής** των προϊόντων στην ελληνική βιομηχανία ποικίλλουν ανάλογα με τον τομέα και τον τύπο του προϊόντος, αλλά ορισμένοι από τους κύριους τρόπους διανομής περιλαμβάνουν:

Χονδρική Διανομή (Wholesale Distribution): Σε αυτήν την περίπτωση, τα προϊόντα πωλούνται σε μεγάλες ποσότητες σε εμπορικούς μεσάζοντες ή διανομείς. Οι χονδρέμποροι στη συνέχεια προωθούν και διανέμουν αυτά τα προϊόντα σε λιανικούς πωλητές, επιχειρηματίες ή άλλους επαγγελματίες.

Λιανική Διανομή (Retail Distribution): Στη λιανική διανομή, τα προϊόντα πωλούνται απευθείας στον τελικό καταναλωτή μέσω καταστημάτων λιανικής, όπως καταστήματα λιανικής, σούπερ μάρκετ, ηλεκτρονικά καταστήματα κ.λπ.

Διανομή μέσω Δικτύου (Network Distribution): Ορισμένες επιχειρήσεις χρησιμοποιούν δίκτυα διανομής, όπως ανεξάρτητοι αντιπρόσωποι ή συνεργάτες, για να προωθήσουν και να διανείμουν τα προϊόντα τους.

Διανομή μέσω Καταναλωτών (Direct-to-Consumer Distribution): Ορισμένες επιχειρήσεις επιλέγουν να διανέμουν τα προϊόντα τους απευθείας στους καταναλωτές χωρίς την ανάγκη μεσάζοντων. Αυτό μπορεί να συμβαίνει μέσω διαδικτυακών πωλήσεων ή άλλων μεθόδων.

Εξαγωγή: Ορισμένες ελληνικές επιχειρήσεις επιλέγουν να εξάγουν τα προϊόντα τους σε διεθνή αγορές, χρησιμοποιώντας δικούς τους διανομείς ή συνεργαζόμενους μεσάζοντες.

Οι επιλογές διανομής εξαρτώνται από πολλούς παράγοντες, όπως ο τύπος του προϊόντος, ο στόχος της επιχείρησης, η ανταγωνιστική αγορά και η στρατηγική πώλησης. Κάθε επιχείρηση επιλέγει τον κατάλληλο τρόπο διανομής για να φτάσει τα προϊόντα της στους καταναλωτές με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο.

7. **Διαφήμιση:** Η διαφήμιση είναι ένας συνήθης τρόπος προώθησης προϊόντων και υπηρεσιών στην αγορά. Περιλαμβάνει τη χρήση τηλεόρασης, ραδιοφώνου, διαδικτύου, και άλλων μέσων για να φτάσει το μήνυμα στους καταναλωτές.

Ενεργές Πωλήσεις: Οι ενεργές πωλήσεις περιλαμβάνουν την ανάπτυξη προσωπικών σχέσεων με πελάτες και την πώληση προϊόντων μέσω προσωπικής επαφής, όπως σε εκθέσεις και συνέδρια.

Προσφορές και Έκπτώσεις: Οι προσφορές, οι έκπτώσεις και άλλες προσφορές χρησιμοποιούνται για να ελκύσουν πελάτες και να αυξήσουν τις πωλήσεις.

Ψηφιακό Μάρκετινγκ: Η χρήση διαδικτυακών μέσων και κοινωνικών δικτύων για την προώθηση των προϊόντων και την αλληλεπίδραση με το κοινό.

Σχέσεις με τους Πελάτες (Customer Relationship Management - CRM): Η διαχείριση των σχέσεων με τους πελάτες είναι σημαντική για τη διατήρηση των υφιστάμενων πελατών και την απόκτηση νέων.

Η αποτελεσματικότητα αυτών των στρατηγικών εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, όπως ο τομέας, ο στόχος της επιχείρησης, η κατανόηση της αγοράς και η στρατηγική πώλησης. Η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας συνήθως περιλαμβάνει την παρακολούθηση των πωλήσεων, την ανάλυση αγοράς και την ανταπόκριση του κοινού.

8. **Καινοτομία:** Το επίπεδο καινοτομίας στον τομέα της ελληνικής βιομηχανίας εξαρτάται από τον συγκεκριμένο τομέα και τις επιχειρήσεις. Υπάρχουν ορισμένοι τομείς στους οποίους υπάρχει δραστηριότητα έρευνας και ανάπτυξης και προωθούνται νέες τεχνολογίες και προϊόντα, ενώ σε άλλους τομείς αυτή η δραστηριότητα είναι περιορισμένη.

Ορισμένα σημαντικά στοιχεία σχετικά με την καινοτομία στην ελληνική βιομηχανία περιλαμβάνουν:

-Έρευνα και Ανάπτυξη (E&A): Υπάρχουν ελληνικές επιχειρήσεις που επενδύουν στην έρευνα και ανάπτυξη νέων προϊόντων και τεχνολογιών. Οι τομείς όπως η φαρμακευτική βιομηχανία, η τεχνολογία πληροφορικής και η ενέργεια έχουν ενδιαφέρον για την έρευνα και ανάπτυξη.

-Καινοτομία στην Βιομηχανία: Ορισμένες επιχειρήσεις στην ελληνική βιομηχανία ενσωματώνουν την τεχνολογία στις διαδικασίες παραγωγής και διανομής, όπως την αυτοματοποίηση και το Διαδίκτυο των Πραγμάτων (IoT).

Ευρωπαϊκά Προγράμματα Χρηματοδότησης: Ελληνικές επιχειρήσεις και ερευνητικά κέντρα μπορούν να επωφεληθούν από ευρωπαϊκά προγράμματα χρηματοδότησης, όπως τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όπως το Πρόγραμμα Ορίζοντα 2020 και το Πρόγραμμα Χορηγίας InnovFin).

Παρόλα αυτά, πρέπει να σημειωθεί ότι η καινοτομία και η έρευνα και ανάπτυξη αντιμετωπίζουν προκλήσεις όπως η χρηματοδότηση και η διαθεσιμότητα εξειδικευμένου

εργατικού δυναμικού. Επίσης, η συνεργασία με πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα μπορεί να είναι σημαντική για την προώθηση της καινοτομίας στη βιομηχανία.

9. **Κόστη Παραγωγής:** Τα εργατικά κόστη είναι σημαντικός παράγοντας: Η διαχείριση του κόστους εργατικού δυναμικού είναι ζωτικής σημασίας για τις επιχειρήσεις. Αυτό περιλαμβάνει την αντιμετώπιση των αυξητικών πιέσεων στους μισθούς και τις ασφαλιστικές εισφορές. Οι τιμές των πρώτων υλών επηρεάζουν τα υλικά κόστη: Εφόσον η ελληνική βιομηχανία εξαρτάται από εισαγωγές πρώτων υλών, οι τιμές των πρώτων υλών στη διεθνή αγορά επηρεάζουν τα κόστη παραγωγής. Τα ενεργειακά κόστη μπορεί να είναι μεταβλητά: Οι τιμές της ενέργειας εξαρτώνται από διάφορους παράγοντες και μπορεί να είναι μεταβλητές. Η αποτελεσματική διαχείριση της ενέργειας είναι σημαντική για τη μείωση των κοστών παραγωγής.

Συνολικά, η διαχείριση των κοστών παραγωγής είναι ουσιώδης για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής βιομηχανίας. Η βελτίωση της παραγωγικότητας, η αναζήτηση πιο αποδοτικών υλικών και η βιώσιμη διαχείριση της ενέργειας μπορούν να συμβάλουν στη μείωση των κοστών και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων.

10. **Προστιθέμενη Αξία:** Η προστιθέμενη αξία είναι ένας σημαντικός οικονομικός δείκτης που μπορεί να μας βοηθήσει να κατανοήσουμε πώς οι επιχειρήσεις στον τομέα της ελληνικής βιομηχανίας δημιουργούν αξία και πώς αυτή συνδέεται με την ανταγωνιστικότητά τους. Η προστιθέμενη αξία μπορεί να οριστεί ως η διαφορά μεταξύ των εσόδων που προέρχονται από τις πωλήσεις των προϊόντων και των υλικών και εργατικών κοστών που απαιτούνται για την παραγωγή αυτών των προϊόντων. Ας αναλύσουμε πώς σχετίζεται η προστιθέμενη αξία με την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων:

- Προστιθέμενη Αξία και Ανταγωνιστικότητα:

Δημιουργία Επιπρόσθετης Αξίας: Οι επιχειρήσεις που καταφέρνουν να δημιουργήσουν προστιθέμενη αξία πέρα από τα αρχικά υλικά και εργατικά κόστη είναι πιο ανταγωνιστικές. Αυτό μπορεί να σημαίνει τη δημιουργία προϊόντων με υψηλή ποιότητα, προσθήκη υπηρεσιών ή την εξαγωγή προϊόντων σε αγορές με υψηλή αξία προστιθέμενης αξίας.

Καινοτομία: Η καινοτομία μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία προστιθέμενης αξίας, καθώς οι νέες τεχνολογίες και οι δημιουργικές ιδέες μπορούν να βελτιώσουν τα προϊόντα και τις διαδικασίες παραγωγής.

Ανταγωνιστικό Πλεονέκτημα: Η δημιουργία προστιθέμενης αξίας μπορεί να προσφέρει στις επιχειρήσεις ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην αγορά, επιτρέποντάς τους να ξεχωρίσουν από τους ανταγωνιστές τους.

Παραδείγματα επιχειρήσεων στην ελληνική βιομηχανία που δημιουργούν προστιθέμενη αξία με διάφορους τρόπους:

---Εταιρία Τυροκομίας: Μια εταιρία που παράγει τυριά μπορεί να δημιουργήσει προστιθέμενη αξία προσφέροντας ποικιλίες τυριών με διάφορες γεύσεις και συσκευασίες για την κατανάλωση των καταναλωτών.

---Εταιρία Παραγωγής Ελαιολάδου: Μια εταιρία που παράγει ελαιόλαδο μπορεί να επιδιώξει να δημιουργήσει προστιθέμενη αξία προωθώντας την εξαγωγή του προϊόντος σε διεθνείς αγορές υψηλής ποιότητας.

---Εταιρία Καλλυντικών: Μια εταιρία καλλυντικών μπορεί να δημιουργήσει προστιθέμενη αξία προσφέροντας ειδικά καλλυντικά προϊόντα με επιπρόσθετες θρεπτικές ιδιότητες.

Εταιρία Ένδυσης: Μια εταιρία που παράγει ρούχα μπορεί να δημιουργήσει προστιθέμενη αξία σχεδιάζοντας μοναδικά στυλ και προσφέροντας προσαρμοσμένα ρούχα στους πελάτες.

Αυτά τα παραδείγματα δείχνουν πώς οι επιχειρήσεις στην ελληνική βιομηχανία μπορούν να δημιουργήσουν προστιθέμενη αξία μέσω ποικιλίας τρόπων, όπως η ποιότητα των προϊόντων, η εξαγωγή σε διεθνείς αγορές και η προσαρμογή στις ανάγκες των πελατών.

-**Ανάγκη για Βελτιστοποίηση**: Για να αυξήσουν την προστιθέμενη αξία, οι επιχειρήσεις χρειάζεται να βελτιστοποιήσουν τις διαδικασίες παραγωγής, να επενδύσουν σε έρευνα και ανάπτυξη, και να εξετάσουν τις αγορές και τις τάσεις για ευκαιρίες προσθήκης αξίας.

-**Συνδυασμός Πόρων**: Η προστιθέμενη αξία συνδέεται συχνά με την ικανότητα των επιχειρήσεων να συνδυάζουν τους διάφορους πόρους τους (ανθρώπινους, υλικούς, τεχνολογικούς) με έξυπνο τρόπο για τη δημιουργία νέας αξίας.

Συνολικά, η προστιθέμενη αξία αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων στην ελληνική βιομηχανία. Η δημιουργία προστιθέμενης αξίας μέσω καινοτομίας, βελτιωμένων προϊόντων και υπηρεσιών, και αποτελεσματικών διαδικασιών παραγωγής είναι καθοριστική για την επιτυχία των επιχειρήσεων σε αυτόν τον τομέα.

11. Διαχείριση Κινδύνων: Η διαχείριση κινδύνων και ασφάλειας είναι ένας κρίσιμος παράγοντας στον τομέα της ελληνικής βιομηχανίας. Επιχειρήσεις σε αυτόν τον τομέα υποκείνται σε διάφορους κινδύνους, όπως ατυχήματα, περιβαλλοντικές προκλήσεις, νομικές υποχρεώσεις, και οικονομικοί κίνδυνοι. Για να αντιμετωπίσουν αυτούς τους κινδύνους, οι επιχειρήσεις υιοθετούν διάφορες εσωτερικές διαδικασίες και πολιτικές. Αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν:

- **Σχεδιασμός και Υλοποίηση Συστημάτων Ασφαλείας**: Οι επιχειρήσεις αναπτύσσουν συστήματα ασφαλείας για την προστασία του προσωπικού, των εγκαταστάσεων και της παραγωγικής διαδικασίας.

- **Εκπαίδευση και Ευαισθητοποίηση του Προσωπικού**: Το προσωπικό εκπαιδεύεται σχετικά με τους κινδύνους και τα μέτρα ασφαλείας που πρέπει να λαμβάνουν κατά τη διάρκεια της εργασίας τους.

-Διαχείριση Περιβαλλοντικών Κινδύνων: Οι εταιρίες που λειτουργούν σε περιβαλλοντικά ευαίσθητους τομείς πρέπει να συμμορφώνονται με περιβαλλοντικούς κανονισμούς και να υιοθετούν πρακτικές που μειώνουν την επίπτωσή τους στο περιβάλλον.

-Διαχείριση Κινδύνου Ατυχημάτων: Επιχειρήσεις που χειρίζονται επικίνδυνα υλικά ή διαδικασίες πρέπει να έχουν σχέδια αντιμετώπισης ατυχημάτων και να τηρούν αυστηρούς κανόνες ασφαλείας.

-Συμμόρφωση με Νομικούς Κανονισμούς: Οι εταιρίες πρέπει να είναι συμμορφωμένες με τους νομικούς κανονισμούς που διέπουν τον τομέα τους, όπως οικονομικοί, περιβαλλοντικοί και υγειονομικοί κανονισμοί.

-Επαναφορά από Καταστροφές: Ετοιμότητα για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών ή άλλων κρίσεων και ανάκαμψη από αυτές.

Η συμμόρφωση των ελληνικών επιχειρήσεων με τους κανονισμούς και τις προδιαγραφές εξαρτάται από τον τομέα δραστηριότητάς τους, το μέγεθός τους, καθώς και την εσωτερική διαχείριση και πολιτικές που υιοθετούν. Οι πολιτικές για τη διαχείριση κινδύνων και ασφάλειας προορίζονται να βοηθήσουν στη συμμόρφωση, αλλά η αποτελεσματικότητά τους μπορεί να ποικίλει.

Ορισμένες επιχειρήσεις τηρούν υψηλά πρότυπα ασφάλειας, περιβαλλοντικής συμμόρφωσης και ποιότητας και επενδύουν σε προηγμένες διαδικασίες διαχείρισης κινδύνων. Αυτές οι επιχειρήσεις συνήθως συμμορφώνονται με τους κανονισμούς και είναι αφοσιωμένες στην ασφάλεια του προσωπικού τους και στην προστασία του περιβάλλοντος.

Ωστόσο, υπάρχουν και περιπτώσεις επιχειρήσεων που μπορεί να μην είναι εξίσου συμμορφωμένες. Οι λόγοι για αυτό μπορεί να είναι ποικίλοι, όπως έλλειψη πόρων, έλλειψη εκπαίδευσης, αδυναμία πρόσβασης σε νέες τεχνολογίες και έλλειψη ευαισθητοποίησης για τη σημασία της συμμόρφωσης.

Η κυβέρνηση, οι εποπτικές αρχές και οι ενδιαφερόμενοι φορείς συνήθως επιβάλλουν κυρώσεις σε περιπτώσεις παραβάσεων των κανονισμών, με στόχο την προώθηση της συμμόρφωσης.

2.2.2 Ανάλυση εσωτερικού περιβάλλοντος της Χημικής Βιομηχανίας

- **Ποικιλία Επιχειρήσεων:** Ο τομέας της χημικής βιομηχανίας στην Ελλάδα αντιπροσωπεύει μια ποικιλία επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε διάφορους τομείς. Αυτή η ποικιλία μπορεί να προσφέρει ευκαιρίες για συνεργασία και ανάπτυξη σε διάφορες κατευθύνσεις.

- **Τεχνολογία και Καινοτομία:** Οι επιχειρήσεις στον τομέα είναι διατεθειμένες να εφαρμόσουν προηγμένες τεχνολογίες και να επενδύσουν στην καινοτομία για τη βελτίωση των προϊόντων και των διαδικασιών τους.

- **Ανθρώπινο Δυναμικό:** Η διαθεσιμότητα εξειδικευμένου ανθρώπινου δυναμικού αποτελεί προτεραιότητα για τις επιχειρήσεις. Η κατάρτιση και η εξειδίκευση του προσωπικού είναι κρίσιμες.
  - **Υλικά και Εφοδιαστική Αλυσίδα:** Η ποιότητα και η διαθεσιμότητα υλικών είναι σημαντικές για την παραγωγή υψηλής ποιότητας προϊόντων. Η διαχείριση της εφοδιαστικής αλυσίδας πρέπει να γίνεται με προσοχή.
  - **Διοίκηση και Διαχείριση:** Η αποτελεσματική διοίκηση και διαχείριση είναι ουσιώδης για την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη των επιχειρήσεων.
  - **Περιβαλλοντικοί Κανονισμοί:** Οι επιχειρήσεις πρέπει να συμμορφώνονται με περιβαλλοντικούς κανονισμούς και προδιαγραφές, προκειμένου να διασφαλίσουν την βιωσιμότητά τους και τη συμμόρφωση με τους νόμους.
- Συνολικά, η ελληνική χημική βιομηχανία έχει τη δυνατότητα να εξελιχθεί και να είναι ανταγωνιστική με την κατάλληλη διαχείριση, επενδύσεις σε τεχνολογία και ανθρώπινο δυναμικό, και συμμόρφωση με τους κανονισμούς και τις προδιαγραφές.
- **Εργαστήρια και εξοπλισμός:** Η διαθεσιμότητα και η ποιότητα των εργαστηρίων που ασχολούνται με χημικές και φυσικές δοκιμές στην ελληνική χημική βιομηχανία εξαρτώνται από πολλούς παράγοντες, όπως ο εξοπλισμός, η τεχνολογία και η ακρίβεια των μεθόδων δοκιμών. Ας αναλύσουμε κάθε παράγοντα ξεχωριστά:

1. Εξοπλισμός: Η διαθεσιμότητα και η ποιότητα του εξοπλισμού που χρησιμοποιείται στα εργαστήρια είναι κρίσιμης σημασίας. Στην ελληνική χημική βιομηχανία, υπάρχουν εργαστήρια με σύγχρονο εξοπλισμό που επιτρέπει την πραγματοποίηση δοκιμών με υψηλή ακρίβεια και αξιοπιστία. Ο εξοπλισμός περιλαμβάνει αναλυτές, φασματομέτρα, χρωματογράφους, μικροσκόπια και άλλα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την εκτέλεση δοκιμών.

2. Τεχνολογία: Η ελληνική χημική βιομηχανία επωφελείται από τις τεχνολογικές εξελίξεις στον τομέα των χημικών και φυσικών δοκιμών. Οι προηγμένες τεχνολογίες, όπως η υγρομετρία υψηλής απόδοσης (HPLC), η φασματοσκοπία μάζας (MS), η πυρολυσιμέτρηση και η πυκνομετρία, χρησιμοποιούνται για την ανάλυση και την ποιοτική αξιολόγηση των χημικών προϊόντων.

3. Ακρίβεια των μεθόδων δοκιμών: Η ακρίβεια των μεθόδων δοκιμών είναι ζωτικής σημασίας για την αξιοπιστία των αποτελεσμάτων. Στην ελληνική χημική βιομηχανία, οι εργαστηριακές μέθοδοι δοκιμών πρέπει να είναι πιστοποιημένες και να ακολουθούν τα πρότυπα ποιότητας, όπως τα ISO 17025 και GLP (Καλή Εργαστηριακή Πρακτική).

Συνεχίζοντας, η εκπαίδευση και η εμπειρία των τεχνικών και των επιστημόνων που εργάζονται στα εργαστήρια είναι επίσης πολύ σημαντική για την ποιότητα των δοκιμών. Οι εξειδικευμένοι επαγγελματίες πρέπει να έχουν γνώσεις και εμπειρία στη χρήση των μεθόδων δοκιμών και του εξοπλισμού, καθώς και στην ερμηνεία των αποτελεσμάτων.

Επιπλέον, η ποιότητα των εργαστηρίων επηρεάζεται από την παρακολούθηση και τον έλεγχο της διαδικασίας δοκιμών. Αυτό περιλαμβάνει την ποιότητα ελέγχου των εισερχομένων υλικών, τη διασφάλιση της σωστής διαδικασίας δοκιμών και την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων.

Ωστόσο, είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η διαθεσιμότητα και η ποιότητα των εργαστηρίων μπορεί να διαφέρει ανάλογα με το μέγεθος και την εξειδίκευση της επιχείρησης. Μεγάλες εταιρείες μπορεί να διαθέτουν δικά τους εργαστήρια με πλήρη εξοπλισμό και εξειδικευμένο προσωπικό, ενώ μικρότερες επιχειρήσεις μπορεί να συνεργάζονται με εξωτερικά εργαστήρια για την πραγματοποίηση των δοκιμών.

Συνοψίζοντας, η ελληνική χημική βιομηχανία διαθέτει εργαστήρια με σύγχρονο εξοπλισμό, προηγμένες τεχνολογίες και πιστοποιημένες μεθόδους δοκιμών. Η ποιότητα των εργαστηρίων εξαρτάται από τον εξοπλισμό, την τεχνολογία, την ακρίβεια των μεθόδων δοκιμών, την εμπειρία του προσωπικού και την εποπτεία της διαδικασίας δοκιμών.

- **Προσωπικό:** Η αξιολόγηση των δεξιοτήτων, της εμπειρίας και της εκπαίδευσης του προσωπικού που είναι υπεύθυνο για χημικές και φυσικές δοκιμές στα εργαστήρια στην Ελλάδα είναι ζωτικής σημασίας για την ποιότητα και αξιοπιστία των αποτελεσμάτων. Οι παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη περιλαμβάνουν:

1. Δεξιότητες: Το προσωπικό πρέπει να έχει τις απαραίτητες δεξιότητες για να εκτελέσει αποτελεσματικά τις χημικές και φυσικές δοκιμές. Αυτό περιλαμβάνει την κατανόηση των δοκιμαστικών μεθόδων, την ικανότητα να χειρίζονται τον εξοπλισμό με ακρίβεια και ασφάλεια, και την ικανότητα να ερμηνεύουν τα αποτελέσματα με σωστό τρόπο.

2. Εμπειρία: Η εργασία σε παρόμοια εργαστήρια ή η συμμετοχή σε προγράμματα εκπαίδευσης και επαγγελματικής ανάπτυξης μπορούν να παράσχουν την απαραίτητη εμπειρία για την αποτελεσματική εκτέλεση των δοκιμών.

3. Εκπαίδευση: Η εκπαίδευση του προσωπικού πρέπει να είναι συνεπής με τις απαιτήσεις των δοκιμών που εκτελούνται. Χημικοί και επιστήμονες πρέπει να έχουν σχετική σπουδή σε χημεία, βιολογία, φυσική ή συναφή πεδία.

- **Διαδικασίες και πρότυπα:**

1. **ISO/IEC 17025:** Πρότυπο για τη γενική απαίτηση για την αρμοδιότητα των δοκιμαστικών και βαθμολογικών εργαστηρίων, καθιστώντας το ακριβές και αξιόπιστο. Το πρότυπο ISO 17025 αναφέρεται στην απαίτηση για την επιτυχή λειτουργία ενός εργαστηρίου δοκιμών και βαθμολόγησης. Αυτό το πρότυπο καθορίζει τις γενικές απαιτήσεις για την ακρίβεια, την αξιοπιστία και την επαναληψιμότητα των αποτελεσμάτων που παράγονται από ένα εργαστήριο.

Η πιστοποίηση σύμφωνα με το πρότυπο ISO 17025 επιβεβαιώνει ότι ένα εργαστήριο διαθέτει τις κατάλληλες διαδικασίες, τον εξοπλισμό και το προσωπικό για να παράγει ακριβή και αξιόπιστα αποτελέσματα δοκιμών. Αυτό συμβάλλει στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης των πελατών και των ενδιαφερομένων στα αποτελέσματα που παράγονται από το εργαστήριο.

Το πρότυπο ISO 17025 καλύπτει πολλούς τομείς, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών δοκιμής, της διαχείρισης των μέτρησεων, της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής ανάπτυξης του προσωπικού και της διαχείρισης των διαδικασιών ποιότητας.

Η πιστοποίηση σύμφωνα με το πρότυπο ISO 17025 είναι σημαντική για τα εργαστήρια που παράγουν δοκιμές και βαθμολογήσεις, καθώς επιβεβαιώνει την τεχνική επάρκεια και την ακρίβεια των αποτελεσμάτων που παράγονται.

2. **ISO 9001:** Το πρότυπο ISO 9001 είναι ένα πρότυπο ποιότητας που ορίζει τις απαιτήσεις για το σύστημα διαχείρισης ποιότητας μιας επιχείρησης.

Μέσω του ISO 9001, μπορεί να διασφαλιστεί ότι η επιχείρηση που πραγματοποιεί χημικές και φυσικές δοκιμές προϊόντων έχει εγκαταστήσει ένα σύστημα διαχείρισης ποιότητας που πληροί κάποιες βασικές απαιτήσεις και δείχνει τη δέσμευσή της για την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών.

Η πιστοποίηση ISO 9001 περιλαμβάνει τις ακόλουθες δραστηριότητες:

- i. Ανάπτυξη και εφαρμογή ενός συστήματος διαχείρισης ποιότητας που πληροί τις απαιτήσεις του προτύπου ISO 9001.
- ii. Αναγνώριση και αξιολόγηση των απαιτήσεων ποιότητας για τις χημικές και φυσικές δοκιμές προϊόντων.
- iii. Θέσπιση διαδικασιών ελέγχου ποιότητας για τις δοκιμές προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων δοκιμής, της παρακολούθησης και της αξιολόγησης των αποτελεσμάτων.
- iv. Εκπαίδευση του προσωπικού σχετικά με τις απαιτήσεις ποιότητας και τις διαδικασίες δοκιμών.
- v. Παρακολούθηση και ανασκόπηση της απόδοσης του εργαστηρίου, περιλαμβανομένης της συλλογής δεδομένων και της ανάλυσης των αποτελεσμάτων.

3. **ISO 14001:** Το πρότυπο ISO 14001 μπορεί επίσης να εφαρμοστεί σε εργαστήρια που πραγματοποιούν χημικές και φυσικές δοκιμές προϊόντων. Αυτό συμβαίνει όταν το εργαστήριο επιθυμεί να εγκαταστήσει ένα σύστημα διαχείρισης περιβαλλοντικών πτυχών που πληροί τις απαιτήσεις του ISO 14001.

Η εφαρμογή του ISO 14001 σε ένα εργαστήριο που πραγματοποιεί χημικές και φυσικές δοκιμές προϊόντων μπορεί να περιλαμβάνει τις εξής δραστηριότητες:

- i. Αναγνώριση και αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των δοκιμών προϊόντων και των σχετικών διαδικασιών.

- ii. Θέσπιση στόχων και προγραμμάτων για τη μείωση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος των δοκιμών και τη βελτίωση της περιβαλλοντικής απόδοσης του εργαστηρίου.
- iii. Παρακολούθηση και αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τους περιβαλλοντικούς νόμους και κανονισμούς που ισχύουν για τις δοκιμές προϊόντων.
- iv. Εκπαίδευση του προσωπικού σχετικά με τις περιβαλλοντικές πτυχές και την ανάγκη για προστασία του περιβάλλοντος.

Η εφαρμογή του ISO 14001 σε ένα εργαστήριο προσφέρει τη δυνατότητα για βελτιωμένη περιβαλλοντική απόδοση, μείωση των αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον και ενίσχυση της εικόνας του εργαστηρίου σε θέματα περιβαλλοντικής βιωσιμότητας.

Προάγει τη συμμόρφωση με τους περιβαλλοντικούς κανονισμούς και νομοθεσία, ενισχύοντας έτσι την επιχειρηματική αξιοπιστία και την εμπιστοσύνη των πελατών και των ενδιαφερομένων φορέων.

Τέλος, παρέχει τη δυνατότητα για συνεχή βελτίωση και ανάπτυξη του συστήματος διαχείρισης περιβαλλοντικών πτυχών, προσαρμοζόμενο σε νέες απαιτήσεις και προκλήσεις που ανακύπτουν στον τομέα των χημικών και φυσικών δοκιμών προϊόντων.

4. Ευρωπαϊκές οδηγίες: Οδηγίες που εκδίδονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη ρύθμιση και την ασφάλεια των προϊόντων, περιλαμβανομένων των δοκιμών που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με αυτές τις οδηγίες. Ορισμένες βασικές οδηγίες είναι οι εξής:

- I. Οδηγία 2004/10/EK για την ποιότητα των προϊόντων του νερού που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση: Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για τις δοκιμές που πρέπει να πραγματοποιούνται σε εργαστήρια για την αξιολόγηση της ποιότητας του πόσιμου νερού.
- II. Οδηγία 2001/95/EK για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων: Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για την ασφάλεια των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά, και περιλαμβάνει και τις απαιτήσεις για τις δοκιμές που πρέπει να πραγματοποιούνται σε εργαστήρια.
- III. Οδηγία 2011/65/EE για την περιορισμένη χρήση ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε ηλεκτρικά και ηλεκτρονικά είδη (RoHS): Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για τις δοκιμές που πρέπει να πραγματοποιούνται σε εργαστήρια για τον έλεγχο της συμμόρφωσης με τους περιορισμούς σε επικίνδυνες ουσίες σε ηλεκτρικά και ηλεκτρονικά είδη.
- IV. Οδηγία 2014/30/EE για την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά την εκτίμηση της συμμόρφωσης των ηλεκτρομαγνητικών συσκευών: Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για τις δοκιμές που πρέπει να πραγματοποιούνται σε εργαστήρια για την

- αξιολόγηση της συμμόρφωσης των ηλεκτρομαγνητικών συσκευών με τις απαιτήσεις της οδηγίας.
- V. Οδηγία 2014/35/ΕΕ για την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά την εκτίμηση της συμμόρφωσης των ηλεκτρικών συσκευών χαμηλής τάσης: Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για τις δοκιμές που πρέπει να πραγματοποιούνται σε εργαστήρια για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των ηλεκτρικών συσκευών χαμηλής τάσης με τις απαιτήσεις της οδηγίας.
- VI. Οδηγία 2003/96/ΕΚ για την έγκριση εργαστηρίων για την ανάλυση των τσιμεντούχων υλικών: Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για την έγκριση και τη λειτουργία των εργαστηρίων που διενεργούν αναλύσεις τσιμεντούχων υλικών, προκειμένου να διασφαλιστεί η ακρίβεια και η αξιοπιστία των αποτελεσμάτων.
- VII. Οδηγία 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα: Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για τη διαχείριση των αποβλήτων που προέρχονται από την παραγωγή τσιμέντου, καθώς και για την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας από τις επιβλαβείς επιπτώσεις των αποβλήτων.
- VIII. Οδηγία 94/63/ΕΚ για την επιτήρηση και τον έλεγχο των εκπομπών από την αποθήκευση πετρελαίου: Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για την παρακολούθηση και τον έλεγχο των εκπομπών από την αποθήκευση πετρελαίου, προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία του περιβάλλοντος.
- IX. Οδηγία 94/63/ΕΚ για την επιτήρηση και τον έλεγχο των εκπομπών από την αποθήκευση πετρελαίου: Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για την παρακολούθηση και τον έλεγχο των εκπομπών από την αποθήκευση πετρελαίου, προκειμένου να διασφαλιστεί η προστασία του περιβάλλοντος.
- X. Οδηγία 2014/53/ΕΕ για την αρμοδιότητα των ραδιοεξοπλισμών: Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για την εμπορία και τη χρήση εξοπλισμού ραδιοεπικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων των δοκιμών που πρέπει να πραγματοποιούνται για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις τεχνικές προδιαγραφές.
- XI. Οδηγία 2014/32/ΕΕ για την αρμοδιότητα των μετρητών: Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για την εμπορία και τη χρήση μετρητών, συμπεριλαμβανομένων των δοκιμών που πρέπει να πραγματοποιούνται για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης με τις τεχνικές προδιαγραφές.
- XII. Οδηγία 2014/32/ΕΕ για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την εμπορία μέσων μέτρησης: Αυτή η οδηγία καθορίζει τις απαιτήσεις για την εμπορία μέσων μέτρησης, συμπεριλαμβανομένων των δοκιμών και της πιστοποίησης τους, προκειμένου να διασφαλιστεί η ακρίβεια και η αξιοπιστία των μετρήσεων.
- **Έρευνα και ανάπτυξη:** Η χημική βιομηχανία διεξάγει συνεχώς έρευνα και ανάπτυξη για τη βελτίωση των μεθόδων δοκιμών, την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών και την καινοτομία στον

τομέα των χημικών και φυσικών δοκιμών. Αυτό συμβαίνει για πολλούς λόγους, συμπεριλαμβανομένων των εξής:

- i. *Ποιότητας Ελέγχος*: Οι εταιρίες πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα προϊόντα τους πληρούν τις προδιαγραφές ποιότητας και ασφάλειας. Επομένως, διεξάγονται έρευνες για τη βελτίωση των δοκιμαστικών μεθόδων και την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών για τον έλεγχο της ποιότητας των προϊόντων.
- ii. *Βιώσιμος Ανάπτυξη*: Η χημική βιομηχανία επιδιώκει να μειώσει το αποτύπωμα της στο περιβάλλον. Έρευνα και ανάπτυξη πραγματοποιούνται για την ανάπτυξη πιο βιώσιμων διεργασιών και χρήση πράσινων τεχνολογιών.
- iii. *Νέα Υλικά και Εφαρμογές*: Η αναζήτηση νέων χημικών ουσιών και υλικών είναι συνεχής. Οι ερευνητές εργάζονται για τη δημιουργία υλικών με νέες ιδιότητες και εφαρμογές, όπως υλικά μεγάλης αντοχής, ευελιξίας, ή ηλεκτρικής αγωγιμότητας.
- iv. *Καταπολέμηση της Ασθένειας*: Η έρευνα για νέα φάρμακα και χημικά προϊόντα για την καταπολέμηση ασθενειών είναι κρίσιμη. Αυτό περιλαμβάνει την ανάπτυξη νέων φαρμάκων, εμβολίων και διαγνωστικών δοκιμών.
- v. *Ενέργεια και Καύσιμα*: Η αναζήτηση για αποδοτικότερες και βιώσιμες ενεργειακές πηγές και καύσιμα είναι σημαντική. Αυτό περιλαμβάνει την ανάπτυξη νέων καυσίμων, μπαταριών και τεχνολογιών αποθήκευσης ενέργειας.
- vi. *Καινοτομία στην Παραγωγή*: Οι εταιρίες ψάχνουν διαρκώς για τρόπους για την αύξηση της αποδοτικότητας της παραγωγής και τη μείωση των αποβλήτων.
- vii. *Ασφάλεια*: Έρευνα και ανάπτυξη γίνονται για την αναβάθμιση των διαδικασιών ασφαλείας στα εργοστάσια και την πρόληψη ατυχημάτων.

2.2.3 Οικονομικοί Φορείς που Αναπτύσσονται στην Ελλάδα για Παραγωγή Βιομηχανικών Προϊόντων

Στην Ελλάδα, υπάρχουν αρκετοί οικονομικοί φορείς που αναπτύσσονται και συμβάλλουν στην παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων. Αυτοί οι φορείς ποικίλουν από τις περιφερειακές και τοπικές αρχές μέχρι τις επιχειρήσεις και τις επενδυτικές ομάδες. Εδώ είναι μερικοί από αυτούς:

- **Επιχειρήσεις**: Οι ίδιες οι βιομηχανικές επιχειρήσεις είναι ο κύριος οικονομικός φορέας για την παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων. Αναπτύσσουν την παραγωγική τους δραστηριότητα, επενδύουν σε εξοπλισμό, τεχνολογία, και ανθρώπινο δυναμικό για την παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων.
- **Επενδυτές**: Οι επενδυτικές ομάδες και τα κεφαλαιαγοραία ταμεία αναζητούν ευκαιρίες επένδυσης στην παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων. Μπορεί να παρέχουν κεφάλαιο για την ανάπτυξη και την επέκταση των επιχειρήσεων.

- **Ερευνητικά Κέντρα:** Ορισμένα ερευνητικά κέντρα και ιδρύματα ασχολούνται με την επιστημονική έρευνα και την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων.
- **Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο:** Οργανισμοί όπως το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο συμβάλλουν στην προώθηση της εξαγωγής βιομηχανικών προϊόντων σε διεθνές επίπεδο και στη διευκόλυνση των επιχειρήσεων που επιθυμούν να διεισδύσουν σε διεθνείς αγορές.
- **Κυβέρνηση:** Οι κυβερνητικοί φορείς παίζουν σημαντικό ρόλο στην υποστήριξη και προώθηση του βιομηχανικού τομέα μέσω διάφορων πολιτικών, όπως οι επενδύσεις σε υποδομές, η χορήγηση επιδοτήσεων, και η δημιουργία ευνοϊκού επιχειρηματικού περιβάλλοντος.
- **Εκπαιδευτικά Ιδρύματα:** Τα πανεπιστημιακά και τα εκπαιδευτικά ιδρύματα παρέχουν εκπαιδευτικές προγράμματα και εκπαιδευτικούς πόρους που εκπαιδεύουν το ανθρώπινο δυναμικό που απαιτείται στον τομέα της παραγωγής βιομηχανικών προϊόντων.

Αυτοί οι οικονομικοί φορείς συνεργάζονται συχνά για την υποστήριξη και την ανάπτυξη της βιομηχανίας στην Ελλάδα. Μέσω αυτών των φορέων, οι επιχειρήσεις μπορούν να αξιοποιήσουν τους πόρους και τις ευκαιρίες που υπάρχουν για την παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων.

2.2.4 Βιομηχανικοί τομείς

Οι βιομηχανικοί τομείς είναι πολλοί και ποικίλοι, και η Ελλάδα έχει επενδύσει σε διάφορους τομείς της βιομηχανίας. Ορισμένοι από αυτούς τους οικονομικούς φορείς περιλαμβάνουν:

- **Βιομηχανία Τροφίμων και Ποτών:** Η Ελλάδα διαθέτει μια εκτεταμένη βιομηχανία τροφίμων και ποτών, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων όπως ελαιόλαδο, τυριά, κρασί, καφές και πολλά άλλα. Εταιρίες στον τομέα αυτό εξάγουν προϊόντα σε διεθνές επίπεδο.
- **Βιομηχανία Φαρμάκων:** Ο τομέας των φαρμάκων και της φαρμακευτικής βιομηχανίας αναπτύσσεται επίσης στην Ελλάδα, με εταιρίες που παράγουν φαρμακευτικά προϊόντα και εξάγουν σε διάφορες αγορές.
- **Βιομηχανία Κατασκευής:** Οικοδομικές εταιρίες και εταιρίες κατασκευής παράγουν βιομηχανικά προϊόντα όπως τσιμέντο, χαλυβουργικά προϊόντα, μεταλλικές κατασκευές και άλλα.
- **Βιομηχανία Ενέργειας:** Οι εταιρίες που είναι ενεργές στον τομέα της ενέργειας παράγουν ηλεκτρική ενέργεια, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, και παραγωγή καυσίμων.

- **Βιομηχανία Χημικών Προϊόντων:** Η βιομηχανία χημικών προϊόντων παράγει προϊόντα όπως χημικά για την κατεργασία των τροφίμων, τον καθαρισμό, τη βιομηχανία και πολλά άλλα
- **Βιομηχανία Τεχνολογίας και Ενημέρωσης:** Ο τομέας της τεχνολογίας και της πληροφορικής αναπτύσσεται επίσης στην Ελλάδα, με εταιρίες που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή λογισμικού, την τηλεπικοινωνία, και άλλους τομείς της τεχνολογίας.
- **Βιομηχανία Πετρελαίου και Φυσικού Αερίου:** Οι ενέργειες ανάπτυξης και εξόρυξης στον τομέα του πετρελαίου και του φυσικού αερίου είναι σημαντικές στην Ελλάδα.
- **Βιομηχανία Αυτοκινήτων και Ανταλλακτικών:** Η Ελλάδα έχει εταιρίες που παράγουν αυτοκίνητα, μοτοσικλέτες και ανταλλακτικά, καλύπτοντας τις ανάγκες της εγχώριας αγοράς και εξαγοντας σε διεθνές επίπεδο.
- **Βιομηχανία Πλαστικών και Καουτσούκ:** Οι εταιρίες που παράγουν πλαστικά προϊόντα και καουτσούκ είναι σημαντικοί παραγωγοί βιομηχανικών ειδών.
- **Βιομηχανία Υφαντουργίας και Ένδυσης:** Η παραγωγή ρούχων, υφασμάτων και υποδημάτων αποτελεί σημαντικό κομμάτι της βιομηχανίας στην Ελλάδα.
- **Βιομηχανία Τουρισμού:** Ο τομέας του τουρισμού είναι κρίσιμος για την ελληνική οικονομία. Πέρα από την παροχή υπηρεσιών, η βιομηχανία του τουρισμού περιλαμβάνει την παραγωγή ειδών και προϊόντων για τον τουρισμό, όπως ξενοδοχεία, εστιατόρια, ενοικιάσεις αυτοκινήτων, κ.λπ.
- **Βιομηχανία Πλοίων και Ναυτιλίας:** Η ναυτιλιακή βιομηχανία στην Ελλάδα είναι σημαντική, και οι εταιρίες παράγουν πλοία και προϊόντα σχετικά με τη ναυτιλία.
- **Βιομηχανία Κοσμημάτων και Τεχνοτροπιών:** Η παραγωγή κοσμημάτων και τεχνοτροπιών είναι ένας τομέας που διαθέτει παραγωγή και εξαγωγές.
- **Βιομηχανία Τσιμεντοποιίας:** Η παραγωγή τσιμέντου και υλικών κατασκευής είναι σημαντική για την οικοδομική βιομηχανία.

Οι οικονομικοί φορείς που αναπτύσσονται στην Ελλάδα για την παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων συνδέονται με το εσωτερικό περιβάλλον της χημικής βιομηχανίας στην Ελλάδα με πολλούς τρόπους:

- **Ανταγωνισμός:** Οι βιομηχανίες αυτές συνήθως ανταγωνίζονται μεταξύ τους για πόρους, αγορές και καταναλωτές στην Ελλάδα. Ο ανταγωνισμός μπορεί να επηρεάσει τις τιμές, την ποιότητα και την καινοτομία των προϊόντων τους.
- **Αγορά Εργασίας:** Οι βιομηχανίες αυτές απασχολούν εργαζόμενους σε διάφορες θέσεις εργασίας, από εργάτες σε επιστήμονες και μηχανικούς. Η διαθεσιμότητα εργατικού δυναμικού και η εξειδίκευση των εργαζομένων επηρεάζει την απόδοση των επιχειρήσεών τους.
- **Πρώτες Υλικές και Εφοδιαστική Αλυσίδα:** Η διαθεσιμότητα και η ποιότητα των πρώτων υλικών και των εφοδιαστικών αλυσίδων είναι κρίσιμες για τη χημική βιομηχανία. Οι

οικονομικοί φορείς που παράγουν πρώτες ύλες και εξαρτήματα μπορούν να επηρεάσουν την παραγωγικότητα και την ποιότητα των προϊόντων.

- **Ενέργεια:** Η χημική βιομηχανία απαιτεί σημαντική ποσότητα ενέργειας για τις διεργασίες παραγωγής. Οι εταιρίες που ασχολούνται με την παραγωγή ενέργειας, όπως οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας, μπορούν να επηρεάσουν το κόστος και τη διαθεσιμότητα της ενέργειας για τις βιομηχανίες αυτές.
- **Κανονιστικό Πλαίσιο:** Το νομικό και ρυθμιστικό πλαίσιο που διέπει τις επιχειρήσεις επηρεάζει τη χημική βιομηχανία. Οι οικονομικοί φορείς πρέπει να συμμορφώνονται με τους νόμους και τους κανονισμούς που διέπουν τη βιομηχανία τους.
- **Καινοτομία και Έρευνα:** Οι επιχειρήσεις στον τομέα της χημικής βιομηχανίας επωφελούνται από την καινοτομία και την έρευνα σε σχέση με νέες τεχνολογίες και προϊόντα που μπορούν να προσφέρουν οι άλλοι οικονομικοί φορείς.

Συνολικά, οι οικονομικοί φορείς που παράγουν βιομηχανικά προϊόντα στην Ελλάδα είναι ενσωματωμένοι στο εσωτερικό περιβάλλον της χημικής βιομηχανίας και επηρεάζουν και επηρεάζονται από τους παράγοντες που διαμορφώνουν τον τομέα αυτόν.

2.2.5 Εξαγωγικές επιδόσεις τομέων και ανάδειξη τομέων που επιδέχονται βελτίωση

Οι εξαγωγικές επιδόσεις των τομέων στην ελληνική βιομηχανία διαφέρουν ανάλογα με τον τομέα και την εποχή. Ενώ ορισμένοι τομείς έχουν εξαιρετικές εξαγωγικές επιδόσεις, άλλοι αντιμετωπίζουν προκλήσεις. Παρακάτω παρέχονται παραδείγματα τομέων με σημαντική εξαγωγική δραστηριότητα:

- **Τρόφιμα και Ποτά:** Οι ελληνικές εξαγωγές τροφίμων και ποτών, όπως το ελαιόλαδο, τα αμύγδαλα, το κρασί και τα τυριά, έχουν σημαντικό μερίδιο στις διεθνείς αγορές. Η ποιότητα και η ποικιλία των ελληνικών προϊόντων τροφίμων συμβάλλουν στην ανταγωνιστικότητά τους. Οι εξαγωγές τροφίμων και ποτών είναι ένας από τους πιο σημαντικούς τομείς για την Ελλάδα. Το ελαιόλαδο, για παράδειγμα, αποτελεί ένα προϊόν με υψηλή ποιότητα και αναγνωρίζεται διεθνώς. Ωστόσο, οι παγκόσμιες αγορές τροφίμων είναι ανταγωνιστικές, και η διαφοροποίηση των προϊόντων και η διασύνδεση με τις τάσεις υγιεινής διατροφής είναι απαραίτητες για τη διατήρηση και την αύξηση των εξαγωγών.
- **Φαρμακευτική Βιομηχανία:** Η ελληνική φαρμακευτική βιομηχανία έχει αναπτύξει δραστηριότητα στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης φαρμάκων. Πολλές φαρμακευτικές εταιρίες εξάγουν τα προϊόντα τους σε διεθνείς αγορές. Η ελληνική φαρμακευτική βιομηχανία έχει καταφέρει να αναπτύξει ένα ευρύ φάσμα φαρμάκων και προϊόντων υγείας. Η πρόκληση εδώ είναι η διατήρηση της ανταγωνιστικότητας σε έναν διεθνή ανταγωνιστικό χώρο. Η έρευνα

και η ανάπτυξη νέων φαρμάκων και η προσέλκυση επενδύσεων σε αυτόν τον τομέα είναι ζωτικές.

- **Μεταλλευτική και Μεταλλουργική Βιομηχανία:** Ο τομέας των μεταλλευτικών προϊόντων, όπως τα κονίαμα και οι μεταλλικές κατασκευές, εξάγει προϊόντα σε διάφορες χώρες. Ο τομέας των μεταλλευτικών προϊόντων είναι αναγνωρισμένος για την ποιότητα και την τεχνογνωσία του. Ωστόσο, οι τιμές των μεταλλευτικών προϊόντων μπορεί να υποκείνται σε μεγάλες διακυμάνσεις. Η εκσυγχρονισμένη παραγωγή και η διαφοροποίηση των προϊόντων μπορούν να βοηθήσουν στην ανταγωνιστικότητα.
- **Πληροφορική και Τεχνολογίες Πληροφορίας:** Οι ελληνικές εταιρίες λογισμικού και υπηρεσιών τεχνολογιών πληροφορίας εξάγουν τις υπηρεσίες τους σε παγκόσμια κλίμακα. Ο τομέας της πληροφορικής έχει σημαντική ανάπτυξη στην Ελλάδα, με πολλές επιχειρήσεις που παρέχουν λογισμικά και υπηρεσίες τεχνολογιών πληροφορίας. Η ανάπτυξη νέων τεχνολογιών και λύσεων, καθώς και η διεθνής επικοινωνία, μπορούν να ενισχύσουν τις εξαγωγές σε αυτόν τον τομέα.
- **Τουρισμός:** Ο τομέας του τουρισμού εξάγει τις υπηρεσίες του σε παγκόσμιο επίπεδο με την άφιξη τουριστών στην Ελλάδα.

Παράλληλα με αυτούς τους τομείς, υπάρχουν ευκαιρίες ανάπτυξης στους τομείς της πράσινης ενέργειας, του τουρισμού και της ναυπηγικής βιομηχανίας. Η επένδυση στην έρευνα και ανάπτυξη, καθώς και η δημιουργία προϊόντων με υψηλή προστιθέμενη αξία, αποτελούν κομβικά στοιχεία για την ενίσχυση της εξαγωγικής δραστηριότητας της ελληνικής βιομηχανίας.

2.2.6 Εξαγωγικές επιδόσεις της χημικής βιομηχανίας

Ο τομέας της χημικής βιομηχανίας στην Ελλάδα έχει σημαντική εξαγωγική δραστηριότητα, με προϊόντα που καλύπτουν διάφορους υποτομείς, όπως οι χημικές ουσίες, τα πλαστικά, τα φάρμακα, τα καλλυντικά, και άλλα. Αυτό οφείλεται στην ύπαρξη μεγάλων χημικών εταιριών στη χώρα. Οι εξαγωγές χημικών προϊόντων αντιπροσωπεύουν μια σημαντική πηγή εσόδων για την ελληνική οικονομία.

Οι εξαγωγικές επιδόσεις του τομέα ποικίλλουν ανάλογα με την κατηγορία των προϊόντων. Κάποια από τα κύρια εξαγόμενα προϊόντα της χημικής βιομηχανίας στην Ελλάδα περιλαμβάνουν:

- Χημικές ουσίες: Οι βασικές χημικές ουσίες και προϊόντα, όπως τα λιπάσματα, τα αγροχημικά και οι πρώτες ύλες για την κατασκευή φαρμάκων, εξάγονται σε πολλές χώρες.
- Πλαστικά: Ο τομέας των πλαστικών περιλαμβάνει προϊόντα όπως πλαστικά φύλλα, σωλήνες και συσκευασίες, τα οποία εξάγονται σε διάφορες αγορές.

- Φαρμακευτικά προϊόντα: Ελληνικές φαρμακευτικές εταιρίες εξαγουν φαρμακευτικά προϊόντα και γενόσημα φάρμακα σε διάφορες χώρες.

Παρά τις εξαγωγικές επιδόσεις, η ανταγωνιστικότητα του τομέα εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, όπως η ποιότητα των προϊόντων, η τιμή, η καινοτομία και η πρόσβαση σε διεθνείς αγορές. Επιπλέον, ο τομέας της χημικής βιομηχανίας υπόκειται σε κανονιστικές απαιτήσεις περί περιβαλλοντικής ασφάλειας και ποιότητας, και οι εταιρίες πρέπει να είναι συμμορφωμένες με αυτές για να διατηρήσουν και να αυξήσουν τις εξαγωγές τους.

Ο τομέας της χημικής βιομηχανίας στην Ελλάδα επιδέχεται βελτίωση σε πολλούς τομείς, προκειμένου να αυξήσει την ανταγωνιστικότητά του και να ενισχύσει τις εξαγωγές του.

Ορισμένοι από τους τομείς που μπορούν να βελτιωθούν περιλαμβάνουν:

- Καινοτομία και Έρευνα και Ανάπτυξη: Η χημική βιομηχανία πρέπει να επενδύσει περισσότερο σε έρευνα και ανάπτυξη για τη δημιουργία νέων προϊόντων και τεχνολογιών. Η καινοτομία μπορεί να οδηγήσει σε προϊόντα με υψηλή προστιθέμενη αξία και αυξημένη ζήτηση στις διεθνείς αγορές.
- Βιωσιμότητα και Περιβαλλοντική Αειφορία: Ο τομέας πρέπει να προσαρμόσει τις πρακτικές παραγωγής του για να πληροί τις περιβαλλοντικές απαιτήσεις και να μειώσει τον αντίκτυπό του στο περιβάλλον. Η αειφορία στην παραγωγή είναι ένας κρίσιμος παράγοντας για τη διατήρηση και την ενίσχυση των εξαγωγών.
- Διαφοροποίηση των Προϊόντων: Η διαφοροποίηση των χημικών προϊόντων μπορεί να δημιουργήσει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Αυτό μπορεί να συμπεριλάβει την παραγωγή υψηλής ποιότητας προϊόντων, εξατομικευμένες λύσεις για τους πελάτες, ή προϊόντα που πληρούν συγκεκριμένες ανάγκες των αγορών.
- Επένδυση στην Εκπαίδευση και την Κατάρτιση: Η κατάρτιση του εργατικού δυναμικού σε προηγμένες τεχνολογίες και πρακτικές παραγωγής είναι ουσιώδης για την ανταγωνιστικότητα. Η επένδυση στην εκπαίδευση των εργαζομένων μπορεί να βοηθήσει στη βελτίωση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας της παραγωγής.
- Προώθηση της Διεθνούς Συνεργασίας: Η συνεργασία με άλλες χημικές βιομηχανίες σε παγκόσμιο επίπεδο μπορεί να δώσει πρόσβαση σε νέες αγορές και τεχνολογίες. Η συμμετοχή σε διεθνείς ενώσεις και πρωτοβουλίες μπορεί να ενισχύσει τις εξαγωγές.

Συνολικά, η χημική βιομηχανία στην Ελλάδα μπορεί να εξακολουθήσει να αναπτύσσεται και να βελτιώνεται, αξιοποιώντας τις ευκαιρίες που προσφέρονται σε διεθνές επίπεδο και προσαρμόζοντας τις πρακτικές της στις ανάγκες της αγοράς και των πελατών.

3 Εξαγωγικές απαιτήσεις (κυκλοφορία εντός / εκτός ΕΕ)

Το νομοθετικό πλαίσιο που επικρατεί στην ΕΕ είναι ιδιαίτερα πολύπλοκο και πολυσύνθετο και η μελέτη επικεντρώνεται σε αυτό. Οι απαιτήσεις τρίτων χωρών αφορούν είτε αγορές που είναι ευθυγραμμισμένες με την ΕΕ είτε έχουν ελαφρώς διαφορετικές απαιτήσεις .

3.1 Εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης

Στο Εθνικό Μητρώο Διαδικασιών μπορεί κανείς να βρεί τις παρακάτω σχετικές διαδικασίες:

3.1.1 Εισαγωγή

A) Διενέργεια Ελέγχων για την Εποπτεία Βιομηχανικών Προϊόντων που υπάγονται στην τεχνική ενωσιακή και εθνική νομοθεσία του Παρ. Ι του ν.4712/2020:

Η διαδικασία αφορά στις δραστηριότητες που διεξάγονται και τα μέτρα που λαμβάνονται από τη Διεύθυνση Ασφάλειας και Συμμόρφωσης Βιομηχανικών Προϊόντων της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας, ως Αρχή Εποπτείας και Διαχείρισης για το πεδίο της ασφάλειας και συμμόρφωσης των βιομηχανικών προϊόντων του **Παρ. Ι του ν.4712/2020**, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι τα βιομηχανικά προϊόντα και οι οικονομικοί φορείς που τα διαθέτουν στην αγορά συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζει η αντίστοιχη ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης και η τεχνική εθνική νομοθεσία και ότι προστατεύεται το δημόσιο συμφέρον που η νομοθεσία αυτή καλύπτει.

Σύμφωνα με το **Παράρτημα Ι του νόμου 4712/2020**, που αφορά την εποπτεία βιομηχανικών προϊόντων στην Ελλάδα, οι επιχειρήσεις που κατασκευάζουν ή εισάγουν βιομηχανικά προϊόντα που υπάγονται σε ενωσιακή και εθνική νομοθεσία είναι υποχρεωμένες να υποβάλλουν τα προϊόντα τους σε ελέγχους και δοκιμές για να επιβεβαιώσουν τη συμμόρφωσή τους με τις προδιαγραφές και τις απαιτήσεις ασφάλειας.

Οι έλεγχοι και οι δοκιμές αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν:

- Τεχνικούς Ελέγχους: Ελέγχουν την τεχνική συμμόρφωση του προϊόντος με τις προδιαγραφές και τις απαιτήσεις που ισχύουν για το συγκεκριμένο είδος προϊόντος.
- Δοκιμές Ασφάλειας: Ελέγχουν την ασφάλεια του προϊόντος και εάν πληροί τις απαιτήσεις για την προστασία των χρηστών και του κοινού.
- Πιστοποίηση Συμμόρφωσης: Εάν το προϊόν πληροί όλες τις προδιαγραφές και απαιτήσεις, εκδίδεται η πιστοποίηση συμμόρφωσης που επιτρέπει την κυκλοφορία του προϊόντος στην αγορά.

Οι έλεγχοι αυτοί μπορούν να διενεργούνται από αρμόδιες αρχές και οργανισμούς που έχουν την εξουσία να εποπτεύουν τη συμμόρφωση των βιομηχανικών προϊόντων. Η τεχνική ενωσιακή και εθνική νομοθεσία καθορίζει τις λεπτομέρειες των απαιτήσεων και των ελέγχων που πρέπει να τηρούν οι επιχειρήσεις.

Εποπτεία Οργανισμών Αξιολόγησης της Συμμόρφωσης σε Πεδία Τεχνικής Βιομηχανικής Νομοθεσίας

Η διαδικασία αφορά στην παρακολούθηση της τήρησης των όρων της απόφασης έγκρισης (αναγνώρισης) Οργανισμού Αξιολόγησης της συμμόρφωσης σε πεδία τεχνικής βιομηχανικής νομοθεσίας.

Η "Εποπτεία Οργανισμών Αξιολόγησης της Συμμόρφωσης σε Πεδία Τεχνικής Βιομηχανικής Νομοθεσίας" αφορά το νομικό και ρυθμιστικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία και την εποπτεία των Οργανισμών Αξιολόγησης της Συμμόρφωσης (ΟΑΣΣ) στον τομέα τεχνικής βιομηχανικής νομοθεσίας. Αυτό το πλαίσιο καθορίζει τους όρους και τις απαιτήσεις για την αναγνώριση και τη λειτουργία των ΟΑΣΣ και περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- Αναγνώριση ΟΑΣΣ: Το πλαίσιο καθορίζει τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθήσουν οι ΟΑΣΣ για να λάβουν αναγνώριση και άδεια λειτουργίας από τις αρμόδιες αρχές. Αυτό περιλαμβάνει την αξιολόγηση της τεχνικής ικανότητας των ΟΑΣΣ.
- Αξιολόγηση Προϊόντων: Το πλαίσιο καθορίζει τις διαδικασίες και τις απαιτήσεις για την αξιολόγηση των προϊόντων από τις ΟΑΣΣ. Αυτό περιλαμβάνει τον τρόπο με τον οποίο οι ΟΑΣΣ πρέπει να διεξάγουν τις αξιολογήσεις, τις προδιαγραφές ασφάλειας που πρέπει να πληροί ένα προϊόν και τον τρόπο χορήγησης πιστοποιητικών συμμόρφωσης.
- Εποπτεία και Επιθεώρηση: Το πλαίσιο καθορίζει τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντα των ΟΑΣΣ όσον αφορά την εποπτεία και την επιθεώρηση των προϊόντων που έχουν πιστοποιηθεί. Αυτό περιλαμβάνει την παρακολούθηση της αγοράς για προϊόντα που έχουν ήδη κυκλοφορήσει καθώς και την αντιμετώπιση προβλημάτων ασφάλειας.
- Διαφάνεια και Ανεξαρτησία: Το πλαίσιο επιδιώκει να διασφαλίσει ότι οι ΟΑΣΣ λειτουργούν με διαφάνεια και ανεξαρτησία, προκειμένου να διατηρείται η εμπιστοσύνη στις αξιολογήσεις τους.

Το πλαίσιο αυτό είναι σημαντικό για την ασφάλεια και τη συμμόρφωση των βιομηχανικών προϊόντων στην αγορά και βοηθά στην προστασία των καταναλωτών και την διασφάλιση της ποιότητας και της ασφάλειας των προϊόντων.

Το **υπ. αριθμ. Φ.01.2/56790/ΔΠΠ 1828/2016 (ΦΕΚ/Β/1897)** αναφέρεται στο κανονιστικό πλαίσιο που διέπει την εποπτεία των Οργανισμών Αξιολόγησης της Συμμόρφωσης (ΟΑΣΣ) σε πεδία τεχνικής βιομηχανικής νομοθεσίας στην Ελλάδα. Αυτό το κανονιστικό πλαίσιο καθορίζει τις διαδικασίες και τις απαιτήσεις για τη λειτουργία και την εποπτεία των ΟΑΣΣ.

Οι ΟΑΣΣ είναι ανεξάρτητοι οργανισμοί που αξιολογούν τη συμμόρφωση των προϊόντων με τις τεχνικές προδιαγραφές και τις απαιτήσεις ασφάλειας. Τα προϊόντα που υπόκεινται σε αξιολόγηση μπορεί να είναι ηλεκτρικά, ηλεκτρονικά, μηχανολογικά, και άλλα.

Το κανονιστικό πλαίσιο καθορίζει τις προδιαγραφές που πρέπει να πληροί μια ΟΑΣΣ για να λάβει αναγνώριση και άδεια λειτουργίας από τις αρμόδιες αρχές. Επίσης, ορίζει τις διαδικασίες ελέγχου και αξιολόγησης των προϊόντων καθώς και τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντα των ΟΑΣΣ.

Στόχος αυτού του κανονιστικού πλαισίου είναι να διασφαλίσει ότι οι ΟΑΣΣ λειτουργούν με διαφάνεια, επαγγελματισμό και ανεξαρτησία και επιβεβαιώνουν τη συμμόρφωση των προϊόντων με τις τεχνικές προδιαγραφές και τις απαιτήσεις ασφάλειας πριν αυτά κυκλοφορήσουν στην αγορά.

Η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας (μέσω της Δνσης Πολιτικής Ποιότητας και Μετρολογίας) έχει οριστεί ως εθνική αρχή κοινοποίησης οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης, στο ευρωπαϊκό σύστημα NANDO (<https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/nando/>), για σημαντικό αριθμό ενωσιακών νομοθεσιών εναρμόνισης που αφορούν σε βιομηχανικά προϊόντα.

Η Διεύθυνση Πολιτικής Ποιότητας και Μετρολογίας εγκρίνει φορείς αξιολόγησης της συμμόρφωσης σε πεδία εθνικής και ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης με βάση το πλαίσιο της κ.υ.α. **Φ.01.2/ 56790/ ΔΠΠ 1828 (ΦΕΚ Β 1897) «Κανονιστικό πλαίσιο για οργανισμούς αξιολόγησης συμμόρφωσης που δραστηριοποιούνται σε πεδία ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης ή/και σε πεδία αμιγώς εθνικής τεχνικής βιομηχανικής νομοθεσίας, που εμπίπτουν στο πλαίσιο αρμοδιοτήτων της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας»**. Αναφορικά με τα πεδία ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης ή/και τα πεδία αμιγώς εθνικής τεχνικής βιομηχανικής νομοθεσίας που εμπίπτουν στο πλαίσιο αρμοδιοτήτων της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας, η πλέον πρόσφατη σχετική αναφορά γίνεται στην **Υπουργική απόφαση με αρ. 62068/ 03.06.2021 (ΦΕΚ Β 2527) «Τροποποίηση Παραρτημάτων του άρθρου 65 του ν.4712/2020»**.

Το προτιμητέο μέσο σε ευρωπαϊκό επίπεδο, για την απόδειξη της ικανότητας ενός κοινοποιημένου οργανισμού είναι, με βάση και τον **Κανονισμό 765/2008/ΕΚ**, η προηγούμενη διαπίστευση από τον Εθνικό Φορέα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ νπιδ, για την Ελλάδα). Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι κοινοποιημένοι οργανισμοί είναι διαπιστευμένοι σε ολόκληρη την Ευρώπη (ΕΕ, ΕΖΕΣ και Τουρκία) με εναρμονισμένο τρόπο, η European Cooperation for Accreditation (EA, δηλαδή η ευρωπαϊκή υποδομή διαπίστευσης με βάση το **Άρθρο 14 του Κανονισμού 765/2008/ΕΚ**) έχει δημοσιεύσει, αποκλειστικά στην αγγλική γλώσσα, το έγγραφο (EA-2/17) αναφορικά με τη διαπίστευση που αποσκοπεί στην κοινοποίηση. Για λόγους διευκόλυνσης, η Διεύθυνση Πολιτικής Ποιότητας & Μετρολογίας (Β τμήμα) προέβη στη μετάφραση του εν λόγω εγγράφου της EA στην ελληνική γλώσσα, καθώς έκρινε αναγκαία την καλύτερη ενημέρωση όλων των εμπλεκόμενων μερών.

Αναφέρεται ενημερωτικά ότι γενικά κοινοποιούσα αρχή είναι ο κυβερνητικός ή δημόσιος φορέας ο οποίος είναι επιφορτισμένος με τον ορισμό και την κοινοποίηση οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης δυνάμει της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης. Κάθε κράτος μέλος πρέπει να ορίζει κοινοποιούσα αρχή αρμόδια για την αξιολόγηση, την κοινοποίηση και την παρακολούθηση των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Η κοινοποιούσα αρχή αναλαμβάνει πλήρη ευθύνη για την επάρκεια των οργανισμών που κοινοποιεί.

Ο οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης είναι ο φορέας που υλοποιεί μία ή περισσότερες παραμέτρους αξιολόγησης της συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένων μίας ή περισσότερων από τις ακόλουθες δραστηριότητες: βαθμονόμηση, δοκιμή, πιστοποίηση και επιθεώρηση. Οι κοινοποιημένοι οργανισμοί είναι οργανισμοί αξιολόγησης της συμμόρφωσης οι οποίοι ορίστηκαν επίσημα και κοινοποιήθηκαν από την εθνική αρχή τους για τη διενέργεια των διαδικασιών αξιολόγησης της συμμόρφωσης κατά την έννοια της ισχύουσας ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης όταν απαιτείται η συμμετοχή τρίτου μέρους. Ονομάζονται «κοινοποιημένοι οργανισμοί» στο πλαίσιο της νομοθεσίας της ΕΕ.

Η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο "Ο 'Γαλάζιος Οδηγός' σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων της ΕΕ για τα προϊόντα 2022" είναι ένα εγγραφικό κείμενο που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (**Κείμενο 2022/C 247/01**) και αναφέρεται στην εφαρμογή των κανόνων της ΕΕ σχετικά με τα προϊόντα κατά το έτος 2022. Αυτό το κείμενο παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ).

Ο σκοπός του "Γαλάζιου Οδηγού" είναι να παρέχει κατευθυντήριες οδηγίες και πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων της ΕΕ που αφορούν τα προϊόντα κατά το συγκεκριμένο έτος. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει αναθεωρήσεις, ενημερώσεις ή σημαντικές πληροφορίες που αφορούν τους κανονισμούς και τις πρακτικές σχετικά με την αγορά προϊόντων στην ΕΕ και τον ΕΟΧ.

Ο "Γαλάζιος Οδηγός" είναι χρήσιμο εργαλείο για επιχειρήσεις και ενδιαφερόμενα μέρη που δραστηριοποιούνται στην αγορά της ΕΕ και ασχολούνται με την προσδιορισμό των απαιτήσεων και των διαδικασιών που αφορούν τα προϊόντα που κυκλοφορούν στην αγορά της ΕΕ κατά το συγκεκριμένο έτος.

3.1.2 Γαλάζιος Οδηγός: Οι Παράγοντες της Αλυσίδας Εφοδιασμού Προϊόντων και οι Υποχρεώσεις τους

Στην ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, οι "οικονομικοί φορείς" αναφέρονται σε διάφορους παράγοντες που συμμετέχουν στην διαδικασία διαθέσεως προϊόντων στην αγορά της ΕΕ. Αυτοί οι φορείς περιλαμβάνουν τον κατασκευαστή, τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο, τον εισαγωγέα και τον διανομέα. Στον **κανονισμό (ΕΕ) 2019/1020**, προστίθεται και ο "πάροχος

υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών" καθώς και άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που φέρουν υποχρεώσεις σχετικά με την κατασκευή, διαθεσιμότητα και λειτουργία προϊόντων, σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης.

Αυτοί οι φορείς είναι υπεύθυνοι για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης των προϊόντων με τις αναγκαίες ενωσιακές προδιαγραφές και την τήρηση των σχετικών υποχρεώσεων όπως προβλέπονται από το νομικό πλαίσιο της ΕΕ. Οι εν λόγω φορείς παίζουν κρίσιμο ρόλο στη διασφάλιση της ασφάλειας και της συμμόρφωσης των προϊόντων που διατίθενται στην ευρωπαϊκή αγορά.

3.1.2.1 Κατασκευαστής

Ο κατασκευαστής, σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, είναι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που φέρει την ευθύνη για τον σχεδιασμό ή την κατασκευή ενός προϊόντος και το διαθέτει στην αγορά με τη δική του επωνυμία ή εμπορικό σήμα. Αυτό σημαίνει ότι είτε κατασκευάζει το προϊόν από την αρχή είτε αναθέτει σε άλλους την κατασκευή του, εξακολουθεί να θεωρείται κατασκευαστής εάν το προϊόν διατίθεται στην αγορά υπό το όνομά του.

Ακόμη, αν κάποιος προσθέτει ή τροποποιεί ένα προϊόν, είτε για να αλλάξει την προβλεπόμενη χρήση ενός προϊόντος είτε για οποιονδήποτε άλλο λόγο, αυτό το πρόσωπο φέρει την ευθύνη του κατασκευαστή. Αυτό ισχύει ειδικά όταν οι αλλαγές επηρεάζουν τη συμμόρφωση του προϊόντος με τις νομικές απαιτήσεις.

Επίσης, είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι, ακόμη και όταν ο κατασκευαστής αναθέτει τμήματα της διαδικασίας παραγωγής ή άλλες λειτουργίες σε υπεργολάβους, παραμένει υπεύθυνος και υποχρεούται να διασφαλίζει ότι το προϊόν συμμορφώνεται με την ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Αυτό ισχύει ανεξάρτητα από το ποιος εκτελεί τις συγκεκριμένες λειτουργίες.

Σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, ο κατασκευαστής είναι ουσιαστικά ο φορέας που φέρει την τελική ευθύνη για την συμμόρφωση ενός προϊόντος προς τις ισχύουσες νομικές προδιαγραφές. Αυτό ισχύει ανεξάρτητα από το εάν ο κατασκευαστής έχει σχεδιάσει και κατασκευάσει το προϊόν ο ίδιος ή αν απλά το διαθέτει στην αγορά υπό τη δική του επωνυμία ή εμπορικό σήμα.

Αν ο κατασκευαστής εμφανίζεται ως κατασκευαστής επειδή το προϊόν κυκλοφορεί στην αγορά με το όνομά του, τότε πρέπει να φέρει την τελική ευθύνη για τη συμμόρφωση του προϊόντος με όλες τις απαιτήσεις της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης. Ακόμη και όταν ο κατασκευαστής αναθέτει μερικές από τις ενέργειες σχετικά με το προϊόν σε υπεργολάβους, παραμένει υπεύθυνος και πρέπει να εξασφαλίζει ότι το προϊόν συμμορφώνεται πλήρως με τις απαιτήσεις.

Ακόμη, ο κατασκευαστής πρέπει να έχει κατανόηση του σχεδιασμού και της κατασκευής του προϊόντος, ανεξάρτητα από το εάν αυτός πραγματοποιείται από τον ίδιο ή από υπεργολάβους. Αυτό εξασφαλίζει ότι το προϊόν πληροί όλες τις απαιτήσεις και είναι ασφαλές για τη χρήση του. Επιπλέον, ο κατασκευαστής πρέπει να διαθέτει όλα τα σχετικά έγγραφα και πιστοποιητικά που απαιτούνται για να αποδειχθεί η συμμόρφωση του προϊόντος, ακόμη και αν το προϊόν διατίθεται στην αγορά υπό διαφορετική επωνυμία ή σήμα.

Ο κατασκευαστής είναι υπεύθυνος για τη συμμόρφωση του προϊόντος με τις απαιτήσεις της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης, ανεξάρτητα από τον τρόπο κατασκευής ή την ανάθεση μερικών ενεργειών σε άλλους.

Βεβαιώνοντας τη συμμόρφωση ενός προϊόντος με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης είναι μια σημαντική ευθύνη που βαρύνει τον κατασκευαστή. Ο κατασκευαστής είναι υπεύθυνος για τον σχεδιασμό, την κατασκευή, την εγκατάσταση, και τη διάθεση στην αγορά του προϊόντος με τρόπο που να διασφαλίζει τη συμμόρφωσή του με την ισχύουσα νομοθεσία.

Συγκεκριμένα, ο κατασκευαστής πρέπει:

- Να διενεργεί ή να διασφαλίζει τη διενέργεια της διαδικασίας αξιολόγησης της συμμόρφωσης, σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης.
- Να καταρτίζει τον τεχνικό φάκελο.
- Να συμπληρώνει τη δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ και να εξασφαλίζει την παροχή κατανοητών οδηγιών και πληροφοριών ασφάλειας για το προϊόν.
- Να διασφαλίζει την ιχνηλασιμότητα του προϊόντος, συμπεριλαμβανομένης της αποθήκευσης του τεχνικού φακέλου και της δήλωσης συμμόρφωσης για τον ορισμένο χρόνο.
- Να επισημαίνει το προϊόν με τον απαιτούμενο τρόπο, συμπεριλαμβανομένου του σήματος CE και άλλων απαιτούμενων σημάνσεων.
- Να διασφαλίζει ότι ισχύουν διαδικασίες που διατηρούν τη συμμόρφωση του προϊόντος κατά τη σειριακή παραγωγή.
- Σε ορισμένες περιπτώσεις, να πιστοποιεί το προϊόν και/ή το σύστημα ποιότητας.

Αυτές οι υποχρεώσεις ισχύουν είτε ο κατασκευαστής είναι εγκατεστημένος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είτε όχι. Επομένως, ο κατασκευαστής πρέπει να διασφαλίζει τη συμμόρφωση του προϊόντος του και να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την ασφαλή χρήση του από τους τελικούς χρήστες.

Σύμφωνα, με ορισμένες ενωσιακές πράξεις εναρμόνισης, υπάρχει η δυνατότητα για τους κατασκευαστές να διενεργούν δοκιμές με δειγματοληψία στο τέλος της αλυσίδας παραγωγής ή σε προϊόντα που έχουν ήδη διατεθεί στην αγορά. Αυτό γίνεται με σκοπό να προστατευθούν οι

καταναλωτές και άλλοι τελικοί χρήστες από πιθανές ασφαλιστικές και ποιοτικές προβληματικές καταστάσεις στα προϊόντα.

Επιπλέον, οι κατασκευαστές πρέπει να λαμβάνουν άμεσα τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα αν αντιληφθούν ότι ένα προϊόν που έχουν διαθέσει στην αγορά δεν συμμορφώνεται με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την απόσυρση ή ανάκληση του προϊόντος από την αγορά. Εάν υπάρχει λόγος να πιστεύετε ότι το προϊόν προκαλεί κίνδυνο για την υγεία, την ασφάλεια, το περιβάλλον ή άλλα δημόσια συμφέροντα, τότε πρέπει να ενημερώνετε αμέσως τις αρμόδιες εθνικές αρχές των κρατών μελών στα οποία διαθέτετε το προϊόν και να παρέχετε λεπτομέρειες σχετικά με την μη συμμόρφωση και τα διορθωτικά μέτρα που έχετε λάβει.

Για την επικοινωνία με τις αρχές εποπτείας της αγοράς, μπορεί να χρησιμοποιηθεί η πύλη προειδοποίησης επιχειρήσεων για την ασφάλεια προϊόντων, που παρέχεται από την Επιτροπή, για να διευκολυνθεί η ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών.

Τέλος, οι κατασκευαστές πρέπει να παρέχουν όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες και έγγραφα τεκμηρίωσης στις αρμόδιες εθνικές αρχές, σε μια γλώσσα που είναι εύκολα κατανοητή από αυτές. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει τη δήλωση συμμόρφωσης, το τμήμα του τεχνικού φακέλου και άλλα πιστοποιητικά. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να διατίθενται επί 10 έτη αφότου έχετε προμηθεύσει το προϊόν.

Σημαντικό είναι ότι οι εθνικές αρχές μπορεί να δεχθούν και άλλες γλώσσες εκτός από την επίσημη γλώσσα του κράτους τους, αν αυτό συμφωνηθεί με τις αρχές και εάν είναι αποδεκτό από αυτές. Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί και μια τρίτη γλώσσα, εάν υπάρχει συμφωνία με τις αρχές εποπτείας της αγοράς.

Στην περίπτωση που λάβετε ένα αιτιολογημένο αίτημα, μπορείτε να παράσχετε μόνο το τμήμα του τεχνικού φακέλου που σχετίζεται με την υποτιθέμενη μη συμμόρφωση του προϊόντος, και το οποίο μπορεί να αποδείξει ότι έχετε αντιμετωπίσει το ζήτημα ως κατασκευαστής. Σε αυτήν την περίπτωση, το αίτημα για μετάφραση του τεχνικού φακέλου πρέπει να περιορίζεται στα συγκεκριμένα τμήματα του φακέλου που αφορούν το πρόβλημα που αναφέρεται στο αίτημα. Επιπλέον, μπορεί να ορίζεται μια προθεσμία για την παράδοση των απαιτούμενων εγγράφων, η οποία εξαρτάται από το πλαίσιο της ενωσιακής πράξης εναρμόνισης που διέπει το συγκεκριμένο προϊόν. Σε περιπτώσεις επείγοντος και σοβαρού κινδύνου, μπορεί να οριστεί ακόμη σύντομη προθεσμία.

Εάν η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης περιλαμβάνει απαιτήσεις σχετικά με τη θέση σε λειτουργία του προϊόντος, τότε ο φυσικός ή νομικός φορέας που βάζει σε λειτουργία ένα προϊόν φέρει τις ίδιες ευθύνες όπως και ο κατασκευαστής που το διαθέτει στην αγορά. Αυτό το πρόσωπο πρέπει να διασφαλίζει ότι το προϊόν συμμορφώνεται με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης και ότι έχει υποβληθεί σε κατάλληλη διαδικασία αξιολόγησης της συμμόρφωσης.

Επιπλέον, οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εισάγει στην αγορά της ΕΕ μεταχειρισμένα προϊόντα από τρίτες χώρες ή που διαθέτει προϊόντα που δεν έχουν σχεδιαστεί ή κατασκευαστεί στην αγορά της ΕΕ, θα πρέπει να αναλαμβάνει τον ρόλο του κατασκευαστή. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να διασφαλίζει τη συμμόρφωση των προϊόντων που διαθέτει με την ισχύουσα ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης και να ακολουθεί τις αντίστοιχες διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης.

Συνεπώς, όλοι αυτοί οι φορείς φέρουν σημαντικές υποχρεώσεις για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ με τις ενωσιακές νομοθεσίες εναρμόνισης.

3.1.2.2 Εξουσιοδοτημένος Αντιπρόσωπος

Στο πλαίσιο της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης, ο κατασκευαστής που έχει τα προϊόντα του στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει τη δυνατότητα να ορίσει έναν εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο στην Ένωση. Αυτός ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος είναι υπεύθυνος για να εκτελεί συγκεκριμένα καθήκοντα εξ ονόματος του κατασκευαστή σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ενωσιακής νομοθεσίας. Αξίζει να σημειώσουμε τα εξής:

- Ορισμός του Εξουσιοδοτημένου Αντιπρόσωπου: Ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην Ένωση, και η εντολή που του δίνεται από τον κατασκευαστή πρέπει να είναι γραπτή και να καθορίζει με σαφήνεια τα καθήκοντά του.
- Καθήκοντα του Εξουσιοδοτημένου Αντιπροσώπου: Ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος έχει συγκεκριμένα καθήκοντα, όπως τη θέση της δήλωσης συμμόρφωσης ΕΕ και του τεχνικού φακέλου στη διάθεση των εθνικών εποπτικών αρχών, τη συνεργασία με αυτές κατόπιν αιτήματός τους, και την παροχή απαιτούμενων πληροφοριών και εγγράφων.
- Περιορισμοί του Εξουσιοδοτημένου Αντιπροσώπου: Ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος δεν μπορεί να εκτελεί καθήκοντα που αφορούν την παραγωγή των προϊόντων, τον τεχνικό φάκελο, ή τον τρόπο παραγωγής. Επίσης, δεν μπορεί να τροποποιεί τα προϊόντα για να επιτύχει τη συμμόρφωση με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης χωρίς ειδικές οδηγίες.
- Σχέση με Εισαγωγείς ή Διανομείς: Είναι δυνατόν ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος να είναι επίσης εισαγωγέας ή διανομέας, αλλά αυτός ο ρόλος πρέπει να διαχωρίζεται από τον ρόλο του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου, και οι αντίστοιχες υποχρεώσεις πρέπει να εκπληρώνονται χωριστά.

Επίσης, ανάλογα με τον τύπο του προϊόντος και τις διαδικασίες αξιολόγησης συμμόρφωσης, ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος μπορεί να έχει πρόσθετα καθήκοντα όπως η τοποθέτηση της σήμανσης CE και η υπογραφή της δήλωσης συμμόρφωσης ΕΕ.

Το ουσιαστικό είναι ότι η εντολή πρέπει να είναι γραπτή και να καθορίζει σαφώς τα καθήκοντα του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου.

3.1.2.3 Εισαγωγέας

Ο εισαγωγέας αναφέρεται στο φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εισάγει προϊόντα από τρίτες χώρες στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι υποχρεώσεις του εισαγωγέα βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στις υποχρεώσεις του κατασκευαστή του προϊόντος.

Συγκεκριμένα, ο εισαγωγέας πρέπει να διασφαλίζει ότι ο κατασκευαστής έχει προηγουμένως εξασφαλίσει τη συμμόρφωση του προϊόντος με τις απαιτήσεις ασφάλειας και ποιότητας. Αν προκύψουν αμφιβολίες σχετικά με τη συμμόρφωση, ο εισαγωγέας πρέπει να αναλαμβάνει δράση και να επικοινωνεί με τον κατασκευαστή για την επίλυσή τους. Εάν το προϊόν έχει ήδη διατεθεί στην αγορά, πρέπει να λαμβάνει διορθωτικά μέτρα.

Επιπλέον, ο εισαγωγέας πρέπει να διασφαλίζει ότι ο κατασκευαστής έχει προετοιμάσει τον απαραίτητο τεχνικό φάκελο, έχει εφαρμόσει τη σωστή σήμανση συμμόρφωσης (όπως τη σήμανση CE), και έχει παράσχει τις απαραίτητες πληροφορίες και οδηγίες ασφαλείας που απαιτούνται από το νομικό πλαίσιο της ΕΕ.

Ο ρόλος του εισαγωγέα είναι σημαντικός για τη διασφάλιση ότι τα προϊόντα που εισέρχονται στην αγορά της ΕΕ είναι ασφαλή και συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις, και δεν περιορίζονται απλά στον ρόλο του μεταπωλητή.

Ο εισαγωγέας πρέπει να εκτελεί αρκετές σημαντικές υποχρεώσεις, προκειμένου να διασφαλίσει τη συμμόρφωση των εισαγόμενων προϊόντων με την ισχύουσα ευρωπαϊκή νομοθεσία. Αυτές οι υποχρεώσεις περιλαμβάνουν τα εξής:

- Αναφορά Στοιχείων: Ο εισαγωγέας πρέπει να αναφέρει το όνομά του, την εμπορική επωνυμία ή το εμπορικό σήμα του, καθώς και τη διεύθυνση επικοινωνίας του στο προϊόν ή σε έγγραφο που συνοδεύει το προϊόν. Αυτό γίνεται για να είναι δυνατή η επικοινωνία με τον εισαγωγέα εάν χρειαστεί.
- Διασφάλιση των Συνθηκών: Ο εισαγωγέας πρέπει να διασφαλίζει ότι, κατά τη διάρκεια της αποθήκευσης ή της μεταφοράς των προϊόντων, δεν θα πληγούν οι συνθήκες που ενδέχεται να επηρεάσουν τη συμμόρφωσή τους με τους κανονισμούς.
- Διατήρηση Εγγράφου: Ο εισαγωγέας πρέπει να διατηρεί αντίγραφο της δήλωσης συμμόρφωσης ΕΕ για τουλάχιστον 10 έτη από τη διάθεση του προϊόντος στην αγορά.
- Συνεργασία με Εθνικές Αρχές: Ο εισαγωγέας πρέπει να συνεργάζεται με τις αρμόδιες εθνικές αρχές και να παρέχει πληροφορίες και έγγραφα που απαιτούνται για να αποδειχθεί η συμμόρφωση του προϊόντος στη γλώσσα που κατανοούν οι εν λόγω αρχές.

- **Διανομή Πληροφοριών:** Σε περίπτωση αιτιολογημένου αιτήματος, ο εισαγωγέας πρέπει να διανέμει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα των οικονομικών φορέων που του προμηθεύουν προϊόντα και από τους οποίους έχει προμηθευτεί προϊόντα.

Σε περίπτωση που ο εισαγωγέας εκτελεί διοικητικά καθήκοντα για λογαριασμό του κατασκευαστή, πρέπει να έχει λάβει ρητή εντολή από αυτόν για να ενεργεί ως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος. Σε κάθε περίπτωση, ο εισαγωγέας πρέπει να είναι σε θέση να επικοινωνεί με τον κατασκευαστή για θέματα συμμόρφωσης των προϊόντων.

3.1.2.4 Διανομέας

Σύμφωνα με τον **κανονισμό (ΕΕ) 2019/1020**, οι διανομείς αποτελούν μια σημαντική κατηγορία οικονομικών φορέων στην αλυσίδα εφοδιασμού, πλην των κατασκευαστών και των εισαγωγέων. Ο ρόλος τους είναι να καταστήσουν ένα προϊόν διαθέσιμο στην αγορά.

Αντίθετα με τους κατασκευαστές και τους εισαγωγείς, οι διανομείς δεν υποχρεούνται να διατηρούν ειδικές σχέσεις με τον κατασκευαστή. Αντίθετα, αγοράζουν προϊόντα από τον κατασκευαστή, τον εισαγωγέα ή άλλον διανομέα για περαιτέρω διανομή στην αγορά. Ωστόσο, οι διανομείς οφείλουν να ενεργούν με προσοχή και να συμμορφώνονται με τις ισχύουσες απαιτήσεις που αφορούν τα προϊόντα που διανέμουν.

Αναλύοντας την ευθύνη των διανομέων, αυτοί πρέπει να ενεργούν με προσοχή και να εξασφαλίζουν ότι τα προϊόντα που διανέμουν στην αγορά συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις της ισχύουσας νομοθεσίας. Δεν είναι υποχρέωσή τους να ελέγχουν τη συμμόρφωση των προϊόντων αυτών αναφορικά με τυχόν αλλαγές στη νομοθεσία μετά την αγορά τους. Οι διανομείς πρέπει, ωστόσο, να διασφαλίζουν ότι οι κατασκευαστές, οι εισαγωγείς ή οι προμηθευτές τους έχουν τηρήσει τις απαιτήσεις της νομοθεσίας κατά τον χρόνο διάθεσης του προϊόντος στην αγορά. Οι υποχρεώσεις των διανομέων είναι λοιπόν περιορισμένες σε σχέση με τη φάση διανομής των προϊόντων.

Ο διανομέας έχει ορισμένες σημαντικές υποχρεώσεις, σύμφωνα με τον **κανονισμό (ΕΕ) 2019/1020**, ώστε να εξασφαλίσει την συμμόρφωση των προϊόντων που διανέμει στην αγορά. Βασικές απαιτήσεις:

- **Εντοπισμός των εμπλεκόμενων φορέων:** Ο διανομέας πρέπει να είναι σε θέση να εντοπίζει τον κατασκευαστή, τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο του, τον εισαγωγέα ή τον προμηθευτή που του προμήθευσε το προϊόν. Αυτό βοηθά τις αρχές εποπτείας της αγοράς να έχουν πρόσβαση στη δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ και στα αναγκαία μέρη του τεχνικού φακέλου.
- **Επικύρωση τυπικών προϋποθέσεων:** Προτού διαθέσει ένα προϊόν στην αγορά, ο διανομέας πρέπει να επιβεβαιώνει ορισμένες τυπικές προϋποθέσεις. Αυτές

περιλαμβάνουν την απαιτούμενη σήμανση (όπως η σήμανση CE), τα σχετικά έγγραφα (όπως η δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ), και τις οδηγίες και πληροφορίες ασφάλειας σε ευκόλως κατανοητή γλώσσα για τους καταναλωτές.

- Προμήθεια από προμηθευτές σύμμορφων προϊόντων: Ο διανομέας δεν πρέπει να προμηθεύει προϊόντα για τα οποία γνωρίζει ή θα έπρεπε να γνωρίζει ότι δεν συμμορφώνονται με την ισχύουσα νομοθεσία.
- Συνεργασία με τις αρχές εποπτείας: Ο διανομέας πρέπει να συνεργάζεται με τις αρμόδιες αρχές όταν αυτές απαιτούν πληροφορίες σχετικά με τη συμμόρφωση των προϊόντων.
- Δράση σε περίπτωση μη συμμόρφωσης: Εάν ο διανομέας θεωρεί ότι ένα προϊόν δεν συμμορφώνεται, πρέπει να διασφαλίζει ότι ο κατασκευαστής ή ο εισαγωγέας λαμβάνουν άμεσα τα απαραίτητα μέτρα για τη συμμόρφωση και να ενημερώνει τις αρμόδιες εθνικές αρχές σχετικά.

Οι υποχρεώσεις των διανομέων είναι σημαντικές για τη διασφάλιση της ασφάλειας και της συμμόρφωσης των προϊόντων που καταλήγουν στα χέρια των καταναλωτών και των τελικών χρηστών.

Εκτός από τον έλεγχο της συμμόρφωσης του προϊόντος με τις τυπικές προϋποθέσεις, ο διανομέας έχει πολλές ακόμη υποχρεώσεις:

- Διορθωτικά μέτρα σε περίπτωση υπόνοιας μη συμμόρφωσης: Εάν υπάρχει κάποια υπονοούμενη μη συμμόρφωση του προϊόντος, ο διανομέας πρέπει να λαμβάνει διορθωτικά μέτρα.
- Συνδρομή των αρχών εποπτείας: Ο διανομέας πρέπει να βοηθά τις αρχές εποπτείας της αγοράς να εντοπίσουν τον κατασκευαστή ή τον εισαγωγέα που φέρει την ευθύνη για το προϊόν.
- Συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές: Εάν οι αρχές το ζητήσουν, ο διανομέας πρέπει να συνεργάζεται μαζί τους και να παρέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και έγγραφα που απαιτούνται για να επιβεβαιωθεί η συμμόρφωση του προϊόντος.
- Παροχή πληροφοριών σχετικά με τους οικονομικούς φορείς: Εάν το ζητήσουν οι αρχές εποπτείας, ο διανομέας πρέπει να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τους οικονομικούς φορείς που του έχουν προμηθεύσει τα προϊόντα, καθώς και τα στοιχεία αυτών των φορέων. Αυτές οι πληροφορίες πρέπει να διατηρούνται επί 10 έτη αφότου έχει προμηθευτεί το προϊόν και επί 10 έτη αφότου έχει προμηθεύσει το προϊόν.

Σημαντικός στόχος όλων αυτών των υποχρεώσεων είναι η διασφάλιση ότι τα προϊόντα που καταλήγουν στην αγορά πληρούν τις απαιτήσεις ασφάλειας και ποιότητας και δεν απειλούν τους καταναλωτές και τους τελικούς χρήστες.

3.1.2.5 Πάροχοι υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών

Σύμφωνα με τον **κανονισμό (ΕΕ) 2019/1020**, οι πάροχοι υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών θεωρούνται ως μια ιδιαίτερη κατηγορία οικονομικών φορέων. Αυτοί οι πάροχοι είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα που προσφέρουν τουλάχιστον δύο από τις εξής υπηρεσίες: αποθήκευση, συσκευασία, διευθυνσιοδότηση, και αποστολή προϊόντων, χωρίς να κατέχουν την κυριότητα των προϊόντων αυτών. Σημαντικό είναι ότι αυτές οι υπηρεσίες δεν περιλαμβάνουν τις ταχυδρομικές υπηρεσίες, τις υπηρεσίες παράδοσης δεμάτων, ή άλλες ταχυδρομικές υπηρεσίες ή υπηρεσίες εμπορευματικής μεταφοράς.

Οι πάροχοι αυτές τις υπηρεσίες αποθήκευσης και διανομής χρησιμοποιούνται συνήθως από επιχειρήσεις που διαθέτουν προϊόντα στο διαδίκτυο για να εξασφαλίσουν τη γρήγορη παράδοσή τους στους πελάτες της ΕΕ. Αυτοί οι πάροχοι παρέχουν υπηρεσίες αποθήκευσης, συσκευασίας, και αποστολής προϊόντων, χωρίς να κατέχουν τα προϊόντα αυτά. Οι υπηρεσίες αυτές βοηθούν στη διασφάλιση της αποτελεσματικής παράδοσης των προϊόντων στους καταναλωτές της ΕΕ.

Οι πάροχοι αυτοί θεωρούνται οικονομικοί φορείς σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/1020 και υπόκεινται σε αρκετές υποχρεώσεις, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με τις αρχές εποπτείας της αγοράς σχετικά με τα προϊόντα που διεκπεραιώνουν. Αυτό είναι σημαντικό για την ασφάλεια και τη συμμόρφωση των προϊόντων που προσφέρονται στην αγορά της ΕΕ.

3.1.2.6 Ο οικονομικός φορέας κατά την έννοια του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020

Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 θεσπίζει την υποχρέωση για ορισμένα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης να έχουν έναν οικονομικό φορέα εγκατεστημένο στην ΕΕ. Αυτός ο οικονομικός φορέας έχει το καθήκον να παρέχει πληροφορίες στις αρχές εποπτείας της αγοράς ή να εκτελεί ορισμένες ενέργειες όταν το ζητούν αυτές οι αρχές.

Υπάρχουν τέσσερις κατηγορίες οικονομικών φορέων που μπορούν να λειτουργήσουν ως οικονομικός φορέας, σύμφωνα με το άρθρο 4:

1. Κατασκευαστής εγκατεστημένος στην ΕΕ.
2. Εισαγωγέας, όταν ο κατασκευαστής δεν είναι εγκατεστημένος στην ΕΕ.
3. Εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος, ο οποίος δρα εξ ονόματος του κατασκευαστή.
4. Πάροχος υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών εγκατεστημένος στην ΕΕ, όταν δεν υπάρχει άλλος οικονομικός φορέας εγκατεστημένος στην ΕΕ.

Ο οικονομικός φορέας πρέπει να παρέχει ορισμένες πληροφορίες, όπως το όνομά του και τα στοιχεία επικοινωνίας του, στο προϊόν ή τη συσκευασία του. Αυτό γίνεται για να διασφαλίζεται η ασφάλεια και η συμμόρφωση των προϊόντων στην αγορά της ΕΕ και για να επιτρέπεται η παρακολούθηση από τις αρχές εποπτείας της αγοράς.

Επιπλέον, ο οικονομικός φορέας έχει κάποια επιπλέον καθήκοντα όταν αναλαμβάνει τη διαχείριση των προϊόντων ή όταν προστίθεται νέο προϊόν στο χαρτοφυλάκιό του. Αυτά τα καθήκοντα περιλαμβάνουν την εξακρίβωση της συμμόρφωσης του προϊόντος και τη διατήρηση της δήλωσης συμμόρφωσης για μια περίοδο 10 ετών από την διάθεση στην αγορά, καθώς και τη διασφάλιση της ύπαρξης τεχνικού φακέλου και την παροχή του στις αρχές εποπτείας της αγοράς όταν το ζητούν.

Το άρθρο 4 έχει σχεδιαστεί για να ενισχύσει την προστασία των καταναλωτών και να διασφαλίσει τη συμμόρφωση των προϊόντων στην αγορά της ΕΕ, και επιβάλλει υποχρεώσεις στους οικονομικούς φορείς που δραστηριοποιούνται σε αυτήν την αγορά.

Όταν ένας οικονομικός φορέας στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει λόγους να πιστεύει ότι ένα προϊόν που διατίθεται στην αγορά μπορεί να είναι επικίνδυνο ή να μη συμμορφώνεται με τους κανονισμούς, πρέπει να κάνει τα εξής:

- Να ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές εποπτείας της αγοράς σε κάθε κράτος μέλος όπου διατίθεται το προϊόν. Αυτό περιλαμβάνει την ενημέρωσή τους για τον κίνδυνο και τα διορθωτικά μέτρα που έχουν ληφθεί ή θα ληφθούν.
- Να λάβει αμέσως τα απαραίτητα μέτρα για να αντιμετωπίσει τον κίνδυνο ή να περιορίσει τη μη συμμόρφωση του προϊόντος.

Επιπλέον, ο οικονομικός φορέας πρέπει να συνεργάζεται με τις αρχές εποπτείας της αγοράς και να παρέχει τις απαραίτητες πληροφορίες και έγγραφα προκειμένου να αποδεικνύεται η συμμόρφωση του προϊόντος με τους κανονισμούς. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει πιστοποιητικά και άλλα έγγραφα που αποδεικνύουν τη συμμόρφωση του προϊόντος.

Επιπλέον, αν η αρχή εποπτείας της αγοράς το απαιτεί, ο οικονομικός φορέας πρέπει να υποβάλει δήλωση συμμόρφωσης για το προϊόν, να παράσχει τον τεχνικό φάκελο, και να προβαίνει σε άλλες ενέργειες που απαιτούνται για την απόδειξη της συμμόρφωσης.

Σε γενικές γραμμές, η ιδέα είναι να διασφαλίσει ο οικονομικός φορέας ότι τα προϊόντα που διαθέτει στην αγορά είναι ασφαλή και συμμορφώνονται με τους κανονισμούς, και να αντιδρά αν εντοπίσει κάποιον κίνδυνο ή παραβίαση.

3.1.2.7 Άλλοι μεσάζοντες: Οι μεσάζοντες παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο της οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο

Η **οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο (οδηγία 2000/31/ΕΚ)** θεσπίζει τους κανόνες για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το ηλεκτρονικό εμπόριο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η οδηγία αυτή θέτει κανόνες για τη διαφάνεια και την πληροφόρηση που πρέπει να παρέχουν οι πάροχοι υπηρεσιών στους καταναλωτές. Παρέχει επίσης κανόνες για τις εμπορικές επικοινωνίες και τις συμβάσεις που συνάπτονται διαδικτυακά.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι η οδηγία αυτή δεν καλύπτει όλους τους οικονομικούς φορείς, αλλά κατηγοριοποιεί τις διάφορες δραστηριότητες. Ένας σημαντικός τύπος δραστηριότητας που αναφέρεται είναι η "δραστηριότητα φιλοξενίας". Αυτό περιλαμβάνει την αποθήκευση πληροφοριών που παρέχονται από τους χρήστες της υπηρεσίας, όπως τα ηλεκτρονικά καταστήματα και οι διαδικτυακές αγορές.

Μία σημαντική πτυχή της οδηγίας είναι η εξέταση της ευθύνης των παρόχων υπηρεσιών για το περιεχόμενο που φιλοξενούν στις πλατφόρμες τους. Συγκεκριμένα, αν οι πάροχοι υπηρεσιών φιλοξενίας αντιληφθούν ότι υπάρχει παράνομο περιεχόμενο στις πλατφόρμες τους, οφείλουν να ενεργήσουν γρήγορα για να το αφαιρέσουν ή να περιορίσουν την πρόσβαση σε αυτό. Αυτή η απαλλαγή από ευθύνη, ωστόσο, δεν είναι απόλυτη.

Στην περίπτωση της δραστηριότητας φιλοξενίας, που είναι σημαντική για την ασφάλεια και τη συμμόρφωση των προϊόντων, η απαλλαγή από την ευθύνη ισχύει μόνο αν ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας δεν έχει πραγματική γνώση ή επίγνωση του παράνομου περιεχομένου και δρα γρήγορα για να το αφαιρέσει ή να περιορίσει την πρόσβαση σε αυτό όταν το ανακαλύψει.

Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1020 επικεντρώνεται στην εποπτεία της αγοράς για τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Οι αρχές εποπτείας της αγοράς έχουν τη δυνατότητα να απαιτήσουν από τους παρόχους υπηρεσιών να αφαιρέσουν παράνομο περιεχόμενο από τις πλατφόρμες τους ή να επιβάλουν προειδοποιήσεις στους χρήστες, όταν υπάρχουν σοβαροί κίνδυνοι από προϊόντα που προσφέρονται διαδικτυακά. Αυτό μπορεί να γίνει όταν δεν υπάρχουν άλλα αποτελεσματικά μέσα για την αντιμετώπιση του κινδύνου και πάντα με την αρχή της αναλογικότητας.

Συνοψίζοντας, οι ευρωπαϊκές οδηγίες και ο κανονισμός προσπαθούν να διασφαλίσουν την ασφάλεια και τη συμμόρφωση των προϊόντων και της πληροφόρησης στον τομέα του ηλεκτρονικού εμπορίου, καθώς και την ευθύνη των παρόχων υπηρεσιών.

3.1.2.8 Τελικός χρήστης

Ο τελικός χρήστης αναφέρεται σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που βρίσκονται στην Ένωση και έχουν χρησιμοποιήσει ένα προϊόν είτε ως καταναλωτές, δηλαδή για προσωπική χρήση, εκτός από εμπορικές ή επιχειρηματικές δραστηριότητες, είτε ως επαγγελματίες τελικοί χρήστες στα πλαίσια των επαγγελματικών ή βιομηχανικών δραστηριοτήτων τους.

Σημαντικό είναι το γεγονός ότι η ενωσιακή νομοθεσία δεν επιβάλλει υποχρεώσεις στους τελικούς χρήστες αυτών των προϊόντων. Αυτό σημαίνει ότι οι τελικοί χρήστες δεν υπόκεινται σε συγκεκριμένες νομικές υποχρεώσεις στο πλαίσιο αυτής της νομοθεσίας, ακόμη και αν δεν υπάρχει επιχειρηματικός φορέας στην ΕΕ που να διανέμει το προϊόν. Αυτό ισχύει τόσο για τους επαγγελματίες χρήστες όσο και για τους καταναλωτές.

Τονίζεται ότι η έννοια της "τελικής χρήσης" συνδέεται με την "προβλεπόμενη χρήση" του προϊόντος, δηλαδή τον σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκε και αναμένεται να χρησιμοποιηθεί το προϊόν.

Σύμφωνα με το **άρθρο 153 τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)**, οι εργοδότες έχουν ορισμένες υποχρεώσεις όσον αφορά τη χρήση εξοπλισμού εργασίας από τους εργαζομένους κατά τη διάρκεια της εργασίας.

Ορίζεται ως εργοδότης κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει σχέση εργασίας με τους εργαζομένους του, δηλαδή όποιον απασχολεί εργαζόμενους σε μια επιχείρηση ή εγκατάσταση. Ο εργοδότης φέρει την ευθύνη για την επιχείρηση ή την εγκατάσταση και υποχρεούται να λάβει μέτρα για να διασφαλίσει την ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων κατά τη χρήση εξοπλισμού εργασίας.

Σύμφωνα με την **οδηγία 2009/104/ΕΚ**, ο εργοδότης υποχρεούται να παρέχει εξοπλισμό εργασίας που είναι κατάλληλος για τον σκοπό για τον οποίο προορίζεται, προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια και η υγεία των εργαζομένων κατά τη χρήση του. Αυτό σημαίνει ότι ο εξοπλισμός πρέπει να πληροί συγκεκριμένες απαιτήσεις ασφάλειας και υγείας και να είναι κατάλληλος για τις συνθήκες του χώρου εργασίας.

Επιπλέον, όταν πρόκειται για εξοπλισμό ατομικής προστασίας σύμφωνα με την **οδηγία 89/656/ΕΟΚ**, ο εργοδότης πρέπει να διασφαλίζει ότι αυτός ο εξοπλισμός ανταποκρίνεται στις ενωσιακές προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας. Επιπλέον, πρέπει να είναι κατάλληλος για την πρόληψη των κινδύνων στην εργασία, να ταιριάζει στις εργονομικές απαιτήσεις και τις απαιτήσεις υγείας των εργαζομένων, και να είναι συμβατός εάν απαιτείται η χρήση πολλαπλών εξοπλισμών ατομικής προστασίας από τον ίδιο εργαζόμενο. Πριν από την επιλογή εξοπλισμού ατομικής προστασίας, ο εργοδότης πρέπει να πραγματοποιεί αξιολόγηση για να εξασφαλίσει ότι ο εξοπλισμός ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις ασφάλειας και υγείας.

Σύμφωνα με την **οδηγία 90/270/ΕΟΚ**, η οποία αφορά τη χρήση των οθονών οπτικής απεικόνισης στον χώρο εργασίας, οι εργοδότες υποχρεούνται να αξιολογήσουν τις συνθήκες εργασίας για τους εργαζομένους που χρησιμοποιούν αυτές τις οθόνες. Στόχος είναι να εξασφαλιστεί η υγεία και η ασφάλεια τους, ιδίως όσον αφορά την όραση, τη σωματική υγεία και την ψυχική κατάσταση. Αυτή η οδηγία θέτει ελάχιστες προδιαγραφές για τις οθόνες και άλλον εξοπλισμό που σχετίζεται με αυτές.

Σύμφωνα με την **οδηγία 89/391/ΕΟΚ**, η γενική αρχή είναι ότι οι εργαζόμενοι φέρουν ευθύνη για την δική τους ασφάλεια και υγεία κατά την εργασία. Πρέπει να προσέχουν για τον εαυτό τους και να φροντίζουν, ώστε να μην δημιουργούν κίνδυνο για τους ίδιους ή τους άλλους. Επιπλέον, πρέπει να ακολουθούν τις οδηγίες του εργοδότη και να χρησιμοποιούν σωστά τον εξοπλισμό και τον προστατευτικό εξοπλισμό που τους παρέχεται.

Συνοψίζοντας, αυτές οι οδηγίες θεσπίζουν βασικές αρχές για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων, και τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν πιο αυστηρές διατάξεις εάν το επιθυμούν, αλλά πάντα πρέπει να συμμορφώνονται με τις ελάχιστες προδιαγραφές που καθορίζονται σε αυτές τις οδηγίες και να μην επιβάλλουν πρόσθετες διατάξεις που θα επηρέαζαν τον εξοπλισμό που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης ή τη διάθεσή του στην αγορά.

3.1.3 Γαλάζιος Οδηγός: Απαιτήσεις για τα Προϊόντα

3.1.3.1 Ορισμός των βασικών απαιτήσεων

Ένα σημαντικό χαρακτηριστικό της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης είναι ότι επικεντρώνεται στις βασικές απαιτήσεις που σχετίζονται με το δημόσιο συμφέρον. Αυτές οι απαιτήσεις στοχεύουν στην προστασία της υγείας και της ασφάλειας των χρηστών, όπως των καταναλωτών και των εργαζομένων. Επιπλέον, μπορεί να καλύπτουν και άλλες σημαντικές απαιτήσεις, όπως η προστασία της περιουσίας, των σπάνιων πόρων ή του περιβάλλοντος.

Αυτές οι βασικές απαιτήσεις έχουν σχεδιαστεί έτσι ώστε να προσφέρουν υψηλό επίπεδο προστασίας. Αναφέρονται σε διάφορους κινδύνους που μπορεί να σχετίζονται με ένα προϊόν, όπως η ανθεκτικότητα, η ασφάλεια από πυρκαγιές, η χημική ασφάλεια, και πολλοί άλλοι. Επίσης, μπορεί να καθορίζουν τον βασικό στόχο προστασίας για το προϊόν.

Αυτές οι απαιτήσεις εφαρμόζονται στα αποτελέσματα που πρέπει να επιτευχθούν ή στους κινδύνους που πρέπει να αντιμετωπιστούν, αλλά δεν καθορίζουν λεπτομερείς τεχνικές λύσεις. Οι κατασκευαστές έχουν την ευελιξία να επιλέξουν πώς θα πληρούν αυτές τις απαιτήσεις, είτε μέσω της εφαρμογής εναρμονισμένων προτύπων είτε με άλλους τρόπους.

Οι βασικές απαιτήσεις είναι συγκεκριμένες για κάθε ενωσιακή πράξη εναρμόνισης και πρέπει να τηρούνται προκειμένου ένα προϊόν να θεωρείται συμμορφωμένο με τη νομοθεσία. Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης δεν προσδιορίζει λεπτομερείς τεχνικές λύσεις, αλλά αφήνει στους κατασκευαστές την ευχέρεια να επιλέξουν τον τρόπο που θα επιτύχουν τη συμμόρφωση.

3.1.3.2 Συμμόρφωση προς τις βασικές απαιτήσεις: εναρμονισμένα πρότυπα

Γενικοί Ορισμοί:

- **Πρότυπα:** Τα πρότυπα είναι κανόνες που λένε πώς πρέπει να φτιαχτούν πράγματα ή να γίνουν υπηρεσίες. Είναι σαν ένα είδος οδηγού που δείχνει πώς να κάνετε κάτι σωστά. Αυτά τα πρότυπα είναι χρήσιμα γιατί βοηθούν να διασφαλιστεί ότι κάτι είναι ασφαλές και λειτουργεί σωστά.
- **Εναρμονισμένα Πρότυπα:** Τα εναρμονισμένα πρότυπα είναι πρότυπα που έχουν φτιαχτεί ειδικά για να συμμορφώνονται με τους νόμους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτά τα πρότυπα είναι σημαντικά για την εξασφάλιση ότι προϊόντα και υπηρεσίες πληρούν τις απαιτήσεις των νόμων της ΕΕ.
- **Ευρωπαϊκά Πρότυπα:** Τα ευρωπαϊκά πρότυπα είναι πρότυπα που έχουν φτιαχτεί από ευρωπαϊκούς οργανισμούς για να χρησιμοποιούνται σε όλη την ΕΕ. Αυτά τα πρότυπα είναι σημαντικά για την εναρμόνιση των κανόνων σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Εν ολίγοις, τα πρότυπα είναι κανόνες που βοηθούν να φτιαχτούν πράγματα καλύτερα και ασφαλέστερα, ενώ τα εναρμονισμένα πρότυπα είναι ειδικοί κανόνες για την ΕΕ που εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τους ευρωπαϊκούς νόμους.

3.1.3.3 Ορισμός εναρμονισμένου προτύπου

Στον **κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1025/2012**, παρέχονται σαφείς ορισμοί για διάφορους όρους που σχετίζονται με τα πρότυπα. Ας εξηγήσουμε αυτούς τους ορισμούς:

- **Πρότυπα:** Αναφέρονται στις τεχνικές προδιαγραφές που έχουν εγκριθεί από αναγνωρισμένο φορέα τυποποίησης. Η τήρηση τους δεν είναι υποχρεωτική, και μπορεί να είναι είτε διεθνή πρότυπα, ευρωπαϊκά πρότυπα, εναρμονισμένα πρότυπα είτε εθνικά πρότυπα.
- **Ευρωπαϊκά Πρότυπα:** Αναφέρονται στα πρότυπα που έχουν εκδοθεί από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης που παρατίθενται στον κατάλογο του κανονισμού. Αυτά τα πρότυπα έχουν σημασία για την ευρωπαϊκή νομοθεσία.
- **Εναρμονισμένα Πρότυπα:** Αναφέρονται στα ευρωπαϊκά πρότυπα που έχουν εκδοθεί ως απάντηση σε αιτήματα της Επιτροπής για την εφαρμογή της νομοθεσίας εναρμόνισης

της ΕΕ. Αυτά τα πρότυπα είναι σημαντικά για τη συμμόρφωση προϊόντων με την ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Το σημαντικό είναι ότι ο ορισμός του "εναρμονισμένου προτύπου" στον κανονισμό δεν περιορίζεται μόνο στα πρότυπα που αφορούν προϊόντα, αλλά επεκτείνεται και στα πρότυπα που συνδέονται με τη νομοθεσία για την εναρμόνιση των υπηρεσιών. Αυτό σημαίνει ότι τα εναρμονισμένα πρότυπα παίζουν σημαντικό ρόλο στην εξασφάλιση της συμμόρφωσης με τις κανονιστικές απαιτήσεις σε πολλούς τομείς, όχι μόνο στην κατασκευή προϊόντων αλλά και στην παροχή υπηρεσιών.

3.1.3.4 Ρόλος των εναρμονισμένων προτύπων

- Τα εναρμονισμένα πρότυπα είναι πρότυπα που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τους εσωτερικούς κανονισμούς των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης. Βάσει αυτών των κανονισμών, όλα τα ευρωπαϊκά πρότυπα πρέπει να εφαρμόζονται ως εθνικά πρότυπα και να ακολουθούνται ακριβώς όπως τα εθνικά πρότυπα σε κάθε χώρα. Αυτό διασφαλίζει τη συνοχή και την εναρμόνιση των προϊόντων στην ευρωπαϊκή αγορά.
- Για να γίνει αυτή η μεταφορά από ευρωπαϊκά πρότυπα σε εθνικά πρότυπα, οι εθνικοί φορείς τυποποίησης πρέπει να ακολουθήσουν τις οδηγίες που καθορίζονται από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης. Αυτή η διαδικασία περιλαμβάνει την ενσωμάτωση των ευρωπαϊκών προτύπων στην εθνική νομοθεσία και την ανάκληση των αντίστοιχων εθνικών προτύπων που είναι σε αντίφαση με αυτά.
- Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι τα εναρμονισμένα πρότυπα κερδίζουν ιδιαίτερη σημασία όταν πρόκειται για τη συμμόρφωση προϊόντων με νομικές απαιτήσεις. Για να παρέχουν τεκμήριο συμμόρφωσης, τα εναρμονισμένα πρότυπα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις σχετικές νομικές απαιτήσεις και να έχουν δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ. Αυτό διασφαλίζει ότι τα πρότυπα αυτά είναι κατάλληλα για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των προϊόντων με τις νομικές απαιτήσεις.
- Επίσης, είναι σημαντικό να διακρίνουμε τα εναρμονισμένα πρότυπα από τα εθνικά πρότυπα. Τα εναρμονισμένα πρότυπα είναι αυτά που έχουν εγκριθεί για χρήση σε ολόκληρη την ΕΕ και έχουν δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, ενώ τα εθνικά πρότυπα είναι εκείνα που ισχύουν μόνο σε μια συγκεκριμένη χώρα.
- Τα εναρμονισμένα πρότυπα πρέπει να είναι σαφή όσον αφορά τις νομικές απαιτήσεις που καλύπτουν, καθώς αυτό είναι σημαντικό για τη συμμόρφωση των προϊόντων. Εάν, δεν είναι σαφές ποιες απαιτήσεις καλύπτονται, τότε οι κατασκευαστές και οι αρχές δεν μπορούν να γνωρίζουν πώς πρέπει να αξιολογούν τη συμμόρφωση των προϊόντων.
- Στα εναρμονισμένα πρότυπα, συνήθως υπάρχουν λεπτομερείς πληροφορίες για τις νομικές απαιτήσεις που πρέπει να τηρούνται όταν πρόκειται για προϊόντα. Αυτές οι

- απαιτήσεις μπορεί να αναφέρονται σε ένα ειδικό παράρτημα του προτύπου. Εάν, το πρότυπο δεν καλύπτει πλήρως αυτές τις απαιτήσεις, πρέπει να αναγράφεται σαφώς στο πρότυπο ποιες απαιτήσεις δεν καλύπτονται.
- Επίσης, σε ορισμένες περιπτώσεις, το πεδίο εφαρμογής του εναρμονισμένου προτύπου μπορεί να παρέχει επιπλέον πληροφορίες για τις σχετικές απαιτήσεις. Για παράδειγμα, μπορεί να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που συνδέονται με την ασφάλεια.
  - Ο όρος "τεκμήριο συμμόρφωσης" αναφέρεται στην απόδειξη ότι ένα προϊόν συμμορφώνεται με τις νομικές απαιτήσεις. Ενώ το πρότυπο καθορίζει τις τεχνικές προδιαγραφές, ο κατασκευαστής παραμένει υπεύθυνος για την εκτίμηση των κινδύνων που σχετίζονται με το προϊόν του και τη συμμόρφωσή του προς τις νομικές απαιτήσεις. Το πρότυπο απλώς παρέχει ένα τεχνικό πλαίσιο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επίτευξη αυτής της συμμόρφωσης.
  - Συνολικά, τα εναρμονισμένα πρότυπα δεν αντικαθιστούν τις νομικές απαιτήσεις. Αντιθέτως, βοηθούν τους κατασκευαστές να επιτύχουν τη συμμόρφωση προσφέροντας τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές, αλλά οι κατασκευαστές παραμένουν υπεύθυνοι για την πλήρη αξιολόγηση των κινδύνων και τη συμμόρφωση προς τις νομικές απαιτήσεις.
  - Όταν τα εναρμονισμένα πρότυπα δεν αναφέρουν σαφώς τις βασικές απαιτήσεις που επιδιώκουν να καλύψουν, μπορεί να δημιουργηθούν προβλήματα για τους κατασκευαστές και τις αρχές εποπτείας της αγοράς. Αυτό συμβαίνει γιατί δεν υπάρχει η απαραίτητη σαφήνεια σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του τεκμηρίου συμμόρφωσης. Μπορεί να είναι δύσκολο για τους κατασκευαστές να καταλάβουν πλήρως ποιες απαιτήσεις πρέπει να τηρήσουν για να συμμορφωθούν με τους κανονισμούς.
  - Σε περιπτώσεις ασάφειας ή λανθασμένης ερμηνείας των προτύπων, μπορεί να είναι απαραίτητο να υποβάλετε επίσημες αντιρρήσεις σχετικά με αυτά τα πρότυπα. Αυτό θα μπορούσε να είναι απαραίτητο για να διορθωθούν τυχόν ανεπιθύμητες ασάφειες ή λάθη στα πρότυπα.
  - Επιπλέον, όταν ένα πρότυπο καλύπτει μόνο μέρος των βασικών απαιτήσεων ή μόνο ορισμένες πτυχές τους, ο κατασκευαστής πρέπει να αναζητήσει επιπλέον τεχνικές προδιαγραφές ή να αναπτύξει λύσεις που θα εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τις υπόλοιπες απαιτήσεις που ισχύουν για το προϊόν του. Αυτό είναι σημαντικό για την ασφάλεια των προϊόντων και την συμμόρφωσή τους προς τους νόμους.
  - Τέλος, η εμφάνιση σφαλμάτων ή ασάφειας στα πρότυπα μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα στον κατασκευαστή, καθώς θα πρέπει να επιλύσει τέτοια θέματα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις απαιτήσεις της νομοθεσίας.

3.1.3.5 Το τεκμήριο συμμόρφωσης

Το τεκμήριο συμμόρφωσης και τα εναρμονισμένα πρότυπα:

- Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης καθορίζει ότι εναρμονισμένα πρότυπα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως τεκμήριο συμμόρφωσης με τις βασικές απαιτήσεις που ισχύουν για συγκεκριμένα προϊόντα. Αυτό γίνεται μέσω της δημοσίευσης των στοιχείων αναφοράς τους στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ. Τα ευρωπαϊκά πρότυπα, συμπεριλαμβανομένων των εναρμονισμένων προτύπων, μπορεί να βασίζονται εν μέρει ή εξ ολοκλήρου σε διεθνή πρότυπα όπως τα ISO ή IEC.
- Ωστόσο, για να είναι έγκυρο τεκμήριο συμμόρφωσης, πρέπει να εφαρμόζεται η ευρωπαϊκή έκδοση του προτύπου, τα στοιχεία αναφοράς του οποίου δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα. Αυτό γίνεται για να εξασφαλιστεί ότι το πρότυπο πληροί τις νομικές απαιτήσεις και έχει προσαρμοστεί στις ανάγκες της ευρωπαϊκής αγοράς.
- Επιπλέον, τα εναρμονισμένα πρότυπα πρέπει να περιλαμβάνουν σαφείς πληροφορίες για το πώς ικανοποιούν τις βασικές απαιτήσεις που ισχύουν για το εκάστοτε προϊόν. Αυτό είναι σημαντικό για την επιλογή και την εφαρμογή του κατάλληλου προτύπου για ένα προϊόν.
- Τέλος, οι κατασκευαστές έχουν την ελευθερία να επιλέξουν εάν θα χρησιμοποιήσουν εναρμονισμένα πρότυπα για τη διαδικασία συμμόρφωσης των προϊόντων τους. Αν δεν το κάνουν, πρέπει να αποδείξουν με άλλο τρόπο ότι τα προϊόντα τους πληρούν τις απαιτήσεις που ισχύουν γι' αυτά. Η επιλογή αυτή μπορεί να εξαρτάται από τον τύπο του προϊόντος και τις νομικές απαιτήσεις που το αφορούν.

3.1.3.6 Απόσυρση, περιορισμός ή αποφυγή του τεκμηρίου συμμόρφωσης

Το **άρθρο 11 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1025/2012** προβλέπει μια διαδικασία για την υποβολή επίσημων αντιρρήσεων όσον αφορά τη δημοσίευση των στοιχείων αναφοράς των εναρμονισμένων προτύπων στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ. Αυτό μπορεί να συμβεί είτε πριν από τη δημοσίευση αυτών των στοιχείων αναφοράς είτε όταν τα στοιχεία αναφοράς έχουν ήδη δημοσιευτεί.

Σε κάθε περίπτωση όπου ένα κράτος μέλος ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πιστεύουν ότι ένα εναρμονισμένο πρότυπο δεν πληροί πλήρως τις απαιτήσεις της ευρωπαϊκής νομοθεσίας για την εναρμόνιση, αυτά πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή γι' αυτό. Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη, λαμβάνει απόφαση για τη δημοσίευση, την μη δημοσίευση ή την περιορισμένη δημοσίευση των στοιχείων αναφοράς του αντίστοιχου εναρμονισμένου προτύπου στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ. Επίσης, μπορεί να αποφασίσει τη διατήρηση, τη διατήρηση με περιορισμούς ή την απόσυρση των στοιχείων αναφοράς αυτού του εναρμονισμένου προτύπου από την Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ.

Η διαδικασία αυτή δίνει τη δυνατότητα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στα κράτη μέλη να ασκούν έλεγχο επί της συμμόρφωσης ενός εναρμονισμένου προτύπου με τις ευρωπαϊκές νομικές απαιτήσεις. Αν αυτοί οι φορείς κρίνουν ότι το πρότυπο δεν πληροί τις απαιτήσεις, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει για την ανάλογη δράση, συμπεριλαμβανομένης της απόσυρσης των στοιχείων αναφοράς από την Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ.

Σημαντικό είναι ότι δεν επηρεάζει το κατά πόσο ένα εναρμονισμένο πρότυπο θα παραμείνει εναρμονισμένο ή όχι, αλλά αφορά απλά τη δημοσίευση των στοιχείων αναφοράς στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ και τη συμμόρφωσή τους προς τις ευρωπαϊκές νομικές απαιτήσεις.

Μπορεί να ενεργοποιηθεί ανά πάσα στιγμή με διάφορους τρόπους, όπως όταν ένα εναρμονισμένο πρότυπο παύει να θεωρείται πρότυπο από τον ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης ή όταν το πρότυπο δεν αναθεωρείται πλέον.

Επιτρέπει την αμφισβήτηση της εγκυρότητας των εναρμονισμένων προτύπων και τη δυνατότητα απόσυρσής τους από την Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτή η διαδικασία εφαρμόζεται μόνο σε περιπτώσεις όπου υπάρχουν σοβαρά θέματα σχετικά με την αναγνώριση ή τη συμμόρφωση των προτύπων με την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Η Επιτροπή υποχρεούται να ενημερώνει τους ενδιαφερομένους σχετικά με αυτές τις διαδικασίες πριν από τη λήψη των αποφάσεων.

Συνοψίζοντας, αυτή η διαδικασία είναι σχεδιασμένη για να διασφαλίζει ότι τα εναρμονισμένα πρότυπα παραμένουν συμβατά με την ευρωπαϊκή νομοθεσία και τις ανάγκες της αγοράς. Αυτό επιτυγχάνεται με τη δυνατότητα αμφισβήτησης και επικύρωσης της συμμόρφωσης των προτύπων με τις νομικές απαιτήσεις, είτε με την απόσυρσή τους είτε με την αναθεώρησή τους αναλόγως των αναγκών.

3.1.3.7 Αναθεώρηση των εναρμονισμένων προτύπων

Τα εναρμονισμένα πρότυπα αναλαμβάνουν τον ρόλο της μεταφοράς των νομικών απαιτήσεων ή άλλων νομοθετικών απαιτήσεων σε λεπτομερείς τεχνικές προδιαγραφές. Αυτές οι προδιαγραφές περιλαμβάνουν μεθόδους μέτρησης που χρησιμοποιούνται για να αξιολογηθεί ή να δηλωθεί η συμμόρφωση ενός προϊόντος με τις βασικές απαιτήσεις. Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα πρότυπα περιλαμβάνουν ακόμη και αριθμητικές τιμές που καθορίζουν τα ακριβή κριτήρια για τη συμμόρφωση.

Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι τα πρότυπα δεν είναι στατικά αλλά υπόκεινται σε αναθεώρηση. Η απόφαση για την αναθεώρηση ενός εναρμονισμένου προτύπου μπορεί να ληφθεί από τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης, είτε με δική τους πρωτοβουλία είτε ως απόκριση σε αίτημα της Επιτροπής ή άλλου κράτους μέλους. Η ανάγκη για αναθεώρηση μπορεί να προκύπτει από διάφορους λόγους, όπως αλλαγές στον τομέα εφαρμογής της

ενωσιακής νομοθεσίας, αμφισβήτηση του περιεχομένου του προτύπου από την Επιτροπή ή άλλο κράτος μέλος, εξελίξεις στην τεχνολογία, ή ανάγκες της αγοράς.

Όταν ένα εναρμονισμένο πρότυπο υπόκειται σε αναθεώρηση, αυτή η αναθεώρηση πρέπει να προκύπτει από ένα αίτημα τυποποίησης, προκειμένου να διατηρηθεί η ικανότητα του προτύπου να παρέχει τεκμήριο συμμόρφωσης για τα προϊόντα. Οι όροι και οι προϋποθέσεις που περιέχονται στο αρχικό αίτημα τυποποίησης ισχύουν και για την αναθεώρηση του προτύπου, εκτός αν υπάρχουν διαφορετικές συμφωνίες. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να υποβληθεί νέο αίτημα τυποποίησης, ιδίως όταν η αναθεώρηση σχετίζεται με ελλείψεις στην πληροφορία που παρέχεται σχετικά με τη συμμόρφωση προς τις βασικές απαιτήσεις.

Για να παρέχει τεκμήριο συμμόρφωσης, το αναθεωρημένο εναρμονισμένο πρότυπο πρέπει να συμμορφώνεται με τις γενικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στην ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Συγκεκριμένα, πρέπει να υποβάλλεται από τον αρμόδιο ευρωπαϊκό οργανισμό τυποποίησης στην Επιτροπή, και τα στοιχεία αναφοράς του πρέπει να δημοσιεύονται από την Επιτροπή στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ.

Επίσης, είναι αρμοδιότητα της Επιτροπής να αποφασίζει τις ημερομηνίες κατά τις οποίες τα στοιχεία αναφοράς των αναθεωρημένων εναρμονισμένων προτύπων πρέπει να αποσυρθούν από την Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ. Αυτό γίνεται γενικά, ώστε να υπάρχει μια περίοδος συνύπαρξης κατά την οποία τα αναθεωρημένα και τα αντικατασταθέντα πρότυπα παρέχουν ταυτόχρονα τεκμήριο συμμόρφωσης.

Η Επιτροπή έχει το καθήκον να εξασφαλίζει ότι οι μεταβατικές περίοδοι, κατά τις οποίες τα παλαιά και τα νέα πρότυπα παρέχουν ταυτόχρονα τεκμήριο συμμόρφωσης, είναι επαρκώς μακρές ώστε οι ενδιαφερόμενοι να προλαβαίνουν να προσαρμοστούν. Ταυτόχρονα, πρέπει να διασφαλίζει ότι η διάρκεια αυτής της περιόδου δεν είναι υπερβολικά μεγάλη, προκειμένου να διατηρηθεί η ασφάλεια των προϊόντων και να ενθαρρυνθεί η έγκαιρη υιοθέτηση των νέων προτύπων.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει ότι το παλαιό πρότυπο πρέπει να σταματήσει να παρέχει τεκμήριο συμμόρφωσης μετά από σύντομη μεταβατική περίοδο ή ακόμα και αμέσως, αν υπάρχουν λόγοι ασφάλειας ή άλλοι σημαντικοί λόγοι για αυτό. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η Επιτροπή μπορεί να συμβουλευτεί τα κράτη μέλη και τους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης πριν λάβει απόφαση για τη μείωση της περιόδου κατά την οποία και τα δύο πρότυπα παρέχουν τεκμήριο συμμόρφωσης. Επιπλέον, αν υπάρχει ανάγκη, η Επιτροπή μπορεί να παρατείνει τη μεταβατική περίοδο που έχει ήδη οριστεί.

Όταν ένα εναρμονισμένο πρότυπο αναθεωρείται, η διαγραφή των στοιχείων αναφοράς του από την Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ μετά την αναθεώρησή του δεν σημαίνει αυτόματα ότι τα υφιστάμενα πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί από τους κοινοποιημένους οργανισμούς

γίνονται άκυρα. Αυτό ισχύει μόνο για τη συμμόρφωση που επαληθεύεται με νέες αξιολογήσεις συμμόρφωσης που ακολουθούν το νέο αναθεωρημένο πρότυπο.

Τα προϊόντα που παράγονται σύμφωνα με το παλαιό πιστοποιητικό μπορούν να παραμένουν συμμορφούμενα με τις βασικές απαιτήσεις και να διατίθενται στην αγορά μέχρι τη λήξη της ισχύος των σχετικών πιστοποιητικών που έχουν εκδοθεί από τους κοινοποιημένους οργανισμούς. Ωστόσο, οι κατασκευαστές πρέπει να παρακολουθούν τις εξελίξεις στην τεχνολογία και να αξιολογούν τη σημαντικότητα των αλλαγών στο αναθεωρημένο πρότυπο.

Στα πλαίσια των κατευθυντήριων γραμμών που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ της Επιτροπής και των ευρωπαϊκών οργανισμών τυποποίησης, τα αναθεωρημένα εναρμονισμένα πρότυπα πρέπει να περιλαμβάνουν συγκεκριμένες πληροφορίες που επισημαίνουν τις σημαντικές αλλαγές σε αυτά. Αυτές οι πληροφορίες πρέπει να είναι διαθέσιμες δωρεάν στο κοινό από τους οργανισμούς τυποποίησης, προκειμένου να επιτραπεί στους ενδιαφερόμενους να ενημερώνονται για τις αλλαγές και να προετοιμάζονται ανάλογα.

3.1.3.8 Συμμόρφωση προς τις βασικές απαιτήσεις: άλλες δυνατότητες

Η παράγραφος αναφέρει τη σημασία της συμμόρφωσης ενός προϊόντος με τις νομικές απαιτήσεις, αλλά τονίζει ότι αυτή η συμμόρφωση δεν πρέπει να εξαρτάται μόνο από εναρμονισμένα πρότυπα που έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ. Αυτό συμβαίνει διότι όχι όλα τα προϊόντα μπορούν να καλυφθούν από αυτά τα πρότυπα.

Οι κατασκευαστές έχουν την επιλογή να εφαρμόσουν εναρμονισμένα πρότυπα, αλλά αν δεν το κάνουν, πρέπει να αποδείξουν με άλλα μέσα ότι τα προϊόντα τους πληρούν τις νομικές απαιτήσεις. Αυτά τα μέσα μπορεί να περιλαμβάνουν εθνικά πρότυπα, διεθνή πρότυπα, ευρωπαϊκά πρότυπα που δεν έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, ή άλλες τεχνικές προδιαγραφές. Σε αυτήν την περίπτωση, ο κατασκευαστής πρέπει να δείξει λεπτομερώς πώς αυτά τα μέσα εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις νομικές απαιτήσεις, π.χ. με αναλύσεις κινδύνου.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η ευρωπαϊκή νομοθεσία για τα προϊόντα δεν υποχρεώνει συνήθως τη χρήση εναρμονισμένων προτύπων. Μόνο οι βασικές απαιτήσεις είναι υποχρεωτικές, και οι κατασκευαστές μπορούν να επιλέξουν ποιο πρότυπο ή τεχνική προδιαγραφή θα χρησιμοποιήσουν. Ωστόσο, μόνο τα εναρμονισμένα πρότυπα που έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ παρέχουν τεκμήριο συμμόρφωσης.

Ορισμένες πράξεις της ευρωπαϊκής νομοθεσίας παρέχουν εναλλακτικές λύσεις ή συμπληρωματικά μέσα για την απόδειξη συμμόρφωσης, αλλά αυτές συνήθως παρέχονται ως επιλογή, ειδικά όταν δεν υπάρχουν εναρμονισμένα πρότυπα για το συγκεκριμένο προϊόν.

3.1.4 Γαλάζιος Οδηγός: Για ποιον λόγο είναι σημαντική η ιχνηλασιμότητα;

Η ιχνηλασιμότητα αναφέρεται στη δυνατότητα να ανιχνεύσουμε την πορεία ενός προϊόντος στο παρελθόν, δηλαδή να ξέρουμε πώς κατασκευάστηκε και πώς φτάνει στην αγορά. Για τις ρυθμιστικές αρχές, η ιχνηλασιμότητα είναι σημαντική γιατί τους επιτρέπει να επιβλέπουν την αγορά και να λαμβάνουν δραστικά μέτρα όταν υπάρχουν προβλήματα με προϊόντα, όπως αποσύρσεις από την αγορά. Η ιχνηλασιμότητα επιτρέπει επίσης τον εντοπισμό προϊόντων που δεν είναι ασφαλή ή δεν συμμορφώνονται με τα πρότυπα κατά μήκος της αλυσίδας διανομής και ορίζει ποιος είναι υπεύθυνος κατά την διάρκεια αυτής της διαδικασίας. Οι ρυθμιστικές αρχές μπορούν να ακολουθήσουν την πορεία ενός προϊόντος από το εργοστάσιο παραγωγής μέχρι τον τελικό χρήστη, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις, ακόμη και από το εργοστάσιο στον τελικό χρήστη.

Για τους κατασκευαστές, η ιχνηλασιμότητα είναι σημαντική επειδή τους επιτρέπει να ελέγχουν αποτελεσματικά τη διαδικασία παραγωγής και τους προμηθευτές πριν τα προϊόντα τους φτάσουν στην αγορά. Επιπλέον, μπορούν να ελέγχουν την αλυσίδα διανομής των προϊόντων τους μετά την πώληση τους στην αγορά. Σε περίπτωση που αντιληφθούν ότι τα προϊόντα τους δεν συμμορφώνονται με τις προδιαγραφές, μπορούν να λάβουν μέτρα για να περιορίσουν την επίπτωση τυχόν αποσυρέσεων ή ανακλήσεων, ανάλογα με το πόσο λεπτομερές είναι το σύστημα ιχνηλασιμότητάς τους.

3.1.4.1 Απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας

Η ιχνηλασιμότητα είναι η ικανότητα να ανιχνεύσουμε το ιστορικό ενός προϊόντος, προκειμένου να γνωρίζουμε πού και πώς κατασκευάστηκε και πώς διανεμήθηκε. Για τους ρυθμιστικούς φορείς, η ιχνηλασιμότητα είναι σημαντική, καθώς τους επιτρέπει να παρακολουθούν και να επιβάλλουν τη συμμόρφωση των προϊόντων με τις απαιτήσεις ασφάλειας και ποιότητας. Μέσω αυτής της διαδικασίας, μπορούν να λαμβάνουν δραστικά μέτρα όπως ανακλήσεις ή αποσύρσεις προϊόντων από την αγορά, όταν διαπιστώνουν προβλήματα.

Επιπλέον, η ιχνηλασιμότητα βοηθά στον εντοπισμό μη ασφαλών ή μη συμμορφούμενων προϊόντων σε όλη τη διαδικασία διανομής και προσδιορίζει τις ευθύνες των οικονομικών φορέων σε όλη την αλυσίδα προμήθειας. Αυτό σημαίνει ότι μπορεί να εντοπίζουν προϊόντα από την στιγμή της κατασκευής τους, μέχρι την πώλησή τους στον τελικό καταναλωτή.

Για τους κατασκευαστές, η ιχνηλασιμότητα είναι εξίσου σημαντική. Τους επιτρέπει να ελέγχουν αποτελεσματικά την ποιότητα και την ασφάλεια των προϊόντων τους κατά τη διάρκεια της παραγωγής και να ελέγχουν τους προμηθευτές τους πριν τα προϊόντα φτάσουν στην αγορά. Επιπλέον, τους παρέχει τη δυνατότητα να παρακολουθούν τη διανομή των προϊόντων τους και να ανακαλύπτουν πιθανές παρατυπίες. Σε περίπτωση που διαπιστώνουν μη συμμόρφωση, μπορούν να λαμβάνουν άμεσα μέτρα για να μειώσουν τις αρνητικές επιπτώσεις, όπως

ανακλήσεις προϊόντων ή αποσύρσεις ανάλογα με το πόσο αποτελεσματικό είναι το σύστημα ιχνηλασιμότητάς τους.

Συνολικά, η ιχνηλασιμότητα αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για τη διασφάλιση της ασφάλειας και της ποιότητας των προϊόντων στην αγορά και για τη δυνατότητα αντίδρασης σε ενδεχόμενα προβλήματα και κινδύνους.

3.1.4.2 Διατάξεις σχετικά με την ιχνηλασιμότητα

Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης έχει συγκεκριμένους στόχους, αλλά δεν περιορίζει τα μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι. Αυτό σημαίνει ότι η νομοθεσία ορίζει απαιτήσεις για την ιχνηλασιμότητα των προϊόντων που βγαίνουν στην αγορά, χωρίς να καθορίζει αυστηρά πώς ακριβώς πρέπει να εκπληρωθούν αυτές οι απαιτήσεις. Αυτό επιτρέπει στους κατασκευαστές να επιλέγουν τον καλύτερο τρόπο για την εφαρμογή της ιχνηλασιμότητας σύμφωνα με τα προϊόντα και τη διαδικασία παραγωγής τους.

Η νομοθεσία είναι επίσης τεχνολογικά ουδέτερη, πράγμα που σημαίνει ότι δεν καθορίζει ποια τεχνολογία πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την εφαρμογή της ιχνηλασιμότητας, όπως για παράδειγμα η εκτύπωση ή η μορφοποίηση των προϊόντων. Οι κατασκευαστές πρέπει να επιλέγουν την κατάλληλη τεχνολογία που ταιριάζει με τα προϊόντα τους και τις διαδικασίες παραγωγής και διανομής τους.

Για να διασφαλίσουν την ιχνηλασιμότητα, οι κατασκευαστές και οι εισαγωγείς πρέπει να αναφέρουν το όνομα και τη διεύθυνσή τους στα προϊόντα ή στη συσκευασία τους. Σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως για εισαγόμενα προϊόντα, πρέπει να αναφέρουν επίσης το όνομα και τη διεύθυνση του εισαγωγέα. Αυτές οι πληροφορίες επιτρέπουν στις αρχές εποπτείας της αγοράς να επικοινωνούν γρήγορα με τους υπεύθυνους εάν προκύψουν προβλήματα με τα προϊόντα.

Επιπλέον, η νομοθεσία απαιτεί από τους κατασκευαστές να εξασφαλίσουν ότι τα προϊόντα τους έχουν μια μοναδική ταυτότητα, όπως αριθμός τύπου, παρτίδας, σειράς κ.λπ., που επιτρέπει την εντοπισμό τους. Όταν αυτό δεν είναι εφικτό λόγω του μεγέθους ή της φύσης του προϊόντος, αυτές οι πληροφορίες πρέπει να αναφέρονται στη συσκευασία ή σε έγγραφο που συνοδεύει το προϊόν. Τέλος, οι οικονομικοί φορείς πρέπει επίσης να αναφέρουν τα στοιχεία των φορέων που τους προμήθευσαν προϊόντα ή στους οποίους προμήθευσαν προϊόντα.

Αυτές οι απαιτήσεις βοηθούν στη διασφάλιση της ιχνηλασιμότητας των προϊόντων στην αγορά της ΕΕ, επιτρέποντας στις αρχές εποπτείας της αγοράς και στους καταναλωτές να εντοπίζουν εύκολα τους υπεύθυνους κατασκευαστές και εισαγωγείς σε περίπτωση προβλημάτων με τα προϊόντα.

3.1.4.3 Υποχρέωση των κατασκευαστών να αναγράφουν το όνομα και τη διεύθυνσή τους

Σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία, οι κατασκευαστές πρέπει να παρέχουν ορισμένες πληροφορίες σχετικά με τον εαυτό τους και τα προϊόντα τους. Αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνουν:

- Όνομα, Εμπορική Επωνυμία ή Σήμα: Ο κατασκευαστής πρέπει να αναγράφει το όνομά του ή την επωνυμία της εταιρείας του, ή το εμπορικό του σήμα, πάνω στο προϊόν. Αυτή η πληροφορία βοηθά στον εντοπισμό του κατασκευαστή σε περίπτωση προβλημάτων.
- Διεύθυνση Επικοινωνίας: Ο κατασκευαστής πρέπει να αναγράφει τη διεύθυνσή του ή ένα μοναδικό σημείο επικοινωνίας στο προϊόν ή, εάν αυτό δεν είναι εφικτό, στη συσκευασία του προϊόντος ή σε έγγραφο που συνοδεύει το προϊόν. Αυτό το σημείο επικοινωνίας πρέπει να είναι ένα μοναδικό σημείο που διευκολύνει την επικοινωνία με τον κατασκευαστή. Επιπλέον, επιτρέπεται η παροχή διευθύνσεων δικτυακών τόπων και άλλων στοιχείων επικοινωνίας, όπως διευθύνσεις email και αριθμούς τηλεφώνου.
- Τοποθέτηση της Πληροφορίας: Κανονικά, οι πληροφορίες αυτές πρέπει να τοποθετούνται απευθείας στο προϊόν. Ωστόσο, υπάρχει η δυνατότητα να μην τοποθετούνται απευθείας στο προϊόν σε εξαιρετικές περιπτώσεις όπου αυτό δεν είναι δυνατό για λόγους όπως τεχνικοί περιορισμοί ή οικονομικοί περιορισμοί. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι πληροφορίες πρέπει να αναγράφονται στη συσκευασία του προϊόντος ή σε συνοδευτικό έγγραφο.
- Ο κατασκευαστής είναι υπεύθυνος για τη συμμόρφωση με αυτές τις υποχρεώσεις, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής του, και πρέπει να εξετάσει το μέγεθος και τη φύση του προϊόντος για να αποφασίσει τον καλύτερο τρόπο παροχής αυτών των πληροφοριών.

3.1.4.4 Υποχρέωση των εισαγωγέων να αναγράφουν το όνομα και τη διεύθυνσή τους

Οι εισαγωγείς που φέρνουν προϊόντα στην αγορά πρέπει να παρέχουν ορισμένες σημαντικές πληροφορίες. Αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνουν:

- Όνομα, Εμπορική Επωνυμία ή Σήμα: Ο εισαγωγέας πρέπει να αναγράφει το όνομά του, την εμπορική επωνυμία της εταιρείας του ή το εμπορικό του σήμα. Αυτή η πληροφορία βοηθά στον εντοπισμό του εισαγωγέα σε περίπτωση ανάγκης.
- Διεύθυνση Επικοινωνίας: Ο εισαγωγέας πρέπει να αναγράφει τη διεύθυνσή του ή ένα μοναδικό σημείο επικοινωνίας στο προϊόν, στη συσκευασία του προϊόντος ή σε έγγραφο που συνοδεύει το προϊόν. Αυτό το σημείο επικοινωνίας πρέπει να είναι ένα μοναδικό σημείο που διευκολύνει την επικοινωνία με τον εισαγωγέα. Δεν απαιτείται απαραίτητα να είναι η πραγματική διεύθυνση εγκατάστασης του εισαγωγέα, αλλά μπορεί να είναι, για παράδειγμα, η διεύθυνση των υπηρεσιών εξυπηρέτησης πελατών.

Κανονικά, αυτά τα στοιχεία πρέπει να τοποθετούνται απευθείας στο προϊόν. Μόνο όταν αυτό δεν είναι δυνατό για ορισμένους λόγους, όπως τεχνικοί περιορισμοί ή οικονομικοί περιορισμοί, μπορούν να αναγράφονται στη συσκευασία του προϊόντος ή σε συνοδευτικό έγγραφο. Αυτό διασφαλίζει ότι οι καταναλωτές μπορούν να εντοπίσουν εύκολα τον εισαγωγέα του προϊόντος σε περίπτωση ανάγκης, ενώ επιτρέπει επίσης στις αρχές εποπτείας της αγοράς να επικοινωνούν με τον εισαγωγέα για θέματα ασφάλειας.

3.1.4.5 Η απαίτηση αναγραφής του ονόματος και της διεύθυνσης του οικονομικού φορέα που προβλέπεται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020

Όταν πρόκειται για προϊόν που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των νομοθετικών πράξεων που περιγράφονται στον **κανονισμό (ΕΕ) 2019/1020** και διατίθεται στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι εμπλεκόμενοι οικονομικοί φορείς πρέπει να παρέχουν συγκεκριμένες πληροφορίες. Αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνουν:

- Όνομα, Εμπορική Επωνυμία ή Σήμα: Οι οικονομικοί φορείς πρέπει να αναγράφουν το όνομά τους, την εμπορική επωνυμία της εταιρείας τους ή το εμπορικό τους σήμα. Αυτό βοηθά στον ακριβή προσδιορισμό τους.
- Στοιχεία Επικοινωνίας: Πρέπει να περιλαμβάνουν μια ταχυδρομική διεύθυνση που θα αναφέρεται είτε στο προϊόν, είτε στη συσκευασία του, στο δέμα που το περιέχει, ή σε ένα συνοδευτικό έγγραφο. Αυτή η διεύθυνση πρέπει να αποτελεί ένα μοναδικό σημείο επικοινωνίας που θα διευκολύνει την επικοινωνία με τους οικονομικούς φορείς, και μπορεί να μην είναι απαραίτητα η πραγματική διεύθυνση εγκατάστασης τους. Μπορεί επίσης να παρέχεται διεύθυνση δικτυακού τόπου, ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, και/ή αριθμό τηλεφώνου, για να διευκολύνει την άμεση επικοινωνία με τις αρχές εποπτείας και τον έλεγχο της αγοράς.

Αυτές οι πληροφορίες πρέπει να είναι εύκολα προσβάσιμες στο προϊόν ή τη συσκευασία του, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αναγκαίες πληροφορίες είναι διαθέσιμες σε περίπτωση ανάγκης ή ελέγχου από τις αρχές εποπτείας.

3.1.4.6 Πιθανά σενάρια

Στον **κανονισμό (ΕΕ) 2019/1020** ορίζονται συγκεκριμένες απαιτήσεις σχετικά με την αναγραφή πληροφοριών στα προϊόντα που εμπίπτουν στον τομέα εφαρμογής του κανονισμού και διατίθενται στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκεκριμένα, κάθε προϊόν πρέπει πάντα να φέρει το όνομα και τη διεύθυνση του κατασκευαστή, προκειμένου να είναι εφικτή η ανάγνωση και η αναγνώριση του.

Σε προϊόντα που εισάγονται στην αγορά της ΕΕ, πρέπει επίσης να αναγράφονται το όνομα και η διεύθυνση του εισαγωγέα. Ανάλογα με την κατάσταση, υπάρχουν διάφορα σενάρια:

1. Εάν ο κατασκευαστής είναι εγκατεστημένος στην ΕΕ, τότε το προϊόν θα φέρει μόνο τη διεύθυνση του κατασκευαστή, καθώς δεν υπάρχει εισαγωγέας.
2. Εάν ο κατασκευαστής είναι εκτός της ΕΕ και τα προϊόντα εισάγονται στην ΕΕ από εισαγωγέα, τότε το προϊόν θα φέρει δύο διευθύνσεις: του κατασκευαστή και του εισαγωγέα.
3. Εάν ο κατασκευαστής δεν είναι εγκατεστημένος στην ΕΕ, αλλά τα προϊόντα διατίθενται στην αγορά της ΕΕ από εισαγωγέα, τότε ο εισαγωγέας θεωρείται ο κατασκευαστής και το προϊόν φέρει μόνο τη διεύθυνση του εισαγωγέα.
4. Εάν ο κατασκευαστής είναι εγκατεστημένος εκτός της ΕΕ, αλλά η διανομή του προϊόντος στην αγορά της ΕΕ γίνεται μέσω εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου εγκατεστημένου στην ΕΕ, τότε το προϊόν φέρει δύο διευθύνσεις: του κατασκευαστή και του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου ως οικονομικού φορέα.

Οι ανωτέρω πληροφορίες είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της ασφάλειας και της συμμόρφωσης των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ, καθώς και για τη διευκόλυνση της επικοινωνίας με τις αρμόδιες αρχές εποπτείας και ελέγχου της αγοράς.

3.1.4.7 Στοιχείο ταυτοποίησης

Οι κανονισμοί προβλέπουν ότι όλα τα προϊόντα πρέπει να διαθέτουν ένα μοναδικό αναγνωριστικό στοιχείο, όπως αριθμό τύπου, παρτίδας, σειράς, ή μοντέλου, που επιτρέπει την ακριβή ταυτοποίησή τους. Συνήθως, αυτό το στοιχείο τοποθετείται πάνω στο προϊόν για ευκολότερη πρόσβαση. Ωστόσο, αν ο τρόπος αυτός δεν είναι εφικτός, επιτρέπεται η τοποθέτηση του στοιχείου ταυτοποίησης στη συσκευασία του προϊόντος ή στα συνοδευτικά έγγραφα.

Η απόφαση για το πού θα τοποθετηθεί το στοιχείο ταυτοποίησης βασίζεται στη φύση του προϊόντος και τον τρόπο που η ταυτοποίηση είναι πρακτική και εφικτή. Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι το στοιχείο αυτό συνδέεται σαφώς με το προϊόν και τη σχετική τεκμηρίωση, ειδικά με τη δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ. Επιπλέον, αυτό το αναγνωριστικό πρέπει να είναι ίδιο με αυτό που χρησιμοποιείται στη δήλωση συμμόρφωσης.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως όταν ένα προϊόν αποτελείται από πολλά μέρη ή από αρκετά εξαρτήματα, είναι δύσκολο να τοποθετηθεί το στοιχείο ταυτοποίησης πάνω σε κάθε μέρος. Σε αυτές τις περιπτώσεις, το αναγνωριστικό μπορεί να τοποθετηθεί στη συσκευασία του προϊόντος ή στα συνοδευτικά έγγραφα. Επιπλέον, μπορεί να υπάρχει πρόσθετη σήμανση στα ίδια τα προϊόντα ή τα μέρη τους με βάση τους εσωτερικούς κανόνες του κατασκευαστή,

προκειμένου να εξασφαλιστεί η ιχνηλασιμότητα σε περίπτωση απόσυρσης ή ανάκλησης των προϊόντων.

Σε ένα προϊόν που αποτελείται από διάφορα μέρη ή εξαρτήματα, υπάρχει η πρακτική να συσκευάζονται όλα αυτά τα μέρη σε μία ενιαία συσκευασία. Ωστόσο, συχνά, ορισμένα από αυτά τα μέρη μπορεί να πωλούνται και μόνα τους, είτε σε διαφορετική συσκευασία είτε σε συνδυασμούς με άλλα μέρη. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μερικά από αυτά τα μέρη μπορεί να φέρουν σήμανση, ενώ άλλα είναι πολύ μικρά ή η μορφή τους δεν επιτρέπει τη σήμανση. Για τον λόγο αυτό, επιτρέπεται να ανατεθεί ένας μοναδικός αριθμός μονάδας σε ολόκληρη τη συλλογή ή συσκευασία και να χρησιμοποιείται αυτός ο ίδιος αριθμός μονάδας στη δήλωση συμμόρφωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο βασικός σκοπός αυτού του αριθμού μονάδας είναι να διευκολύνει τις αρχές εποπτείας της αγοράς να ανιχνεύουν και να ταυτοποιούν ένα συγκεκριμένο προϊόν και να το συνδέουν με τη δήλωση συμμόρφωσης της ΕΕ. Εάν το προϊόν παραμένει στη συσκευασία του κατά τη διάρκεια των ελέγχων της αγοράς, είναι πιο εύκολο να το εντοπίσουν και, συνεπώς, να διασφαλίσουν ότι η αντίστοιχη δήλωση συμμόρφωσης της ΕΕ αναφέρεται στο συγκεκριμένο προϊόν. Αυτό θα ήταν πιο δύσκολο αν ήταν απαραίτητο να ανοίξουν τη συσκευασία και να βρουν τα στοιχεία ταυτοποίησης στα ξεχωριστά αντικείμενα και στη συνέχεια να τα συσχετίσουν με την αντίστοιχη δήλωση συμμόρφωσης της ΕΕ.

Επίσης, όταν ένα προϊόν αποτελείται από ένα αντικείμενο που δεν αποτελείται από διάφορα μέρη, ο κατασκευαστής μπορεί να το έχει συναρμολογήσει χρησιμοποιώντας διάφορα μέρη χωρίς να προβλέπεται η αποσυναρμολόγησή του από τον καταναλωτή. Τα μέρη αυτά, παρόλο που αποτελούν μέρος του προϊόντος, μπορεί να χρησιμοποιούνται και σε άλλα προϊόντα. Είναι πρακτικό να αναγράφεται στη συσκευασία ο μοναδικός αριθμός μονάδας που αντιστοιχεί στη δήλωση συμμόρφωσης της ΕΕ, για να διευκολυνθούν οι αρχές εποπτείας της αγοράς στο να συνδέσουν το προϊόν με την αντίστοιχη δήλωση συμμόρφωσης της ΕΕ.

3.1.4.8 Ταυτοποίηση των οικονομικών φορέων

Σύμφωνα με την ειδική ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον οικονομικό τομέα υποχρεούνται να διατηρούν εγγράφως τα στοιχεία σχετικά με τους άλλους οικονομικούς φορείς από τους οποίους έχουν προμηθευτεί προϊόντα ή από τους οποίους έχουν αγοράσει προϊόντα για ένα χρονικό διάστημα που μπορεί να φτάνει τα 10 έτη, όπως προβλέπεται από την εν λόγω νομοθεσία. Οι τελικοί χρήστες, δηλαδή οι καταναλωτές, δεν καλύπτονται από αυτήν την απαίτηση, καθώς δεν θεωρούνται οικονομικοί φορείς.

Η νομοθεσία δεν καθορίζει αναλυτικά τον τρόπο που πρέπει να συμμορφωθούν οι οικονομικοί φορείς με αυτήν την απαίτηση, αλλά αναφέρει ότι οι αρχές εποπτείας της αγοράς μπορούν να ζητούν σχετικά έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων των τιμολογίων. Αυτά τα έγγραφα πρέπει να επιτρέπουν την ανίχνευση της προέλευσης του προϊόντος. Συνεπώς, είναι σημαντικό για τους οικονομικούς φορείς να διατηρούν τα τιμολογία τους για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από το προβλεπόμενο από την κανονική λογιστική νομοθεσία. Αυτό γίνεται για να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις που αφορούν την ιχνηλασιμότητα των προϊόντων σε περίπτωση ανάγκης και έλεγχου από τις αρχές εποπτείας της αγοράς.

3.1.5 Τεχνικός φάκελος

Σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, οι κατασκευαστές πρέπει να δημιουργούν έναν τεχνικό φάκελο που περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τον σχεδιασμό, την κατασκευή και τη λειτουργία των προϊόντων τους. Ο σκοπός αυτού του τεχνικού φακέλου είναι να αποδείξει ότι τα προϊόντα τους συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ισχύουν. Αυτός ο φάκελος μπορεί να αποτελεί μέρος του συστήματος διασφάλισης ποιότητας της επιχείρησης, εάν η νομοθεσία προβλέπει αξιολόγηση της συμμόρφωσης μέσω ενός συστήματος ποιότητας.

Αυτός ο τεχνικός φάκελος πρέπει να είναι διαθέσιμος όταν το προϊόν προσφέρεται στην αγορά, ανεξάρτητα από την προέλευση του προϊόντος. Ο κατασκευαστής πρέπει να διατηρεί αυτόν τον φάκελο για 10 χρόνια από την ημερομηνία που το προϊόν διατίθεται στην αγορά, εκτός αν η νομοθεσία ορίζει διαφορετικά.

Το περιεχόμενο του τεχνικού φακέλου περιλαμβάνει περιγραφή του προϊόντος, τον τρόπο χρήσης του, και λεπτομέρειες σχετικά με τον σχεδιασμό, την κατασκευή, και τη λειτουργία του. Οι λεπτομέρειες αυτές εξαρτώνται από τον τύπο του προϊόντος και τις απαιτήσεις της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης. Ο κατασκευαστής πρέπει επίσης να αξιολογεί και να τεκμηριώνει τους κινδύνους που σχετίζονται με το προϊόν και τον τρόπο αντιμετώπισής τους, εξασφαλίζοντας ότι πληροί όλες τις απαιτήσεις.

Σε περίπτωση που το προϊόν υποστεί αλλαγές ή επανασχεδιασμό, ο τεχνικός φάκελος πρέπει να ενημερώνεται και να περιλαμβάνει όλες τις αντίστοιχες πληροφορίες για τις νέες εκδόσεις του προϊόντος. Αυτό γίνεται για να διασφαλιστεί ότι η αρχή εποπτείας της αγοράς θα έχει πρόσβαση σε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες καθ' όλη τη διάρκεια ζωής του προϊόντος. Επίσης, ορισμένες πράξεις εναρμόνισης απαιτούν τη χρήση συγκεκριμένης γλώσσας στον τεχνικό φάκελο, εάν αυτό προβλέπεται από τη νομοθεσία ή είναι απαραίτητο για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του προϊόντος.

3.1.6 Δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ

Η δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ είναι ένα σημαντικό έγγραφο που πρέπει να δημιουργεί και να υπογράφει ο κατασκευαστής ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του πριν από τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η δήλωση περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με την ενωσιακή νομοθεσία που διέπει το προϊόν, τα στοιχεία επικοινωνίας του κατασκευαστή, του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου (εάν υπάρχει), και τις τεχνικές προδιαγραφές που πληροί το προϊόν.

Σε περιπτώσεις όπου το προϊόν καλύπτεται από πολλές διαφορετικές ενωσιακές νομοθεσίες, ο κατασκευαστής μπορεί να υποβάλει μία ενιαία δήλωση συμμόρφωσης που καλύπτει όλες αυτές τις πτυχές. Αυτό μπορεί να γίνει είτε με μία συνολική δήλωση είτε με ένα φάκελο που περιέχει όλες τις απαιτούμενες δηλώσεις συμμόρφωσης.

Η δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ αποτελεί επιβεβαίωση από τον κατασκευαστή ότι το προϊόν πληροί όλες τις νομικές απαιτήσεις που ισχύουν για αυτό. Με την υπογραφή της, ο κατασκευαστής αναλαμβάνει την ευθύνη για τη συμμόρφωση του προϊόντος και πρέπει να τηρεί αυτήν τη δήλωση για δέκα χρόνια από την ημερομηνία κυκλοφορίας του προϊόντος στην αγορά.

Εάν υπάρξουν αλλαγές στο προϊόν ή στη νομοθεσία, η δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ πρέπει να ενημερώνεται αναλόγως. Αυτό είναι σημαντικό για να διασφαλιστεί ότι το προϊόν παραμένει συμμορφωμένο με τις απαιτήσεις της νομοθεσίας. Συνοπτικά, η δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ είναι ένα σημαντικό μέρος της διαδικασίας εξασφάλισης της συμμόρφωσης των προϊόντων που κυκλοφορούν στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ, σύμφωνα με την απόφαση αριθμός **768/2008/ΕΚ**, περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία:

1. Αριθμός Ταυτοποίησης του Προϊόντος: Αυτός ο αριθμός, που μπορεί να αναφέρεται στο προϊόν, στην παρτίδα, στο είδος ή σε σειριακό αριθμό, δεν χρειάζεται να είναι μοναδικός για κάθε προϊόν. Αυτό εξαρτάται από την επιλογή του κατασκευαστή.
2. Στοιχεία Κατασκευαστή ή Εξουσιοδοτημένου Αντιπροσώπου: Περιλαμβάνει το όνομα και τη διεύθυνση του κατασκευαστή ή του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου που εκδίδει τη δήλωση.
3. Βεβαίωση Ευθύνης: Δηλώνει ότι η δήλωση εκδίδεται με αποκλειστική ευθύνη του κατασκευαστή.
4. Ταυτοποίηση Προϊόντος για Ιχνηλασιμότητα: Αυτό το στοιχείο βοηθάει στην εντοπισμό του προϊόντος. Μπορεί να περιλαμβάνει εικόνες ή άλλες πληροφορίες που καθιστούν δυνατή την ανίχνευση του προϊόντος.

5. **Ενωσιακές Νομοθετικές Πράξεις και Τεχνικές Προδιαγραφές:** Αναφέρει όλες τις ενωσιακές πράξεις και τις τεχνικές προδιαγραφές που πληρούνται για το προϊόν. Περιλαμβάνει επίσης τυχόν πρότυπα που χρησιμοποιούνται.

6. **Κοινοποιημένοι Οργανισμοί:** Εάν εμπλέκονται κοινοποιημένοι οργανισμοί στη διαδικασία αξιολόγησης της συμμόρφωσης, αναφέρει το όνομά τους και τον αριθμό μητρώου, καθώς και πληροφορίες για τυχόν πιστοποιητικά.

7. **Συμπληρωματικές Πληροφορίες:** Ανάλογα με την περίπτωση, περιλαμβάνει οποιοσδήποτε επιπλέον πληροφορίες απαιτούνται, όπως βαθμολογίες ή κατηγορίες.

8. **Ημερομηνία Έκδοσης, Υπογραφή, και Τίτλος Εξουσιοδοτημένου Προσώπου:** Περιλαμβάνει την ημερομηνία έκδοσης της δήλωσης, την υπογραφή του εξουσιοδοτημένου προσώπου και τον τίτλο του.

Σε περίπτωση που ένα προϊόν υπόκειται σε πολλές ενωσιακές πράξεις εναρμόνισης, ο κατασκευαστής ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος πρέπει να προσκομίζει μια ενιαία δήλωση συμμόρφωσης που καλύπτει όλες τις σχετικές πράξεις. Αυτή η δήλωση πρέπει να είναι διαθέσιμη στις αρχές εποπτείας κατόπιν αιτήματός τους.

Σκοπός της δήλωσης συμμόρφωσης ΕΕ είναι να επιβεβαιώσει ότι το προϊόν συμμορφώνεται με τις νομικές απαιτήσεις της ΕΕ και να παρέχει πληροφορίες για τη συμμόρφωσή του.

Η δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ πρέπει να μεταφράζεται στη γλώσσα ή τις γλώσσες που απαιτεί το κράτος μέλος όπου διατίθεται ή γίνεται διαθέσιμο το προϊόν. Η ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης δεν καθορίζει σαφώς ποιος πρέπει να φέρει την ευθύνη για αυτήν τη μετάφραση, αλλά συνήθως αυτός θα πρέπει να είναι ο κατασκευαστής ή άλλος οικονομικός φορέας που καθιστά το προϊόν διαθέσιμο στην αγορά.

Η δήλωση συμμόρφωσης ΕΕ πρέπει να είναι υπογεγραμμένη από τον κατασκευαστή ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του. Αν, ωστόσο, η μετάφραση της δήλωσης συμμόρφωσης ΕΕ έχει συνταχθεί από άλλον οικονομικό φορέα και δεν έχει υπογραφεί από τον κατασκευαστή, τότε πρέπει επίσης να παρέχεται αντίγραφο της αρχικής δήλωσης συμμόρφωσης ΕΕ, το οποίο πρέπει να είναι υπογεγραμμένο από τον κατασκευαστή.

3.1.7 Απαιτήσεις σχετικά με τη σήμανση

3.1.7.1 Σήμανση CE

Καθορισμός και ρόλος της σήμανσης CE

Η σήμανση CE αποτελεί έναν τρόπο για να δείχνει ένα προϊόν ότι συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι έγκυρο για διάθεση στην αγορά

του ΕΟΧ (Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος) και της Τουρκίας, ανεξαρτήτως του αν προήλθε από αυτές τις περιοχές ή άλλες χώρες. Η σήμανση CE δείχνει ότι το προϊόν έχει περάσει από μια διαδικασία αξιολόγησης σύμφωνα με τις αντίστοιχες κανονιστικές απαιτήσεις της ΕΕ.

Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι η σήμανση CE δεν αποτελεί απόδειξη ότι το προϊόν κατασκευάστηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά απλώς ότι συμμορφώνεται με τις κανονιστικές απαιτήσεις της ΕΕ. Αυτή η σήμανση επιτρέπει στα προϊόντα να διακινούνται ελεύθερα στην αγορά του ΕΟΧ και της Τουρκίας χωρίς περιορισμούς, εκτός αν υπάρχουν σοβαροί λόγοι που δικαιολογούν περαιτέρω έλεγχο της συμμόρφωσης του προϊόντος.

Σημειώνεται επίσης ότι η σήμανση CE δεν χρησιμοποιείται για εμπορικούς σκοπούς, δηλαδή δεν προωθεί το προϊόν, αλλά απλά επιβεβαιώνει τη συμμόρφωσή του με τις κανονιστικές προδιαγραφές της ΕΕ.

Σχέση με την ισχύουσα νομοθεσία

Ο **κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και η απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ** αποτελούν τους κεντρικούς πυλώνες που ρυθμίζουν τη σήμανση CE, η οποία χρησιμοποιείται για να δείχνει τη συμμόρφωση ενός προϊόντος με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτές οι νομικές πράξεις καθορίζουν τον ορισμό, τη μορφή και τις γενικές αρχές της σήμανσης CE.

Συγκεκριμένα, καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να εκδίδεται η σήμανση CE σε προϊόντα που συμμορφώνονται με τη νομοθεσία της ΕΕ. Επιπλέον, η νομοθεσία της ΕΕ επιτρέπει την εφαρμογή της σήμανσης CE σε προϊόντα που υπόκεινται σε διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης σύμφωνα με τις οδηγίες της ΕΕ.

Εντούτοις, υπάρχουν εξαιρέσεις σε αυτό τον κανόνα. Σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να προβλέπεται διαφορετική σήμανση αντί της σήμανσης CE, όπως το πηδαλιόσχημο σήμα σε προϊόντα ναυπηγικής βιομηχανίας ή το σήμα "π" σε μεταφερόμενο εξοπλισμό υπό πίεση. Αυτές οι εξαιρέσεις ορίζονται στη νομοθεσία της ΕΕ, αλλά παραμένουν υπό τον γενικό πλαίσιο που θεσπίζουν οι προαναφερθέντες κανονισμοί και απόφαση.

Ποιος (δεν) πρέπει να τοποθετεί τη σήμανση CE

Η σήμανση CE τοποθετείται στα προϊόντα από τον κατασκευαστή, ο οποίος μπορεί να είναι εγκατεστημένος εντός ή εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, μπορεί να τοποθετηθεί από έναν εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο του κατασκευαστή που είναι εγκατεστημένος στην ΕΕ.

Όταν ο κατασκευαστής τοποθετεί τη σήμανση CE σε ένα προϊόν, αναλαμβάνει την αποκλειστική ευθύνη για την συμμόρφωση του προϊόντος με όλες τις ισχύουσες νομοθετικές απαιτήσεις της ΕΕ και δηλώνει ότι οι απαιτούμενες διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης έχουν πραγματοποιηθεί με επιτυχία.

Είτε ο κατασκευαστής είναι εγκατεστημένος εντός, είτε εκτός της ΕΕ, αυτός φέρει την τελική ευθύνη για τη συμμόρφωση του προϊόντος με τη νομοθεσία της ΕΕ και την τοποθέτηση της σήμανσης CE. Ο κατασκευαστής μπορεί να εξουσιοδοτήσει έναν αντιπρόσωπο να τοποθετήσει τη σήμανση CE εξ ονόματός του.

Εάν ένας εισαγωγέας, διανομέας ή άλλος φορέας εκμετάλλευσης προσφέρει τα προϊόντα στην αγορά υπό το όνομά του ή τα τροποποιεί, αυτός αναλαμβάνει την ευθύνη του κατασκευαστή. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να διαθέτει αρκετές πληροφορίες σχετικά με τον σχεδιασμό και την παραγωγή του προϊόντος, καθώς, τοποθετώντας τη σήμανση CE, αναλαμβάνει τη νομική ευθύνη για αυτή την ενέργεια.

Αρχές που διέπουν την τοποθέτηση της σήμανσης CE

Η σήμανση CE πρέπει να ακολουθεί συγκεκριμένες κανονισμένες προδιαγραφές όσον αφορά το σχήμα και το μέγεθος της. Αν το μέγεθος της σήμανσης CE πρέπει να προσαρμοστεί σε μικρότερο ή μεγαλύτερο μέγεθος, τότε πρέπει να διατηρούνται οι αναλογίες της σε σχέση με το αρχικό μέγεθος.

Η σήμανση CE πρέπει να τοποθετείται στο προϊόν ή σε μια πινακίδα που συνοδεύει το προϊόν, και πρέπει να είναι ευδιάκριτη, εμφανής και ευανάγνωστη. Σε ορισμένες περιπτώσεις, όπου αυτό δεν είναι εφικτό λόγω της φύσης του προϊόντος, η σήμανση CE μπορεί να τοποθετηθεί στη συσκευασία του προϊόντος ή στα συνοδευτικά έγγραφα που το συνοδεύουν.

Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι η σήμανση CE δεν πρέπει να τοποθετείται στο προϊόν προτού ολοκληρωθεί η διαδικασία αξιολόγησης της συμμόρφωσης, η οποία επιβεβαιώνει ότι το προϊόν πληροί όλες τις απαιτήσεις της ευρωπαϊκής νομοθεσίας.

Η σήμανση CE πρέπει να είναι ευανάγνωστη και διαρκής, ώστε να μην μπορεί να απομακρυνθεί εύκολα ή να εξαφανιστεί υπό φυσιολογικές συνθήκες. Είναι ευθύνη του κατασκευαστή να βεβαιωθεί ότι η σήμανση CE πληροί αυτές τις απαιτήσεις.

Σε περίπτωση που τα προϊόντα πωλούνται online, η σήμανση CE και οι απαραίτητες προειδοποιήσεις πρέπει να εμφανίζονται με έμφαση στον ιστότοπο πριν από την ολοκλήρωση της αγοράς από τον τελικό χρήστη.

Τοποθέτηση σήμανσης CE από κοινού με τον αριθμό μητρώου του κοινοποιημένου οργανισμού

Όταν κατασκευάζετε ένα προϊόν και θέλετε να το προωθήσετε στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να εξασφαλίσετε ότι πληροί τις απαιτήσεις της σχετικής ενωσιακής νομοθεσίας. Όταν το προϊόν σας περνά αυτούς τους ελέγχους και θεωρείται ότι συμμορφώνεται, τότε τοποθετείτε τη σήμανση CE πάνω σε αυτό. Αυτή η σήμανση υποδηλώνει ότι το προϊόν πληροί τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές για ασφάλεια και απόδοση.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι ελέγχοι και η αξιολόγηση της συμμόρφωσης μπορεί να γίνονται από κοινοποιημένους οργανισμούς, οι οποίοι είναι ανεξάρτητοι από τον κατασκευαστή του προϊόντος. Σε αυτήν την περίπτωση, μετά την επιτυχημένη αξιολόγηση, τοποθετείτε τη σήμανση CE στο προϊόν σας.

Εάν ο κοινοποιημένος οργανισμός συμμετέχει και στη φάση της παραγωγής του προϊόντος, τότε πρέπει να προσθέσετε και τον αριθμό μητρώου του κοινοποιημένου οργανισμού μετά τη σήμανση CE. Αυτό γίνεται υπό την ευθύνη του κοινοποιημένου οργανισμού.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, πολλοί κοινοποιημένοι οργανισμοί μπορεί να συμμετέχουν σε διάφορες φάσεις της αξιολόγησης και της παραγωγής ενός προϊόντος, ανάλογα με τις απαιτήσεις της ενωσιακής νομοθεσίας που ισχύουν για αυτό το προϊόν. Σε αυτήν την περίπτωση, μετά τη σήμανση CE, μπορείτε να βάλετε πολλούς αριθμούς μητρώου κοινοποιημένων οργανισμών, ανάλογα με τους οργανισμούς που συμμετείχαν στην αξιολόγηση και την παραγωγή του προϊόντος.

Αντίθετα, εάν δεν υπάρχει αριθμός μητρώου μετά τη σήμανση CE, αυτό σημαίνει ότι δεν συμμετείχε κοινοποιημένος οργανισμός στη φάση του σχεδιασμού ή της παραγωγής, και οι ελέγχοι και η αξιολόγηση της συμμόρφωσης έγιναν αλλιώς.

Ποια προϊόντα (δεν) πρέπει να φέρουν σήμανση CE:

1. Η σήμανση CE είναι υποχρεωτική: Όλα τα προϊόντα που καλύπτονται από την ευρωπαϊκή νομοθεσία πρέπει να φέρουν τη σήμανση CE πριν διατεθούν στην αγορά, εκτός αν η νομοθεσία λέει κάτι διαφορετικό.
2. Η σήμανση CE εκφράζει τη συμμόρφωση: Όταν ένα προϊόν φέρει τη σήμανση CE, αυτό υποδηλώνει ότι συμμορφώνεται με όλες τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές που ισχύουν γι' αυτό.
3. Προϊόντα που δεν χρειάζονται σήμανση CE: Υπάρχουν προϊόντα που δεν χρειάζονται τη σήμανση CE, εκτός αν υπόκεινται σε συγκεκριμένη ευρωπαϊκή νομοθεσία που το απαιτεί. Αυτά τα προϊόντα πρέπει να συνοδεύονται από διάφορες δηλώσεις ή πιστοποιητικά που δείχνουν τη συμμόρφωσή τους με τις απαιτήσεις.
4. Τα προϊόντα που συνθέτουν άλλα προϊόντα: Σε ορισμένες περιπτώσεις, ένα προϊόν που ενσωματώνεται σε ένα άλλο τελικό προϊόν μπορεί να πρέπει να φέρει τη σήμανση CE, ενώ το τελικό προϊόν μπορεί να χρειάζεται επίσης τη σήμανση CE.
5. Εξαίρεσεις: Υπάρχουν κάποια προϊόντα που δεν χρειάζονται σήμανση CE, ακόμη κι αν ανήκουν σε κατηγορίες προϊόντων που συνήθως απαιτούν αυτήν τη σήμανση. Αυτά τα προϊόντα πρέπει να πληρούν συγκεκριμένες προϋποθέσεις και να συνοδεύονται από τις ανάλογες δηλώσεις.

Συνοψίζοντας, η σήμανση CE είναι ένας τρόπος να επιβεβαιώνεται ότι τα προϊόντα πληρούν τις προδιαγραφές ασφάλειας και απόδοσης πριν διατεθούν στην αγορά της ΕΕ, εξασφαλίζοντας την προστασία των καταναλωτών.

Σήμανση CE και άλλες σημάσεις:

1. Σήμανση CE: Η σήμανση CE είναι η κύρια σήμανση που δείχνει ότι ένα προϊόν συμμορφώνεται με τους κανόνες της ΕΕ. Αυτή η σήμανση είναι υποχρεωτική για πολλά προϊόντα.
2. Αποφυγή Σύγχυσης: Τα κράτη μέλη πρέπει να αποφεύγουν να χρησιμοποιούν άλλες σημάσεις συμμόρφωσης που μπορεί να μπερδεύσουν με τη σήμανση CE.
3. Επιπλέον Σημάσεις: Προϊόντα μπορεί να φέρουν και άλλες σημάσεις εκτός από τη σήμανση CE, αρκεί να δείχνουν διαφορετικές πληροφορίες και να μην δημιουργούν σύγχυση.
4. Αντικατάσταση Εθνικών Σημάτων: Η σήμανση CE αντικαθιστά τυχόν εθνικές σημάσεις συμμόρφωσης που υπήρχαν πριν από αυτήν. Αυτές οι εθνικές σημάσεις δεν είναι επιτρεπτές αν ένα προϊόν υπόκειται στην ενωσιακή νομοθεσία που απαιτεί τη σήμανση CE.
5. Χρήση Άλλων Σημάτων: Εάν υπάρχει λόγος, μπορούν να χρησιμοποιηθούν άλλες σημάσεις, αλλά αυτές πρέπει να εξυπηρετούν διαφορετικούς σκοπούς από τη σήμανση CE και να μην προκαλούν σύγχυση.

Συνοψίζοντας, η σήμανση CE είναι η βασική σήμανση που δείχνει ότι ένα προϊόν είναι συμμορφωμένο με τους ευρωπαϊκούς κανόνες. Άλλες σημάσεις επιτρέπονται, αλλά πρέπει να είναι σαφείς και να μην προκαλούν σύγχυση με τη σήμανση CE.

Κυρώσεις:

1. Εφαρμογή Σήμανσης CE: Τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η σήμανση CE χρησιμοποιείται σωστά στα προϊόντα και να λαμβάνουν μέτρα όταν γίνεται λάθος χρήση.
2. Κυρώσεις για Παραβάσεις: Τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένων ποινικών κυρώσεων, για σοβαρές παραβάσεις σχετικά με τη σήμανση CE.
3. Αναφορά Παραβάσεων: Ένα κράτος μέλος πρέπει να ενημερώνει την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη όταν ανακαλύπτει λανθασμένη χρήση της σήμανσης CE ή λαμβάνει μέτρα κατά υπευθύνων που την τοποθετούν εσφαλμένα.
4. Προστασία της Αγοράς: Η σήμανση CE δείχνει ότι ένα προϊόν έχει υποβληθεί σε απαραίτητους ελέγχους για να διασφαλιστεί η συμμόρφωσή του με τους νόμους. Οι αρχές εποπτείας της αγοράς μπορούν να ελέγχουν πρόσθετα τα προϊόντα για να διασφαλίσουν την ασφάλεια.

5. Κυρώσεις για Καταχρηστική Χρήση: Εάν κάποιος χρησιμοποιήσει τη σήμανση CE παράνομα σε προϊόν που δεν απαιτεί τη σήμανση αυτή, πρέπει να υπάρχουν κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένων κυρώσεων απόσυρσης των προϊόντων και ποινές.

Συνοψίζοντας, τα κράτη μέλη πρέπει να επιβάλλουν τους κανονισμούς σχετικά με τη σήμανση CE, να ελέγχουν τη σωστή χρήση της, και να επιβάλλουν κυρώσεις για παραβάσεις. Επίσης, πρέπει να προστατεύουν την αγορά από προϊόντα που φέρουν λανθασμένα τη σήμανση CE.

3.1.8 Άλλες υποχρεωτικές σημάνσεις

Σε ορισμένες ενωσιακές νομοθετικές πράξεις, προβλέπονται πρόσθετες σημάνσεις που πρέπει να τοποθετούνται στα προϊόντα παράλληλα με τη σήμανση CE. Αυτές οι πρόσθετες σημάνσεις δεν αντικαθιστούν τη σήμανση CE, αλλά τη συμπληρώνουν. Για παράδειγμα, υπάρχουν σημάνσεις που δείχνουν την κατηγορία χρήσης του προϊόντος ή παρέχουν επιπλέον πληροφορίες.

Οι σημάνσεις αυτές ακολουθούν τις ίδιες βασικές αρχές με τη σήμανση CE και δηλώνουν πληροφορίες σχετικά με το προϊόν που είναι σημαντικές για τους καταναλωτές ή τους χρήστες. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει την ενεργειακή απόδοση, την προστασία από εκρήξεις για εξειδικευμένες συσκευές ή τις μετρήσεις και ζύγιση για όργανα μέτρησης.

Συνολικά, αυτές οι πρόσθετες σημάνσεις παρέχουν περισσότερες πληροφορίες στους καταναλωτές και τους χρήστες για τα προϊόντα, εξυπηρετώντας έτσι την ασφάλεια και την ενημέρωσή τους.

3.1.9 Αξιολόγηση της Συμμόρφωσης

3.1.9.1 Τι είναι η αξιολόγηση της συμμόρφωσης;

Η αξιολόγηση της συμμόρφωσης είναι η διαδικασία που πραγματοποιεί ο κατασκευαστής ενός προϊόντος για να επιβεβαιώσει αν το προϊόν ανταποκρίνεται στις ειδικές απαιτήσεις που έχουν οριστεί γι' αυτό. Αυτή η αξιολόγηση διεξάγεται τόσο κατά τη φάση του σχεδιασμού όσο και κατά τη φάση της παραγωγής του προϊόντος.

Ο κατασκευαστής είναι υπεύθυνος για τη διενέργεια αυτής της διαδικασίας, ακόμη και αν εργάζεται με υπεργολάβους για τον σχεδιασμό ή την παραγωγή του προϊόντος. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, επιβεβαιώνεται ότι το προϊόν πληροί τις συγκεκριμένες απαιτήσεις που προβλέπονται από τη σχετική νομοθεσία πριν από τη διάθεσή του στην αγορά.

Σημαντικό είναι να διακρίνουμε αυτήν τη διαδικασία από την εποπτεία της αγοράς. Η εποπτεία της αγοράς αφορά τους ελέγχους που διενεργούνται από τις εθνικές αρχές μετά τη διάθεση

του προϊόντος στην αγορά. Οι δύο αυτές διαδικασίες είναι συμπληρωματικές και απαραίτητες για να διασφαλιστεί η προστασία του κοινού και η ομαλή λειτουργία της αγοράς.

Ο κύριος στόχος της αξιολόγησης της συμμόρφωσης είναι να επιβεβαιωθεί ότι τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά πληρούν τις απαιτήσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία για την ασφάλεια και τη συμμόρφωσή τους προς τα πρότυπα.

3.1.9.2 Η σπονδυλωτή δομή της αξιολόγησης της συμμόρφωσης στην ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης

Στην ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, υπάρχουν διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης που πρέπει να ακολουθηθούν για την εξασφάλιση ότι ένα προϊόν συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις της νομοθεσίας. Αυτές οι διαδικασίες ισχύουν τόσο κατά τη φάση του σχεδιασμού του προϊόντος όσο και κατά τη φάση της παραγωγής του.

Αυτές οι διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης αποτελούνται από ενότητες, και μπορεί να υπάρχει μία ή δύο ενότητες, ανάλογα με την περίπτωση. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ορισμένες ενότητες αφορούν τόσο τη φάση του σχεδιασμού όσο και τη φάση της παραγωγής του προϊόντος. Σε άλλες περιπτώσεις, για κάθε φάση υπάρχει διακριτή ενότητα αξιολόγησης.

Η **απόφαση αριθ. 768/2008/ΕΚ** καθορίζει μια λίστα ενοτήτων αξιολόγησης της συμμόρφωσης και τρόπους ανάπτυξης των διαδικασιών βάσει αυτών των ενοτήτων. Όταν ένα προϊόν υπόκειται σε αξιολόγηση της συμμόρφωσης, ο κατασκευαστής επιλέγει τις κατάλληλες ενότητες από αυτόν τον κατάλογο, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες του εκάστοτε κλάδου του προϊόντος.

Είναι σημαντικό να επιλέγονται οι ενότητες που είναι πιο κατάλληλες για τον τύπο του προϊόντος και τους συναφείς κινδύνους, την επίδρασή τους στην προστασία του κοινού, την οικονομική υποδομή του κλάδου, και άλλους παράγοντες. Πρέπει να δίνεται η δυνατότητα επιλογής μεταξύ διαφορετικών ενοτήτων που αφορούν τον έλεγχο, την πιστοποίηση, και/ή τη διασφάλιση της ποιότητας, ανάλογα με τις ανάγκες του προϊόντος.

Οι διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης είναι ισοδύναμες από νομικής άποψης, αλλά μπορεί να διαφέρουν τεχνικά σε ό,τι αφορά τις μεθόδους που χρησιμοποιούν. Στόχος τους είναι να διασφαλίσουν ότι τα προϊόντα πληρούν τις απαιτήσεις για την ασφάλειά τους και τη συμμόρφωσή τους προς τα πρότυπα.

3.1.9.3 Παράγοντες της αξιολόγησης της συμμόρφωσης — Θέση της αξιολόγησης της συμμόρφωσης στην αλυσίδα εφοδιασμού

Στη διαδικασία αξιολόγησης της συμμόρφωσης προς την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης, ο υπεύθυνος είναι κατά κύριο λόγο ο κατασκευαστής του προϊόντος. Αυτός είναι υπεύθυνος για τη διασφάλιση ότι το προϊόν του πληροί τις απαιτήσεις της νομοθεσίας, και πρέπει να παρέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες και διαδικασίες για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης.

Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, η νομοθεσία μπορεί να προβλέπει τη συμμετοχή τρίτων φορέων στη διαδικασία αξιολόγησης. Αυτοί οι τρίτοι φορείς μπορεί να είναι κοινοποιημένοι οργανισμοί ή διαπιστευμένα εσωτερικά όργανα αξιολόγησης της συμμόρφωσης.

Τα ενδεχόμενα περιλαμβάνουν τρεις κατηγορίες:

- Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο κατασκευαστής μπορεί να είναι ο μόνος υπεύθυνος για τη διαδικασία αξιολόγησης, και αυτό μπορεί να ορίζεται από τον νομοθέτη. Σε αυτήν την περίπτωση, ο κατασκευαστής εκτελεί όλους τους απαραίτητους ελέγχους και προσφέρει τα απαραίτητα έγγραφα για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης.
- Σε ορισμένες περιπτώσεις, όπου είναι αναγκαίο, εσωτερικά όργανα αξιολόγησης της συμμόρφωσης μπορεί να συμμετέχουν στη διαδικασία. Αυτά τα εσωτερικά όργανα πρέπει να είναι ανεξάρτητα από τον κατασκευαστή και να διαθέτουν την ίδια τεχνική επάρκεια με τους εξωτερικούς οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης, μέσω διαπίστευσης.
- Σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, ο νομοθέτης μπορεί να απαιτήσει τη συμμετοχή εξωτερικών οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Αυτοί οι οργανισμοί πρέπει να είναι ανεξάρτητοι, αμερόληπτοι και να μην έχουν συγκρούσεις συμφερόντων με το προϊόν που αξιολογούν.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη οφείλουν να ενημερώνουν τους εξωτερικούς οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης που βρίσκονται στη δική τους δικαιοδοσία και θεωρούν ότι διαθέτουν την απαιτούμενη τεχνική επάρκεια για να πραγματοποιούν αξιολογήσεις, σύμφωνα με την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Αυτός ο έλεγχος εξασφαλίζει ότι οι οργανισμοί αυτοί είναι επαρκείς τεχνικά για το έργο τους.

Συνολικά, η διαδικασία αξιολόγησης της συμμόρφωσης προσαρμόζεται σύμφωνα με τη φύση και τον τύπο του προϊόντος και τις απαιτήσεις της νομοθεσίας.

Στη διαδικασία αξιολόγησης της συμμόρφωσης ενός προϊόντος στην ενωσιακή νομοθεσία, υπάρχουν διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη που διαδραματίζουν σημαντικούς ρόλους:

α) Ο νομοθέτης: Ο νομοθέτης είναι αυτός που καθορίζει τους νόμους και τις νομικές απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν τα προϊόντα. Επιλέγει επίσης τις διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης που πρέπει να ακολουθηθούν από τον κατασκευαστή.

β) Ο κατασκευαστής: Ο κατασκευαστής είναι ο φορέας που δημιουργεί το προϊόν. Αυτός είναι υπεύθυνος για τον σχεδιασμό, την κατασκευή και τις δοκιμές του προϊόντος. Πρέπει να διασφαλίζει ότι το προϊόν πληροί όλες τις νομικές απαιτήσεις. Εάν η αξιολόγηση της συμμόρφωσης πραγματοποιηθεί από εξωτερικό οργανισμό, πρέπει να διασφαλίσει ότι αυτός ο οργανισμός είναι κατάλληλος για το έργο.

γ) Ο εσωτερικός ή εξωτερικός οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης: Αυτός ο οργανισμός διενεργεί τους ελέγχους και τις αξιολογήσεις του προϊόντος, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της νομοθεσίας. Εάν η αξιολόγηση είναι επιτυχημένη, εκδίδει το πιστοποιητικό ή τη βεβαίωση έγκρισης.

Σημαντικό είναι να κατανοηθεί ότι ο κατασκευαστής είναι πάντα υπεύθυνος για τη συμμόρφωση του προϊόντος προς τις νομικές απαιτήσεις, ακόμη και αν η αξιολόγηση διενεργείται από άλλους. Επίσης, η επωνυμία ή το εμπορικό σήμα που χρησιμοποιείται για το προϊόν καθιστούν τον κατασκευαστή υπεύθυνο, ακόμη και αν η πραγματική κατασκευή έχει γίνει από άλλον. Ο κατασκευαστής πρέπει να διαθέτει όλα τα απαραίτητα έγγραφα και πιστοποιητικά για να αποδείξει τη συμμόρφωση του προϊόντος. Η ακριβής θέση της αξιολόγησης της συμμόρφωσης στην αλυσίδα εφοδιασμού απεικονίζεται στο διάγραμμα ροής.

3.1.9.4 Οι ενότητες και οι παραλλαγές τους

Υπάρχουν οκτώ ενότητες που καθορίζουν τις απαιτήσεις για τα προϊόντα (Α έως Η). Κάποιες από αυτές τις ενότητες έχουν παραλλαγές. Ο λόγος για τον οποίο υπάρχουν αυτές οι παραλλαγές είναι να διασφαλιστεί ότι τα προϊόντα με διάφορα επίπεδα κινδύνου λαμβάνουν την κατάλληλη προστασία, χωρίς να επιβαρύνονται υπερβολικά οι κατασκευαστές.

Στόχος είναι να υπάρχει ισορροπία μεταξύ της προστασίας του κοινού και της ελαχιστοποίησης του φόρτου εργασίας για τους κατασκευαστές. Έτσι, για προϊόντα που αντιμετωπίζουν υψηλότερους κινδύνους, προβλέπονται πιο αυστηρές απαιτήσεις, ενώ για λιγότερο κινδυνούς προϊόντα, οι απαιτήσεις είναι λιγότερο αυστηρές. Αυτό γίνεται προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα προϊόντα πληρούν τα αναγκαία πρότυπα χωρίς να δημιουργείται υπερβολικός διοικητικός φόρτος για τους κατασκευαστές.

Διαδικασίες μίας και δύο ενότητων — Διαδικασίες βάσει τύπου (εξέταση τύπου ΕΕ)

Σε ορισμένες περιπτώσεις, η διαδικασία αξιολόγησης της συμμόρφωσης ενός προϊόντος ακολουθεί δύο στάδια:

- Πρώτο Στάδιο: Εξέταση του Δείγματος ή του Σχεδιασμού:
  1. Σε αυτό το στάδιο, γίνεται αξιολόγηση του προϊόντος ή του σχεδιασμού του.
  2. Ελέγχονται οι νομικές απαιτήσεις που αφορούν το προϊόν.

3. Αυτό το στάδιο ονομάζεται "Εξέταση τύπου ΕΕ" και ανήκει στην ενότητα Β.
- Δεύτερο Στάδιο: Απόφαση Σχετικά με τη Συμμόρφωση της Παραγωγής με τον Τύπο ΕΕ:
  1. Σε αυτό το στάδιο, λαμβάνεται απόφαση σχετικά με το αν η παραγωγή των προϊόντων συμμορφώνεται με τον εγκεκριμένο τύπο ΕΕ.
  2. Αυτό το στάδιο συνήθως αφορά τη μαζική παραγωγή βασισμένη σε ένα "αντιπροσωπευτικό δείγμα" και πολύπλοκους σχεδιασμούς.
  3. Ο στόχος είναι να εξασφαλιστεί ότι η παραγωγή συμμορφώνεται με τον εγκεκριμένο τύπο ΕΕ.
  4. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα πιστοποιητικά πρέπει να εκδίδονται μετά από αυτό το στάδιο, και η ενότητα που τον αφορά πάντα είναι η ενότητα Β.

Αυτή η μέθοδος είναι αποτελεσματική και μειώνει το κόστος και την επιβάρυνση σε σύγκριση με την παραδοσιακή εξέταση της συμμόρφωσης κάθε προϊόντος ξεχωριστά. Μετά την έγκριση του τύπου, το μόνο που χρειάζεται να ελέγχεται είναι αν τα παραγόμενα προϊόντα συμμορφώνονται με τον εγκεκριμένο τύπο. Αυτό μειώνει τον διοικητικό φόρτο και το κόστος για τους κατασκευαστές.

Ενότητες βασισμένες στη διασφάλιση ποιότητας

Οι ενότητες Δ, Ε και Η της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμονισμού περιγράφουν τη χρήση συστημάτων διασφάλισης της ποιότητας για να εξασφαλιστεί η συμμόρφωση των προϊόντων με τις κανονιστικές απαιτήσεις. Αυτό σημαίνει ότι ο κατασκευαστής πρέπει να θέσει σε εφαρμογή ένα σύστημα ποιότητας που θα εξασφαλίζει ότι τα προϊόντα που κατασκευάζει συμμορφώνονται πλήρως με τις νομοθετικές απαιτήσεις.

Για να επιτευχθεί αυτό, ο κατασκευαστής πρέπει να διασφαλίσει ότι το σύστημα ποιότητας λειτουργεί κατά τρόπο που εξασφαλίζει τη συμμόρφωση των προϊόντων με τις κανονιστικές απαιτήσεις. Η συμμόρφωση με τα πρότυπα EN ISO 9000 και EN ISO 9001 αποτελεί ένα τεκμήριο συμμόρφωσης, προσφέροντας αξιόπιστες διαδικασίες διασφάλισης της ποιότητας που προσαρμόζονται στις ανάγκες του προϊόντος.

Στο σύστημα ποιότητας πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων προϊόντων. Αυτό σημαίνει ότι ο κατασκευαστής πρέπει να προσαρμόσει το σύστημα ποιότητας σύμφωνα με τις ανάγκες των προϊόντων που κατασκευάζει.

Επιπλέον, ο κατασκευαστής πρέπει να εξετάζει και να τηρεί όλες τις νομοθετικές απαιτήσεις που αφορούν το προϊόν, να προσδιορίζει τους ποιοτικούς στόχους και να επιτυγχάνει τη συμμόρφωση μέσω του ποιοτικού σχεδιασμού και των ελέγχων κατά την κατασκευή.

Τα στοιχεία από το σύστημα ποιότητας χρησιμοποιούνται ως τεκμήριο συμμόρφωσης με τις κανονιστικές απαιτήσεις, με την προϋπόθεση ότι το σύστημα ποιότητας λαμβάνει υπόψη τις ειδικές ανάγκες του προϊόντος.

Τέλος, όταν ο κατασκευαστής χρησιμοποιεί ένα σύστημα ποιότητας, πρέπει να εξετάζει προσεκτικά όλες τις κανονιστικές διατάξεις και να διασφαλίζει ότι το προϊόν πληροί τις απαιτήσεις που προσδιορίζονται σε αυτές τις διατάξεις.

Επισκόπηση ενότητων

Ενότητες (Περιγραφή)

A Αφορά τόσο τον σχεδιασμό όσο και την παραγωγή.

Εσωτερικός έλεγχος παραγωγής Ο ίδιος ο κατασκευαστής διασφαλίζει τη συμμόρφωση των προϊόντων με τις νομοθετικές απαιτήσεις (δεν διενεργείται εξέταση τύπου ΕΕ).

A1 Αφορά τόσο τον σχεδιασμό όσο και την παραγωγή.

Εσωτερικός έλεγχος της παραγωγής και δοκιμές προϊόντων υπό εποπτεία A + δοκιμές σε συγκεκριμένες πτυχές του προϊόντος διενεργούνται από διαπιστευμένο εσωτερικό όργανο ή υπό την ευθύνη κοινοποιημένου οργανισμού που επιλέγει ο κατασκευαστής.

A2 Αφορά τόσο τον σχεδιασμό όσο και την παραγωγή

Εσωτερικός έλεγχος παραγωγής και έλεγχοι προϊόντων υπό εποπτεία κατά τυχαία διαστήματα A + έλεγχοι προϊόντων κατά τυχαία διαστήματα διενεργούνται από κοινοποιημένο οργανισμό ή διαπιστευμένο εσωτερικό όργανο.

B Αφορά τον σχεδιασμό.

Εξέταση τύπου ΕΕ Ακολουθείται πάντοτε από άλλες ενότητες μέσω των οποίων αποδεικνύεται η συμμόρφωση των προϊόντων προς τον εγκεκριμένο τύπο ΕΕ. Κοινοποιημένος οργανισμός εξετάζει τον τεχνικό σχεδιασμό και/ή το δείγμα ενός τύπου και επαληθεύει και βεβαιώνει ότι πληροί τις απαιτήσεις της νομοθετικής πράξης που εφαρμόζεται σ' αυτό εκδίδοντας πιστοποιητικό εξέτασης τύπου ΕΕ. Η εξέταση τύπου ΕΕ μπορεί να διενεργηθεί με 3 τρόπους: 1) τύπος παραγωγής, 2) συνδυασμός τύπου παραγωγής και τύπου σχεδιασμού και 3) τύπος σχεδιασμού.

Γ Αφορά την παραγωγή και έπεται της ενότητας Β

Συμμόρφωση προς τον τύπο ΕΕ με βάση τον εσωτερικό έλεγχο παραγωγής. Ο κατασκευαστής πρέπει να ελέγχει στο εσωτερικό του την παραγωγή, προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμόρφωση του προϊόντος με τον εγκεκριμένο τύπο ΕΕ σύμφωνα με την ενότητα Β.

Γ1 Αφορά την παραγωγή και έπεται της ενότητας Β.

Συμμόρφωση προς τον τύπο ΕΕ με βάση τον εσωτερικό έλεγχο της παραγωγής και τη δοκιμή προϊόντων υπό εποπτεία. Ο κατασκευαστής πρέπει να ελέγχει στο εσωτερικό του την παραγωγή, προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμόρφωση του προϊόντος με τον εγκεκριμένο τύπο ΕΕ σύμφωνα με την ενότητα Β. Γ + δοκιμές σε συγκεκριμένες πτυχές του προϊόντος διενεργούνται από διαπιστευμένο εσωτερικό όργανο ή υπό την ευθύνη κοινοποιημένου οργανισμού που επιλέγει ο κατασκευαστής.

Γ2 Αφορά την παραγωγή και έπεται της ενότητας Β

Συμμόρφωση προς τον τύπο ΕΕ με βάση τον εσωτερικό έλεγχο της παραγωγής και τη δοκιμή προϊόντων υπό εποπτεία κατά τυχαία διαστήματα. Ο κατασκευαστής πρέπει να ελέγχει στο εσωτερικό του την παραγωγή, προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμόρφωση του προϊόντος με τον εγκεκριμένο τύπο ΕΕ σύμφωνα με την ενότητα Β. Γ + έλεγχοι προϊόντων κατά τυχαία διαστήματα, δοκιμές σε συγκεκριμένες πτυχές του προϊόντος διενεργούνται από κοινοποιημένο οργανισμό ή διαπιστευμένο εσωτερικό όργανο.

Δ Αφορά την παραγωγή και έπεται της ενότητας Β.

Συμμόρφωση προς τον τύπο ΕΕ με βάση τη διασφάλιση της ποιότητας της διαδικασίας παραγωγής. Ο κατασκευαστής εφαρμόζει σύστημα διασφάλισης της ποιότητας της παραγωγής (κατασκευαστικό μέρος και επιθεώρηση τελικού προϊόντος), προκειμένου να διασφαλίζεται συμμόρφωση προς τον τύπο ΕΕ. Ο κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί το σύστημα ποιότητας.

Δ1 Αφορά τόσο τον σχεδιασμό όσο και την παραγωγή.

Διασφάλιση της ποιότητας της διαδικασίας παραγωγής. Ο κατασκευαστής εφαρμόζει σύστημα διασφάλισης της ποιότητας της παραγωγής (κατασκευαστικό μέρος και επιθεώρηση τελικού προϊόντος), προκειμένου να διασφαλίζεται συμμόρφωση προς τις νομοθετικές απαιτήσεις (απουσία τύπου ΕΕ, χρησιμοποιείται όπως η ενότητα Δ χωρίς την ενότητα Β). Ο κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί το σύστημα διασφάλισης της ποιότητας της παραγωγής (κατασκευαστικό μέρος και επιθεώρηση τελικού προϊόντος).

Ε Αφορά την παραγωγή και έπεται της ενότητας Β

Συμμόρφωση προς τον τύπο ΕΕ με βάση τη διασφάλιση της ποιότητας του προϊόντος. Ο κατασκευαστής εφαρμόζει σύστημα διασφάλισης της ποιότητας του προϊόντος (=ποιότητα παραγωγής χωρίς το κατασκευαστικό μέρος) για την επιθεώρηση και τη δοκιμή του τελικού προϊόντος, προκειμένου να διασφαλίζεται συμμόρφωση με τον τύπο ΕΕ. Κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί το σύστημα ποιότητας. Η συλλογιστική της ενότητας Ε είναι παρόμοια με εκείνη της ενότητας Δ: βασίζονται αμφότερες σε σύστημα ποιότητας και έπονται της ενότητας

Β. Η διαφορά τους είναι ότι στόχος του συστήματος ποιότητας της ενότητας Ε είναι η διασφάλιση της ποιότητας του τελικού προϊόντος, ενώ στόχος του συστήματος ποιότητας της ενότητας Δ (και της Δ1) είναι η διασφάλιση της ποιότητας στο σύνολο της διαδικασίας παραγωγής (η οποία περιλαμβάνει το κατασκευαστικό μέρος και τη δοκιμή του τελικού προϊόντος). Επομένως, η ενότητα Ε είναι παρόμοια με την ενότητα Δ χωρίς τις διατάξεις που αφορούν τη διαδικασία κατασκευής.

E1 Αφορά τόσο τον σχεδιασμό όσο και την παραγωγή.

Διασφάλιση ποιότητας για την επιθεώρηση και τη δοκιμή των τελικών προϊόντων. Ο κατασκευαστής εφαρμόζει σύστημα διασφάλισης της ποιότητας του προϊόντος (=ποιότητα παραγωγής χωρίς το κατασκευαστικό μέρος) για την επιθεώρηση και τη δοκιμή του τελικού προϊόντος, προκειμένου να διασφαλίζεται συμμόρφωση με τις νομοθετικές απαιτήσεις [απουσία ενότητας Β (τύπος ΕΕ), χρησιμοποιείται όπως η ενότητα Ε χωρίς την ενότητα Β]. Ο κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί το σύστημα ποιότητας.

Η συλλογιστική της ενότητας E1 είναι παρόμοια με εκείνη της ενότητας Δ1: βασίζονται αμφότερες σε σύστημα ποιότητας. Η διαφορά τους είναι ότι στόχος του συστήματος ποιότητας της ενότητας E1 είναι η διασφάλιση της ποιότητας του τελικού προϊόντος, ενώ στόχος του συστήματος ποιότητας της ενότητας Δ1 είναι η διασφάλιση της ποιότητας στο σύνολο της διαδικασίας παραγωγής (η οποία περιλαμβάνει το κατασκευαστικό μέρος και τη δοκιμή του τελικού προϊόντος). Επομένως, η ενότητα E1 είναι παρόμοια με την ενότητα Δ1 χωρίς τις διατάξεις που αφορούν τη διαδικασία κατασκευής.

ΣΤ Αφορά την παραγωγή και έπεται της ενότητας Β.

Συμμόρφωση προς τον τύπο ΕΕ με βάση την εξακρίβωση επί προϊόντων. Ο κατασκευαστής διασφαλίζει τη συμμόρφωση των κατασκευαζόμενων προϊόντων με τον εγκεκριμένο τύπο ΕΕ. Ο κοινοποιημένος οργανισμός διενεργεί εξετάσεις προϊόντων (δοκιμή κάθε προϊόντος ή στατιστικοί έλεγχοι) με σκοπό τον έλεγχο της συμμόρφωσης των προϊόντων προς τον τύπο ΕΕ. Η ενότητα ΣΤ ομοιάζει με την ενότητα Γ2, αλλά ο κοινοποιημένος οργανισμός διενεργεί συστηματικότερους ελέγχους προϊόντων.

ΣΤ1 Αφορά τόσο τον σχεδιασμό όσο και την παραγωγή.

Συμμόρφωση με βάση την εξακρίβωση επί προϊόντων. Ο κατασκευαστής διασφαλίζει τη συμμόρφωση των κατασκευαζόμενων προϊόντων με τις νομοθετικές απαιτήσεις. Ο κοινοποιημένος οργανισμός διενεργεί εξετάσεις προϊόντων (δοκιμή κάθε προϊόντος ή στατιστικοί έλεγχοι) με σκοπό τον έλεγχο της συμμόρφωσης των προϊόντων προς τις νομοθετικές απαιτήσεις (απουσία τύπου ΕΕ, χρησιμοποιείται όπως η ενότητα ΣΤ χωρίς την ενότητα Β). Η ενότητα ΣΤ1 ομοιάζει με την ενότητα Α2, αλλά ο κοινοποιημένος οργανισμός διενεργεί διεξοδικότερους ελέγχους προϊόντων.

Z Αφορά τόσο τον σχεδιασμό όσο και την παραγωγή

Συμμόρφωση με βάση την εξακρίβωση ανά μονάδα. Ο κατασκευαστής διασφαλίζει τη συμμόρφωση των κατασκευαζόμενων προϊόντων με τις νομοθετικές απαιτήσεις. Ο κοινοποιημένος οργανισμός διενεργεί έλεγχο κάθε μεμονωμένου προϊόντος, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι συμμορφώνεται με τις νομοθετικές απαιτήσεις (απουσία τύπου ΕΕ).

H Αφορά τόσο τον σχεδιασμό όσο και την παραγωγή.

Συμμόρφωση με βάση την πλήρη διασφάλιση της ποιότητας. Ο κατασκευαστής εφαρμόζει σύστημα πλήρους διασφάλισης της ποιότητας, προκειμένου να διασφαλίζεται συμμόρφωση με τις νομοθετικές απαιτήσεις (απουσία τύπου ΕΕ). Ο κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί το σύστημα ποιότητας.

H1 Αφορά τόσο τον σχεδιασμό όσο και την παραγωγή

Συμμόρφωση με βάση την πλήρη διασφάλιση της ποιότητας και τον έλεγχο του σχεδιασμού. Ο κατασκευαστής εφαρμόζει σύστημα πλήρους διασφάλισης της ποιότητας, προκειμένου να διασφαλίζεται συμμόρφωση με τις νομοθετικές απαιτήσεις (απουσία τύπου ΕΕ). Ο κοινοποιημένος οργανισμός αξιολογεί το σύστημα ποιότητας και τον σχεδιασμό του προϊόντος και εκδίδει πιστοποιητικό εξέτασης σχεδιασμού ΕΕ. Σε σύγκριση με την ενότητα H, η ενότητα H1 προβλέπει επιπλέον ότι ο κοινοποιημένος οργανισμός διενεργεί διεξοδικότερη εξέταση του σχεδιασμού του προϊόντος. Το πιστοποιητικό εξέτασης σχεδιασμού ΕΕ δεν πρέπει να συγχέεται με το πιστοποιητικό εξέτασης τύπου ΕΕ της ενότητας B, το οποίο βεβαιώνει τη συμμόρφωση δείγματος «αντιπροσωπευτικού της εξεταζόμενης παραγωγής», ώστε η συμμόρφωση των προϊόντων να μπορεί να ελεγχθεί ως προς το συγκεκριμένο δείγμα. Στο πλαίσιο του πιστοποιητικού εξέτασης σχεδιασμού ΕΕ της ενότητας H1, δεν υπάρχει τέτοιο δείγμα. Με το πιστοποιητικό εξέτασης σχεδιασμού ΕΕ βεβαιώνεται ότι η συμμόρφωση του σχεδιασμού του προϊόντος ελέγχθηκε και πιστοποιήθηκε από κοινοποιημένο οργανισμό.

Επισκόπηση διαδικασιών

Δυνατότητα επιλογής μεταξύ των ακόλουθων διαδικασιών:

A — Εσωτερικός έλεγχος παραγωγής

A1 — Εσωτερικός έλεγχος παραγωγής και δοκιμές προϊόντων υπό εποπτεία

A2 — Εσωτερικός έλεγχος παραγωγής και έλεγχοι προϊόντων υπό εποπτεία κατά τυχαία διαστήματα

B+Γ — Εξέταση τύπου ΕΕ (B) ακολουθούμενη από Συμμόρφωση με τον τύπο ΕΕ με βάση τον εσωτερικό έλεγχο παραγωγής (Γ)

B+Γ1 — Εξέταση τύπου ΕΕ (Β) ακολουθούμενη από Συμμόρφωση με τον τύπο ΕΕ με βάση τον εσωτερικό έλεγχο παραγωγής και τη δοκιμή προϊόντων υπό εποπτεία (Γ1)

B+Γ2 — Εξέταση τύπου ΕΕ (Β) ακολουθούμενη από Συμμόρφωση με τον τύπο ΕΕ με βάση τον εσωτερικό έλεγχο παραγωγής και έλεγχοι προϊόντων υπό εποπτεία κατά τυχαία διαστήματα (Γ2)

B+Δ — Εξέταση τύπου ΕΕ (Β) ακολουθούμενη από Συμμόρφωση με τον τύπο ΕΕ με βάση τη διασφάλιση της ποιότητας της διαδικασίας παραγωγής (Δ)

Δ1 — Διασφάλιση της ποιότητας της διαδικασίας παραγωγής

B+E — Εξέταση τύπου ΕΕ (Β) ακολουθούμενη από Συμμόρφωση με τον τύπο ΕΕ με βάση τη διασφάλιση της ποιότητας του προϊόντος (Ε)

E1 — Διασφάλιση ποιότητας της επιθεώρησης και της δοκιμής των τελικών προϊόντων

B+ΣΤ — Εξέταση τύπου ΕΕ (Β) ακολουθούμενη από Συμμόρφωση με τον τύπο ΕΕ με βάση την εξακρίβωση επί προϊόντων (ΣΤ) C 247/78 EL Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης 29.6.2022

ΣΤ1 — Συμμόρφωση με βάση την εξακρίβωση επί προϊόντων

Z — Συμμόρφωση με βάση την εξακρίβωση ανά μονάδα

H — Συμμόρφωση με βάση την πλήρη διασφάλιση της ποιότητας

H1 — Συμμόρφωση με βάση την πλήρη διασφάλιση της ποιότητας και τον έλεγχο του σχεδιασμού

Συλλογιστική για την επιλογή των κατάλληλων ενότητων

Η παράγραφος αναφέρεται σε διάφορες ενότητες και αρχές που αφορούν τη νομοθεσία για τη συμμόρφωση προϊόντων στην ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης. Τα κύρια σημεία που προκύπτουν από αυτό το κείμενο:

Αρχή της Αναλογικότητας: Ο νομοθέτης πρέπει να διασφαλίζει ότι οι απαιτήσεις που επιβάλλονται στους κατασκευαστές είναι ανάλογες με τον κίνδυνο που ενέχει το προϊόν για το δημόσιο συμφέρον, την υγεία, την ασφάλεια και το περιβάλλον.

Επιλογή Ενότητων: Ο νομοθέτης μπορεί να επιλέξει διάφορες ενότητες και αρχές για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης των προϊόντων με τη νομοθεσία, ανάλογα με τη φύση και την πολυπλοκότητα του προϊόντος.

Αξιολόγηση της Συμμόρφωσης: Τα προϊόντα πρέπει να υποβάλλονται σε αξιολόγηση πριν διατεθούν στην αγορά. Ανάλογα με την πολυπλοκότητα του προϊόντος και την παραγωγή του, η διαδικασία αξιολόγησης μπορεί να διαφέρει.

Επιλογή Ενότητας Α: Εάν ο κατασκευαστής διαχειρίζεται άρτια εξοπλισμένα εργαστήρια ή εγκαταστάσεις δοκιμών και το προϊόν είναι απλό και χαμηλού κινδύνου, η αξιολόγηση μπορεί να περιλαμβάνει μόνο τη δοκιμή του τελικού προϊόντος.

Επιλογή Ενότητας Β: Σε περιπτώσεις μαζικής παραγωγής, η νομοθεσία μπορεί να προβλέπει αξιολόγηση του πρωτοτύπου / δείγματος και, έπειτα, επικεντρωμένους ελέγχους κατά την παραγωγή.

Επιλογή Ενότητας Δ, Ε, ΣΤ: Για προϊόντα με περίπλοκη παραγωγή ή υψηλότερους κινδύνους, ο νομοθέτης μπορεί να απαιτεί την εφαρμογή συστημάτων ποιότητας που καλύπτουν τον σχεδιασμό και την παραγωγή (ενότητες Δ, Ε, ΣΤ).

Επιλογή Ενότητας Ζ: Για προϊόντα που παράγονται σε μικρές σειρές, ο νομοθέτης μπορεί να εξετάσει τον καθορισμό ενότητας Ζ.

Επιλογή Ενότητας Η: Εάν απαιτείται πιστοποίηση από κοινοποιημένο οργανισμό κατά τη διαδικασία παραγωγής, ο κατασκευαστής μπορεί να εφαρμόζει εγκεκριμένο σύστημα ποιότητας (ενότητες Δ και Ε) ή να υποβάλλει τα προϊόντα σε ελέγχους / δοκιμές (ενότητα ΣΤ).

Συνοψίζοντας, το κείμενο αυτό προσδιορίζει τις αρχές που πρέπει να καθοδηγούν τον νομοθέτη κατά την επιλογή των κατάλληλων ενοτήτων και αρχών για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης προϊόντων με τη νομοθεσία.

3.2 Εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η παρουσίαση του ευρέως και πολυδιάστατου πλαισίου εποπτείας της αγοράς για προϊόντα που παράγονται εντός ΕΕ, καταδεικνύει σε πρώτο βαθμό τουλάχιστον ότι η παραγωγή ενός προϊόντος και η κυκλοφορία εντός ΕΕ αποτελεί απόδειξη για εκπλήρωση υψηλών ποιοτικών προτύπων.

Όμως το διεθνές εμπόριο υπόκειται σε επιπλέον κανόνες και διαδικασίες που ρυθμίζουν την εξαγωγική πορεία των βιομηχανικών προϊόντων. Δεν είναι αντικείμενο αυτής της μελέτης οι δασμολογικές συνθήκες και οι ρυθμίσεις μεταξύ χωρών ή οικονομικών ενώσεων για την επιβολή δασμών και φόρων σε εισαγόμενα από άλλες χώρες προϊόντα. Εκτός όμως από τα δασμολογικά εργαλεία για τον έλεγχο των εισαγωγών, τα κράτη διαθέτουν και τα εργαλεία της συμμόρφωσης με τεχνικές προδιαγραφές για να ελέγξουν τα εισαγόμενα προϊόντα. Ο έλεγχος των εισαγόμενων προϊόντων αποτελεί έναν από τους εμπορικούς φραγμούς. Η διεθνής τυποποίηση προτύπων και προδιαγραφών (ISO) και οι διεθνείς συνεργασίες για τη διαπίστευση

ILAC (International Laboratory Accreditation Co-operation για τα εργαστήρια και τους φορείς ελέγχου) και IAF (International Accreditation Forum- για φορείς πιστοποίησης) προσπαθούν να εξασφαλίσουν ότι η συμμόρφωση των προϊόντων ελέγχεται από φορείς αξιολόγησης της συμμόρφωσης (φορείς πιστοποίησης και ελέγχου- εργαστήρια), των οποίων η τεχνική επάρκεια αναγνωρίζεται διεθνώς – και όχι μόνο από την χώρα στην οποία εδρεύουν - και ότι τα προϊόντα έχουν σχεδιασθεί, κατασκευαστεί και ελέγχονται ακολουθώντας διεθνώς αποδεκτά πρότυπα και προδιαγραφές. Για τον σκοπό αυτό, τα πρότυπα και οι προδιαγραφές προκύπτουν από τον ISO μετά από διεθνή διαβούλευση με την συμμετοχή των εθνικών φορέων τυποποίησης αλλά και διεθνών ενδιαφερομένων μερών - ενώσεων κατασκευαστών π.χ. και οι φορείς διαπίστευσης ελέγχονται μεταξύ τους (peer evaluation), ώστε να ισχύουν οι διεθνείς συμφωνίες αμοιβαίας αναγνώρισης των αποτελεσμάτων των φορέων αξιολόγησης της συμμόρφωσης (ILAC MRA- mutual recognition agreement και IAF-MRA). Η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση, παράλληλα με την **απόφαση της ΕΕ 768/2008**, περί εποπτείας της αγοράς, θέσπισε την ίδια περίοδο, τον **Κανονισμό 765/2008** ακριβώς για να θεσμοθετήσει και να επισημοποιήσει υπό τον έλεγχο της ΕΕ το σύστημα διαπίστευσης των κρατών μελών, οργανώνοντας συστήματα peer evaluation μεταξύ των φορέων διαπίστευσης των μελών και τηρώντας τις περιφερειακές συμφωνίες αμοιβαίας αναγνώρισης EA-MLA, European Accreditation Multi lateral Agreement, οι οποίες ωστόσο εξασφαλίζουν (λόγω του διεθνούς peer evaluation των ILAC και IAF) αυτόματα, την συμμετοχή στις συμφωνίες ILAC και IAF MRA για τις σχετικές δραστηριότητες αξιολόγησης της συμμόρφωσης.

Ωστόσο κάποιος θα ανέμενε ότι αυτό λύνει τα προβλήματα σε διεθνές επίπεδο αν ένα προϊόν έχει εγκριθεί να κυκλοφορεί εντός ΕΕ, δεν θα υπόκειται ξανά σε έλεγχο για κυκλοφορία σε άλλη χώρα εκτός ΕΕ. Οι παραπάνω συμφωνίες μπορούν να εξασφαλίσουν σε ένα βαθμό ότι τα αποτελέσματα ενός ελέγχου ή μιας πιστοποίησης εφόσον έχουν γίνει από φορέα αξιολόγησης της συμμόρφωσης, μπορούν να γίνουν δεκτά χωρίς δεύτερο έλεγχο, από μία χώρα που συμμετέχει με το φορέα διαπίστευσης της στις διεθνείς συμφωνίες αμοιβαίας αναγνώρισης. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι όλες οι χώρες εκτός ΕΕ έχουν συνδέσει στο βαθμό που το έχει κάνει η ΕΕ την εποπτεία της αγοράς με τα συστήματα διαπίστευσης και αξιολόγησης της συμμόρφωσης και σχεδόν πάντα κάποιος πρέπει να ελέγχει τις ειδικές εθνικές απαιτήσεις της τρίτης χώρας. Επιπλέον, αν οι προδιαγραφές και οι έλεγχοι της τρίτης χώρας δε βασίζονται σε διεθνή πρότυπα ISO αλλά σε εθνικά πρότυπα ή προδιαγραφές θα πρέπει να αναζητηθούν ισοδυναμίες ελέγχου ή προδιαγραφών με τις ISO ή τις εθνικές προδιαγραφές της χώρας προέλευσης (εν προκειμένω της Ελλάδας).

Η ΕΕ έχει συνάψει πάνω από 40 εμπορικές συμφωνίες με σχεδόν 80 χώρες. Επιπλέον, προσφέρει προτιμησιακή πρόσβαση στην αγορά σε χώρες χαμηλού και μεσαίου εισοδήματος στο πλαίσιο του συστήματος γενικευμένων προτιμήσεων. Οι αγορές τρίτων χωρών προσφέρουν εξαγωγικές ευκαιρίες και είναι σημαντικές πηγές πρώτων υλών και αγαθών για τις

επιχειρήσεις της ΕΕ. Ως εκ τούτου, αποτελούν μέρος των παγκόσμιων αλυσίδων εφοδιασμού τους.

Πληροφορίες για κάθε χώρα μπορούν να βρεθούν στη δικτυακή πύλη <https://trade.ec.europa.eu/access-to-markets/el/content/symfonies-eleytheroy-emporioy>, και συνοπτικά οι εμπορικές συμφωνίες της ΕΕ, εκτός από τα κράτη του ΕΟΧ που περιλαμβάνονται έτσι κι αλλιώς είναι:

- Συνολική οικονομική και εμπορική συμφωνία ΕΕ-Καναδά
- Συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Κεντρικής Αμερικής
- Συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Χιλής
- Εμπορική συμφωνία ΕΕ-Κολομβίας-Περού-Ισημερινού
- ΣΟΕΣ ΕΕ-Ιαπωνίας
- Συμφωνία εταιρικής σχέσης ΕΕ-Μεξικού
- ΣΕΣ ΕΕ-Σιγκαπούρης
- ΣΕΣ ΕΕ-Νότιας Κορέας
- Συμφωνία εμπορίου και συνεργασίας ΕΕ-ΗΒ
- Συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών ΕΕ-Βιετνάμ
- Ελβετία
- Δυτικά Βαλκάνια

Στο πλαίσιο των περισσότερων συμφωνιών, εκτός από τελωνειακές και δασμολογικές ρυθμίσεις, περιλαμβάνεται **αμοιβαία αποδοχή των αξιολογήσεων συμμόρφωσης**.

Παράδειγμα για τις χώρες της Κοινοπολιτείας Ανεξαρτήτων Κρατών

Δυσκολίες και τεχνικοί φραγμοί ανακύπτουν στις περιπτώσεις χωρών που δεν υπάρχουν συμφωνίες της ΕΕ και επομένως δεν υπάρχει αμοιβαία αποδοχή των αξιολογήσεων συμμόρφωσης.

Ειδικό παράδειγμα σε αυτήν την περίπτωση είναι χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης που παράλληλα πλέον με το σύστημα τυποποίησης ISO έχουν κρατήσει το σύστημα τυποποίησης των GOST (Ρωσικά: ГОСТ) το οποίο αναφέρεται σε μια ομάδα διεθνών τεχνικών προτύπων που τηρούνται από το Ευρασιατικό Συμβούλιο Τυποποίησης, Μετρολογίας και Πιστοποίησης (EASC) που είναι ένας περιφερειακός οργανισμός που λειτουργεί στο πλαίσιο της Κοινοπολιτείας Ανεξαρτήτων Κρατών (CIS) refers to a set of international technical standards maintained by the Euro-Asian Council for Standardization, Metrology and Certification (EASC), a regional standards organization operating under the auspices of the Commonwealth of Independent States (CIS).

Το ακρωνύμιο GOST προέρχεται από το Государственный Стандарт (Gosudarstvenny Standart), που σημαίνει "κρατικό πρότυπο". Από την εισαγωγή τους πριν από σχεδόν έναν

αιώνα, τα πιστοποιητικά GOST έχουν θεσπίσει τις τεχνικές απαιτήσεις ασφάλειας και ποιότητας που είναι απαραίτητες για την έγκριση ενός προϊόντος προς πώληση, πρώτα στην ΕΣΣΔ και μετά στη Ρωσία και στις περισσότερες πρώην σοβιετικές χώρες. Μετά τα γεγονότα των αρχών της δεκαετίας του 1990, καθεμία από τις πρώην σοβιετικές χώρες όρισε στη συνέχεια τα δικά της πρότυπα, προκαλώντας, για παράδειγμα, το GOST K για το Καζακστάν και το GOST B για τη Λευκορωσία. Όταν μιλάμε απλώς για ένα πιστοποιητικό GOST γενικά, τότε αναφερόμαστε στο GOST R, το οποίο είναι μια σειρά προτύπων που ισχύουν για τη Ρωσία συνολικά. Θα επικεντρωθούμε, γενικά, στο πιστοποιητικό GOST R, αλλά η αλήθεια είναι ότι το σύστημα είναι πολύ παρόμοιο σε κάθε χώρα που το έχει υιοθετήσει. Στην ουσία, τα πιστοποιητικά GOST, όταν είναι υποχρεωτικού τύπου, είναι απαραίτητα έγγραφα για τον εκτελωνισμό.

Είναι πάντα σημαντικό να ελέγχεται με την αρμόδια εθνική αρχή της χώρας εισόδου η αναγκαιότητα ή μη συμμόρφωσης με ειδικό πρότυπο GOST καθώς ο ίδιος πελάτης ή ένας εισαγωγέας μπορεί μερικές φορές να γίνει "ξεπερασμένος" και να μεταδώσει ένα εσφαλμένο αίτημα στον εξαγωγέα.

Η πιστοποίηση GOST αποτελείται από διάφορους τύπους πιστοποιητικών

Παρόλο που η διαδικασία τελωνειακής ολοκλήρωσης που κορυφώθηκε το 2014 με τη δημιουργία της Ευρασιατικής Οικονομικής Ένωσης κατέστησε παρωχημένα πολλά πιστοποιητικά παλαιά εθνικά πρότυπα GOST (αντικαθιστώντας τα με την προαναφερθείσα Πιστοποίηση EAC), εξακολουθούν να υπάρχουν προϊόντα για τα οποία η Ρωσία, η Λευκορωσία, το Καζακστάν, η Κιργιζία και η Αρμενία εφαρμόζουν τη δική της εθνική νομοθεσία.

Αυτά τα προϊόντα απλά χωρίζονται σε δύο ομάδες:

- Προϊόντα που υπόκεινται σε υποχρεωτική πιστοποίηση
- Προϊόντα ΔΕΝ υπόκεινται σε υποχρεωτική πιστοποίηση

Ένα πολύ συνηθισμένο λάθος είναι να πιστεύουμε ότι τα προϊόντα που δεν υπόκεινται σε υποχρεωτική πιστοποίηση μπορούν να εξαχθούν ελεύθερα. Αυτό δεν συμβαίνει και υπάρχουν δύο λόγοι για αυτό.

Από τη μία πλευρά, ο κανονισμός GOST δεν είναι ο μόνος που ισχύει όσον αφορά την ασφάλεια και τη δημόσια υγεία. Ως εκ τούτου, μπορεί να υπάρχουν περιπτώσεις όπου οι τελωνειακές διατυπώσεις γίνονται περίπλοκες λόγω της απουσίας συγκεκριμένου πιστοποιητικού, για παράδειγμα, του Επιδημιολογικού Πιστοποιητικού Υγείας, το οποίο είναι ευρασιατικής εμβέλειας. Αυτή είναι η κατάσταση στην οποία βρέθηκαν π.χ. οι εξαγωγείς πλακιδίων πριν από το 2011.

Από την άλλη πλευρά, ακόμη και όταν οι αρχές δεν απαιτούν έγγραφα για την επιβεβαίωση συγκεκριμένων χαρακτηριστικών προϊόντων, οι εξαγωγικές εταιρείες μπορεί να χρειαστούν

Επιστολή Εξαιρέσης για εκτελωνισμό ή Εθελοντικό Πιστοποιητικό GOST για να ανταποκριθούν στις επιχειρηματικές ή εμπορικές απαιτήσεις των δικών των εισαγωγέων.

Ως αποτέλεσμα όλων αυτών, εάν πρόκειται να εξαχθούν προϊόντα που δεν υπόκεινται στους κανονισμούς Eurases, πρέπει να ζητηθεί τουλάχιστον ένα από αυτά τα εθνικά πιστοποιητικά:

- Εθελοντική πιστοποίηση GOST R
- Υποχρεωτική πιστοποίηση GOST R
- Επιστολή απαλλαγής

Επιπλέον, σε πολλές περιπτώσεις θα πρέπει να ζητηθούν και άλλα πιστοποιητικά για την πιστοποίηση ορισμένων χαρακτηριστικών, καθώς και περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τη λειτουργία του προϊόντος. Σε αυτές τις περιπτώσεις, πρέπει να ληφθούν υπόψιν και άλλα Πιστοποιητικά GOST R:

- Πιστοποιητικό πυρκαγιάς GOST R
- Πιστοποιητικό GOST R ISO 9001
- Πιστοποιητικό μετρολογίας GOST R

Υπάρχουν τα σχετικά σχήματα, ανάλογα του ευρωπαϊκού CE τόσο για την πιστοποίηση EAC όσο και για την GOST.

Η Δικτυακή πύλη της ΕΕ Access to markets -My Trade Assistant

Σε τέτοιες περιπτώσεις η Ευρωπαϊκή Επιτροπή λειτουργεί τη δικτυακή πύλη <https://trade.ec.europa.eu/access-to-markets/en/home> για τις αγορές εκτός Ευρώπης, όπου ο εξαγωγέας-κατασκευαστής χρησιμοποιώντας τους αντίστοιχους τελωνειακούς κωδικούς και επιλέγοντας τη χώρα ενδιαφέροντος μπορεί να ενημερωθεί για τις τελωνειακές αλλά και τις τεχνικές απαιτήσεις.

Επιστρέφοντας στην περίπτωση χωρών της Κοινοπολιτείας αν επιλεγεί το Καζακστάν για οποιοδήποτε προϊόν η βάση δίνει αρκετές χρήσιμες πληροφορίες, μεταξύ άλλων και για τη συμμόρφωση με προδιαγραφές.

Ο εισαγωγέας πρέπει να αποδείξει ότι τα εν λόγω προϊόντα συμμορφώνονται με τους ισχύοντες κανόνες και πρότυπα. Επί του παρόντος, δύο συστήματα τυποποίησης ισχύουν στο Καζακστάν, το πρώτο ισχύει στις χώρες μέλη της Ευρασιατικής Οικονομικής Ένωσης (EAEU) και το άλλο ισχύει μόνο για την επικράτεια του Καζακστάν. Σε εθνική βάση, η συμμόρφωση των εμπορευμάτων, η οποία ρυθμίζεται από την Επιτροπή Τεχνικού Κανονισμού και Μετρολογίας του Υπουργείου Εμπορίου και Ένταξης, πρέπει να αποδεικνύεται είτε μέσω Πιστοποιητικού Συμμόρφωσης είτε μέσω Δήλωσης Συμμόρφωσης, δηλαδή με αυτοδήλωση. Η προαναφερθείσα Επιτροπή ελέγχει το εθνικό σύστημα τυποποίησης και την έκδοση πιστοποιητικών που

αναφέρονται σε κρατικά πρότυπα. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι τεχνικές απαιτήσεις που ορίζει το Διακρατικό Συμβούλιο Τυποποίησης, Μετρολογίας και Πιστοποίησης της Κοινοπολιτείας Ανεξάρτητων Κρατών (CIS) εφαρμόζονται σε εθελοντική βάση στο έδαφος της ΕΑΕΥ.

Τα κράτη μέλη της ΕΑΕΥ έχουν εφαρμόσει τεχνικούς κανονισμούς (TR) στους οποίους πρέπει να συμμορφώνονται ορισμένα αγαθά σε όλα τα κράτη μέλη. Η συμμόρφωση των εμπορευμάτων που υπόκεινται στα αντίστοιχα TR μπορεί να αποδεικνύεται είτε με πιστοποιητικό, είτε με αυτοδήλωση είτε με κρατική εγγραφή. Στο πλαίσιο αυτό, τα μέλη της ΕΑΕΥ κατέληξαν σε συμφωνία για υποχρεωτική απόδειξη συμμόρφωσης, η οποία υπογράφηκε και επικυρώθηκε από όλα τα κράτη μέλη, η οποία περιλαμβάνει ενοποιημένο κατάλογο προϊόντων που υπόκεινται σε τέτοια αποδεικτικά στοιχεία και ομοιογενείς μορφές πιστοποιητικών και δηλώσεων συμμόρφωσης.

Μέχρι στιγμής, οι TR για τα ακόλουθα προϊόντα έχουν εγκριθεί ή έχουν τεθεί σε ισχύ, αντίστοιχα:

- railway rolling stock and equipment thereof (TR TS 001/2011)
- high-speed railway means of transport (TR TS 002/2011)
- railway infrastructure (TR TS 003/2011)
- low voltage equipment (TR TS 004/2011)
- packaging (TR TS 005/2011)
- pyrotechnical products (TR TS 006/2011)
- products for children and adolescents (TR TS 007/2011)
- toys (TR TS 008/2011)
- cosmetic and perfume products (TR TS 009/2011)
- machinery and equipment (TR TS 010/2011)
- lifts (TR TS 011/2011)
- equipment for operation in explosive atmospheres (TR TS 012/2011)
- automotive and aviation gasoline, diesel and marine fuel, jet fuel and heating oil (TR TS 013/2011)
- equipment used in road transport (TR TS 014/2011)
- grain (TR TS 015/2011)
- appliances burning gaseous fuels (TR TS 016/2011)
- light industry products (TR TS 017/2011)
- motor vehicles and chassis (TR TS 018/2011)
- personal protective equipment (TR TS 019/2011)
- electromagnetic compatibility of technical means (TR TS 020/2011)
- foodstuffs (TR TS 021/2011)
- food products labelling (TR TS 022/2011)
- fruit and vegetable juice products (TR TS 023/2011)

- fat and oil products (TR TS 024/2011)
- furniture and furnishing products, including those intended for educational and preschool institutions (TR TS 025/2012)
- small vessels and equipment therefor, safety equipment and parts thereof (TR TS 026/2012)
- certain types of specialised food, including dietary nutrition (TR TS 027/2012)
- explosives and pyrotechnical products (TR TS 028/2012)
- food additives, flavouring agents and technological supplements (TR TS 029/2012)
- lubricants, oils and special fluids and liquids (TR TS 030/2012)
- agricultural and forestry tractors (TR TS 031/2012)
- equipment operating under excessive pressure (TR TS 032/2013)
- milk and milk products (TR TS 033/2013)
- meat and meat products (TR TS 034/2013)
- tobacco and tobacco products (TR TS 035/2014)
- liquefied petroleum gases for their use as fuel (TR EAEU 036/2016)
- restriction of the use of hazardous substances in electrical and electronic equipment (TR EAEU 037/2016)
- safety of attractions (TR EAEU 038/2016)
- safety of mineral fertilisers (TR EAEU 039/2016)
- fish and fish products (TR EAEU 040/2016)
- safety of chemical products (TR EAEU 041/2017)
- safety of equipment for children's playgrounds (TR EAEU 042/2017)
- fire safety and extinguishing devices (TR EAEU 043/2017)
- safety of packaged drinking water including natural mineral water (TR EAEU 044/2017)
- safety of oil prepared for transportation and/or use (TR EAEU 045/2017)
- safety of combustible natural gas prepared for transportation and/or use (TR EAEU 046/2018)
- safety of alcoholic products (TR EAEU 047/2018)
- energy efficiency for energy-consuming devices (TR TS 048/2019), expected to come into force on 1 September 2023
- requirements for pipelines for the transportation of liquid and gaseous hydrocarbons (TR EAEU 049/2020), as of 1 July 2023
- safety of products intended for civil defence and protection against natural and man-made emergencies (TR EAEU 050/2021), as of 1 June 2023
- safety of poultry meat and products of its processing (TR EAEU 051/2021)
- safety of railway rolling stock (TR EAEU 052/2021), as of 2 January 2025.

Το εύρος των προϊόντων που πρόκειται να συμμορφωθούν με τις TR της ΕΑΕΥ θα ενισχυθεί, καθώς θα τεθούν σε ισχύ περισσότεροι κανονισμοί.

Οι εισαγωγείς προϊόντων που καθορίζονται στον ενοποιημένο κατάλογο προϊόντων που πρέπει να συμμορφώνονται με τα κοινά πρότυπα της ΕΑΕΥ μπορούν να υποβάλουν αίτηση είτε για Πιστοποιητικό Συμμόρφωσης της Ευρασιατικής Οικονομικής Ένωσης, το οποίο ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη, είτε για εθνικό Πιστοποιητικό Συμμόρφωσης, εάν τα εν λόγω εμπορεύματα προορίζονται μόνο για μια ενιαία αγορά. Εκτός από τα προϊόντα που αναφέρονται στον ενοποιημένο κατάλογο της ΕΑΕΥ, ορισμένα αγαθά απαιτούν επιβεβαίωση συμμόρφωσης σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία. Ανάλογα με τον τύπο του προϊόντος, αυτή η επιβεβαίωση μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω του προαναφερόμενου Πιστοποιητικού Συμμόρφωσης ή της Δήλωσης Συμμόρφωσης (όσον αφορά τη δήλωση, ανατρέξτε στην παρακάτω παράγραφο).

Οι εισαγωγείς αγαθών που απαιτούν Πιστοποιητικό Συμμόρφωσης σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία του Καζακστάν πρέπει πρώτα να δηλώσουν τη συμμόρφωσή τους με τους κανόνες και τα πρότυπα ασφαλείας του Καζακστάν σε μια δήλωση συμμόρφωσης και να καταχωρίσουν αυτό το έγγραφο σε ινστιτούτο διαπιστευμένο από την Επιτροπή Τεχνικού Κανονισμού και Μετρολογίας Υπουργείου Εμπορίου και Ένταξης. Στη συνέχεια, οι εισαγωγείς πρέπει να υποβάλουν αίτηση για την έκδοση Πιστοποιητικού Συμμόρφωσης εντός ενός μηνός.

Το εθνικό σύστημα αξιολόγησης της συμμόρφωσης στο Καζακστάν είναι δομημένο σε συστήματα αξιολόγησης. Ανάλογα με τον τύπο του προϊόντος, τη συνοδευτική τεκμηρίωση και το αντίστοιχο TR, η αρμόδια αρχή καθορίζει το σύστημα, το οποίο καθορίζει την πορεία της διαδικασίας αξιολόγησης της συμμόρφωσης.

Η αρχή του Καζακστάν που είναι υπεύθυνη τόσο για την επιβεβαίωση της συμμόρφωσης στο Καζακστάν όσο και στην ΕΑΕΥ είναι η Επιτροπή Τεχνικού Κανονισμού και Μετρολογίας του Υπουργείου Εμπορίου και Ένταξης.

Εκτός από την απαιτούμενη πιστοποίηση συμμόρφωσης, τα κράτη μέλη της ΕΑΕΥ εφαρμόζουν κοινές υγειονομικές, επιδημιολογικές και υγειονομικές απαιτήσεις για τα εμπορεύματα. Κατά συνέπεια, ένα ευρύ φάσμα εμπορευμάτων υπόκειται σε κρατική καταχώριση, εάν θεωρηθεί ότι είναι δυνητικά επικίνδυνα για την ανθρώπινη υγεία ή εισάγονται στην ΕΑΕΕ για πρώτη φορά. Η αρμόδια αρχή στο Καζακστάν είναι το Υπουργείο Υγείας. Τα αγαθά που υπόκεινται στην υποχρεωτική κρατική καταχώριση θα επιτρέπεται να εισάγονται στην ΕΑΕΥ μόνο με απόδειξη εγγραφής.

4 Ανάπτυξη από την ΕΕΧ υπηρεσιών καταγραφής, επικοινωνίας συλλογής και οργάνωσης της πληροφορίας για τις απαραίτητες προϋποθέσεις

4.1 Ο Ρόλος της ΕΕΧ

Η Ένωση Ελλήνων Χημικών (Ε.Ε.Χ.) αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Έδρα της Ε.Ε.Χ. ορίζεται η Αθήνα.

Σκοπός της Ε.Ε.Χ. είναι η προαγωγή της επιστήμης της χημείας στη βιομηχανία, στην τεχνολογία, στην εκπαίδευση, στην έρευνα και στον έλεγχο, καθώς και η αξιοποίησή της για την αυτοδύναμη οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας.

Η Ε.Ε.Χ. είναι σύμβουλος του κράτους και έχει ιδίως τις εξής αρμοδιότητες:

α) Μελετά με δική της πρωτοβουλία ή έπειτα από ανάθεση ή αίτηση, αυτοτελώς ή σε συνεργασία με άλλους κοινωνικούς ή επιστημονικούς φορείς, οποιοδήποτε θέμα σχετικό με τη χημεία και τις εφαρμογές της και διατυπώνει απόψεις για τη σχετική με τα θέματα αυτά νομοθεσία

β) Παρέχει κάθε δυνατή ενίσχυση για την εφαρμογή των επιστημονικών δεδομένων χημείας στην αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας.

γ) Γνωμοδοτεί, ύστερα από αίτηση των αρμοδίων υπηρεσιών του Δημοσίου ή άλλων φορέων του δημοσίου τομέα ή συνδικαλιστικών οργανώσεων για οποιοδήποτε θέμα χημικού ελέγχου, χημικής έρευνας και τεχνολογίας, χημικής εκπαίδευσης και οργάνωσης των χημικών υπηρεσιών του κράτους.

δ) Συμβάλλει στην προστασία της υγείας του κοινωνικού συνόλου, στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και στην εξασφάλιση υγιεινών και ασφαλών συνθηκών εργασίας.

ε) Εκδίδει ενημερωτικά και επιστημονικά έντυπα και άλλες ειδικές εκδόσεις και μεριμνά για την ενημέρωση της κοινής γνώμης με ανακοινώσεις, δημοσιεύσεις ή με οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο τρόπο για οποιοδήποτε θέμα της αρμοδιότητάς της, εκλαϊκεύοντας και βοηθώντας στην ευρύτερη κατανόηση των σχετικών θεμάτων και προβλημάτων.

στ) Μετέχει σε διεθνείς οργανισμούς χημείας ή άλλους συναφείς οργανισμούς, αναπτύσσει σχέσεις με αντίστοιχους οργανισμούς άλλων χωρών και με άλλες επιστημονικές και επαγγελματικές οργανώσεις του εσωτερικού και του εξωτερικού και οργανώνει συνέδρια, εκθέσεις και άλλες εκδηλώσεις για την προώθηση του σκοπού της.

ζ) Συλλέγει στατιστικά στοιχεία σε θέματα της αρμοδιότητάς της, δημιουργεί και εμπλουτίζει χημικές βιβλιοθήκες, κέντρα πληροφοριών και τεκμηρίωσης και φροντίζει για την επιστημονική

πρόοδο, ενημέρωση, επιμόρφωση και συνεχιζόμενη εκπαίδευση των μελών και για την προαγωγή και προστασία του κύρους τους και την προβολή του κοινωνικού τους ρόλου.

η) Μερμνά για την προστασία του χημικού επαγγέλματος και ιδίως για την προστασία των επαγγελματιών, οικονομικών, κοινωνικών και ασφαλιστικών συμφερόντων των μελών της.

θ) Μελετά νέες μορφές επαγγελματικής οργάνωσης και εργασίας των μελών της και ασκεί σε αυτά πειθαρχική εξουσία.

Η Ε.Ε.Χ. επιδιώκει: α) την ανάπτυξη της επιστημονικής καθώς και της επαγγελματικής συνείδησης στα μέλη της, την ανάπτυξη και προώθηση της συνεργασίας ανάμεσα στα μέλη της

Η ΕΕΧ έχει εκ του νόμου 1804/1988 περιφερειακή δομή που περιλαμβάνει εκπροσώπηση και παρουσία σε όλες τις βασικές περιφέρειες της χώρας με αυτόνομες διοικητικές δομές (Περιφερειακά Τμήματα) που αναπτύσσουν δραστηριότητα σε συνεργασία με τα άλλα κατά τόπους επιμελητήρια και Περιφερειακές Διοικητικές Αρχές.

Η ΕΕΧ στο τομέα των βιομηχανικών προϊόντων, με εξαίρεση τον τομέα των χρωμάτων με το αντίστοιχο εκεί Επιστημονικό Τμήμα και με τον συγγενή τομέα-καθώς πρόκειται για βιομηχανική τεχνολογική δραστηριότητα αλλά διέπεται από διαφορετικό νομοθετικό πλαίσιο - των Φαρμάκων δεν διαθέτει γενικό Ε.Τ για το τομέα της Βιομηχανίας. Ο τομέας των τροφίμων, ομοίως διέπεται από ειδικό για τη περίπτωση πλαίσιο κυκλοφορίας και εξαγωγών και εξάλλου αποτελεί αντικείμενο παρόμοιας μελέτης με την παρούσα. Στο τομέα αυτό, το νεοσύστατο τμήμα Επιχειρηματικότητας και Καινοτομίας μπορεί να επιτελέσει επιστημονικό συντονιστικό ρόλο με τη συνδρομή των εξειδικευμένων ΕΤ. Τα Επιστημονικά Τμήματα αποτελούν επίσης σημείο αλληλεπίδρασης των χημικών που εργάζονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στα ερευνητικά ινστιτούτα και πραγματοποιούν ακαδημαϊκή έρευνα με τους χημικούς που εργάζονται στη βιομηχανία, στα αναλυτικά εργαστήρια και τους στους φορείς πιστοποίησης.

Οι ενέργειες που έχει κάνει τα τελευταία χρόνια η ΕΕΧ στο πλαίσιο της βελτίωσης της αναπτυξιακής υποδομής της χώρας, με επικέντρωση σε περιφερειακές δράσεις, αφορούν αφενός στην άπαξ κατάρτιση 1200 εργαζομένων σε όλων των ειδών τις επιχειρήσεις σε θέματα που αφορούν στην ασφάλεια Τροφίμων και στην ικανοποίηση των αναγκών που απορρέουν για μια επιχείρηση σχετικά με τη συμμόρφωση της με την περιβαλλοντική νομοθεσία: Σχέδιο Δράσης της ΕΕΧ για την Κατάρτιση και Πιστοποίηση Επιστημονικών / Τεχνικών Στελεχών στη Βιομηχανία Τροφίμων και την Περιβαλλοντική Διαχείριση» με κωδικό ΟΠΣ (MIS) 5003030, αφετέρου στην ανάπτυξη μέσω αυτού του σχεδίου δύο σχημάτων πιστοποίησης προσωπικού στα ίδια αυτά αντικείμενα. Ένα από αυτά αξίζει να αναφερθεί ότι αφορά σε στελέχη επιχειρήσεων τροφίμων και το πιστοποιούμενο σύνολο γνώσεων και δεξιοτήτων, που βασίζεται στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της παραπάνω κατάρτισης αφορά τη νομοθεσία, τα διεθνή κριτήρια και πρότυπα ποιότητας τροφίμων, καλές παραγωγικές πρακτικές αλλά και

ενημέρωση σχετικά με τους απαιτούμενους εργαστηριακούς ελέγχους και τις απαιτήσεις ποιότητας για τα εργαστήρια αναλύσεων τροφίμων.

Η ΕΕΧ με αυτές τις ενέργειες έχει ήδη καταγραφεί θεσμικά και αλλά και ουσιαστικά στο χώρο των επιχειρήσεων τροφίμων ως ικανός επιστημονικός εταίρος για την κατάρτιση των στελεχών τροφίμων και αυτό είναι ένα πρώτο σημαντικό βήμα, καθώς το τεχνικό πεδίο των τροφίμων χαρακτηρίζεται από διεπιστημονικότητα και συμμετοχή πολλών άλλων τεχνικών κλάδων, ωστόσο η ΕΕΧ μπορεί να παίξει ουσιαστικό ρόλο ως κέντρο τεχνογνωσίας.

Στο πλαίσιο της παρούσης μελέτης η πρόταση αφορά στην επέκταση αυτής δικτύωσης που υπάρχει ήδη, ανάμεσα στους χημικούς και της παρέμβασης της ΕΕΧ στην κατάρτιση του επιστημονικού και τεχνικού δυναμικού της χώρας, στο χώρο των γενικότερα της βιομηχανίας παραγωγών τροφίμων, των εργαστηρίων αναλύσεων τροφίμων και των φορέων πιστοποίησης και ελέγχου, ώστε να βελτιστοποιηθούν οι διαδικασίες και οι προσφερόμενες υπηρεσίες προς τους εξαγωγείς.

4.2 Πιστοποιητικά Ποιότητας

Τα πιστοποιητικά ποιότητας είναι μια σειρά πιστοποιητικών για συστήματα διαχείρισης ποιότητας και καλύπτουν πολλούς τομείς και ξεχωριστά συστήματα, με προεξάρχον το ISO 9001 γενικά για τη διαχείριση ποιότητας και έπειτα σε πιο εξειδικευμένα, όπως το ISO14000 για την περιβαλλοντική διαχείριση, το ISO 27001 για την ασφάλεια πληροφοριών, το ISO 45001 για την υγεία και ασφάλεια στην εργασία κ.α.

Στην Ελλάδα λειτουργούν πάνω από 50 φορείς πιστοποίησης συστημάτων διαχείρισης, διαπιστευμένοι με το σχετικό πρότυπο ISO/IEC 17021 από το ΕΣΥΔ και οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθυνθούν αφού κάνουν την αναζήτηση τους στο δικτυακό τόπο του ΕΣΥΔ. Ωστόσο, η αναγκαιότητα και η δυνατότητα προστιθέμενης αξίας σε μια δήλωση συμμόρφωσης των παραπάνω πιστοποιητικών είναι προσθετική μαζί με τα πιστοποιητικά που ακολουθούν.

4.3 Πιστοποιητικά Προϊόντος

Η πιστοποίηση προϊόντος, αλλά και οι επιθεωρήσεις, έλεγχοι στα συστήματα παραγωγής βάσει του συστήματος συμμόρφωσης της ΕΕ είναι μια πιο ειδική κατηγορία αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Από τον δικτυακό τόπο του ΕΣΥΔ φαίνεται να υπάρχει μια πληθώρα φορέων, ενώ στο δικτυακό τόπο της NANDO μπορεί κανείς να βρει Ελληνικούς κοινοποιημένους φορείς, ειδικά για τα δομικά προϊόντα. Ο κάθε κατασκευαστής φαίνεται να έχει ανάγκη εξειδικευμένης προσέγγισης και εκ πρώτης όψευς μπορεί να βρει κάτι διαθέσιμο στην Ελληνική αγορά.

Η ΕΕΧ μπορεί να αναπτύξει μέσω του Επιστημονικού Τμήματος Καινοτομίας και Επιχειρηματικότητας, ένα σημείο επαφής των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων για ενημέρωση τους και επικοινωνία με την Ένωση Ελληνικών Διαπιστευμένων φορέων πιστοποίησης HellasCert, προκειμένου να γίνεται εξειδικευμένη διερεύνηση των αναγκών του κάθε κατασκευαστή, αναλόγως του προϊόντος, της νομοθεσίας που το διέπει π.χ. άλλη η νομοθεσία για τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα, άλλη για αισθητήρες βιομηχανικών εφαρμογών, άλλη για ανυψωτικά μηχανήματα, άλλη για φίλτρα νερού, άλλη για κουφώματα αλουμινίου και να μπορεί να αναζητηθούν οι επιλογές αξιολόγησης της συμμόρφωσης στην Ελλάδα στο εξωτερικό. Αντίστοιχη ανάγκη μπορεί να προκύψει για κατασκευαστή που έχει έγκριση κυκλοφορίας εντός ΕΕ αλλά θέλει να εξάγει σε τρίτη χώρα. Το ΕΤ Καινοτομίας και Επιχειρηματικότητας εκτός από σεμιναριακές δράσεις, μπορεί να ξεκιμήσει την υλοποίηση ενός μητρώου, πρώτα βασισμένου στις γενικές τάσεις της αγοράς, π.χ. οι εξαγωγικές τάσεις αφορούν δομικά υλικά και πλαστικά που κατόπιν θα εμπλουτίζεται από τα αιτήματα των οικονομικών φορέων.

4.4 Δοκιμές, Ελέγχους και Κριτήρια Ποιότητας

Οι διάφορες μορφές αξιολόγησης της συμμόρφωσης περιλαμβάνουν δοκιμές και διάφορες μετρήσεις, οι οποίες γίνονται είτε από τον κατασκευαστή είτε με ευθύνη του φορέα αξιολόγησης της συμμόρφωσης, ενώ σημαντική είναι η συνεισφορά των εργαστηρίων αυτοελέγχου που είτε αποτελούν μέρος του κατασκευαστή είτε συνεργάζονται μαζί του προκειμένου να σχεδιαστεί και να ελεγχθεί ως προς προδιαγραφές, το προϊόν. Εκτός από τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που ισχύουν στην ΕΕ ο παραγωγός μπορεί να χρειαστεί τις υπηρεσίες δοκιμών / διακριβώσεων που γίνονται σύμφωνα με διεθνή ή άλλα περιφερειακά πρότυπα (π.χ. μέθοδοι ASTM), οπότε είναι σημαντικό να γνωρίζει ο παραγωγός ως προς ποια κριτήρια ποιότητας χρειάζεται να εξετάσει το προϊόν. Στην Ελλάδα, όπως φαίνεται στο παράρτημα 1 υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός εργαστηρίων που δεν ασχολούνται με τον τομέα των τροφίμων, νερού, περιβάλλοντος αλλά έχουν εστιάσει σε τομείς όπως, τα καύσιμα, τα δομικά υλικά, τις αναλύσεις ειδικών παντός είδους (μέταλλα, πλαστικά), σε τομείς που είναι απαραίτητες για την αξιοποίηση του αολικού δυναμικού, δοκιμές επίδοσης εξοπλισμού, διακριβώσεις, δοκιμές σε ξυλεία-επιπλοποιία, δοκιμές στοιχείων μπαταρίας και φωτισμού κ.α. Στο παράρτημα 1 φαίνονται τα εργαστήρια που έχουν διαπιστευθεί για το σκοπό αυτό. Ένα εργαστήριο που παρέχει υπηρεσίες, επιλέγει να εντάξει στο πεδίο διαπίστευσης μια δοκιμή / διακρίβωση για την οποία έχει διαπιστωθεί ότι υπάρχουν αιτήματα παροχής διαπιστευμένων υπηρεσιών. Ωστόσο, η εργαστηριακή υποδομή της χώρας δεν εξαντλείται στους καταλόγους των διαπιστεύσεων και όταν ένας παραγωγός αναζητεί συγκεκριμένες δοκιμές / διακριβώσεις πρέπει να μπορεί να διερευνεί όλη την εργαστηριακή υποδομή. Ένας θεσμοθετημένος οργανισμός που έχει μέλη εργαστήρια που δραστηριοποιούνται στην παροχή υπηρεσιών χωρίς

να είναι απαραίτητη η διαπίστευση και εκπροσωπεί τα συμφέροντα των εργαστηρίων είναι η Ελληνική Ένωση Εργαστηρίων - Hella slab, στην οποία και η ΕΕΧ συμμετέχει ως μέλος.

Ανάπτυξη υπηρεσιών της ΕΕΧ

Όπως φαίνεται από τις προηγούμενες παραγράφους, οι απαραίτητες πληροφορίες για την προετοιμασία των κατασκευαστών ξαγωγέων βρίσκονται σε πολλά και διαφορετικά σημεία, οι απαιτήσεις των τρίτων χωρών μπορεί να είναι διαφορετικές, ή / και περισσότερο αυστηρές από τις αντίστοιχες της Ευρωπαϊκής και Εθνικής Νομοθεσίας, ενώ κάθε προϊόν πρέπει να συνοδεύεται από τεκμηρίωση, η οποία μπορεί έχει διάφορες μορφές αξιολόγησης της συμμόρφωσης (π.χ. πιστοποιήσεις, αυτοδηλώσεις, εκθέσεις δοκιμών, εκθέσεις ελέγχου).

Για το σκοπό αυτό κάθε παραγωγός ή ένωση / επιμελητήριο παραγωγών πρέπει να αναζητεί εξειδικευμένες πληροφορίες, με την εξειδίκευση να αφορά τα προϊόντα προς εξαγωγή και τις χώρες προς εξαγωγή.

Η ΕΕΧ έχει τη δυνατότητα να προβεί στις παρακάτω δράσεις :

- Βάση δεδομένων με χαρακτηριστικές περιπτώσεις βιομηχανικών προϊόντων προς εξαγωγή και τις αντίστοιχες νομοθετικές απαιτήσεις
- Ενημέρωση και βάση δεδομένων για υπηρεσίες πιστοποίησης που εκτός από τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της τρίτης χώρας, να προσφέρουν προστιθέμενη αξία στο προϊόν σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση Φορέων Πιστοποίησης
- Μητρώο εργαστηρίων δοκιμών που μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες δοκιμών προς τους παραγωγούς σε συνεργασία με την Ελληνική Ένωση Εργαστηρίων
- Κατάρτιση και πιστοποίηση στελεχών των βιομηχανικών επιχειρήσεων σχετικά με τον έλεγχο των βιομηχανικών προϊόντων και την εποπτεία της αγοράς ειδικά σε περιοχές που μετά από αποβιομηχάνιση στρέφονται σε άλλες παραγωγικές δραστηριότητες έντασης τεχνολογίας
- Σημεία επαφής των παραγωγών, των μικτών επιμελητηρίων, των εξαγωγέων, των εργαστηρίων και των υπηρεσιών του δημοσίου φορέα

Για τις παραπάνω δράσεις κύριο ρόλο έχουν να διαδραματίσουν τα Επιστημονικά Τμήματα της Ένωσης, το νεοσύστατο Τμήμα Επιχειρηματικότητας Ανάπτυξης και Καινοτομίας, το Τμήμα Χρωμάτων και άλλα όπως το Τμήμα Φαρμάκων, καθώς μπορούν να διοργανώσουν δομές εμπειρογνωμοσύνης για την επεξεργασία και συλλογή των απαραίτητων πληροφοριών, αλλά και την εξαγωγή των απαραίτητων παραδοτέων. Τα Επιστημονικά Τμήματα αναλαμβάνουν έργο με την ανάθεση από την Διοικούσα Επιτροπή της Ένωσης Ελλήνων Χημικών, βάση του ισχύοντος Κανονισμού Λειτουργίας Επιστημονικών Τμημάτων. Η Διοικούσα Επιτροπή μπορεί να προγραμματίσει μέσω της Κεντρικής Υπηρεσίας αλλά και κατάλληλων εργολάβων την περαιτέρω υλοποίηση δράσεων αλλά και την ύπαρξη των απαραίτητων δομών στην Κεντρική

Υπηρεσία και στα Περιφερειακά Τμήματα της ΕΕΧ, προκειμένου οι δράσεις να αναπτύσσονται μόνιμα.

Αυτές οι δράσεις θα αυξήσουν την εξυπηρέτηση της ΕΕΧ προς τους οικονομικούς φορείς, θα βελτιώσουν την παρουσία της και το θεσμικό της ρόλο στο τομέα βιομηχανικών προϊόντων και των εξαγωγών. Η κάλυψη των εξόδων θα γίνει έμμεσα με αύξηση των ταμειακά εντάξει μελών, και άμεσα με κοινές δράσεις (συνέδρια - ημερίδες-εκπαιδεύσεις) με τους συνεργαζόμενους οργανισμούς και συνδρομή των καταχαρούμενων στη βάση για επικαιροποίηση των δεδομένων τους. Επίσης, θα μπορούσε να εξεταστεί και το ενδεχόμενο των διαφημίσεων στο δικτυακό τόπο που θα διαθέσει η ΕΕΧ για τη φιλοξενία των βάσεων αυτών.

5 Παράρτημα Κατάλογος Διαπιστευμένων Εργαστηρίων που Εκτελούν Δοκιμές σε Βιομηχανικά Προϊόντα

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
ΤΙΤΑΝ Α.Ε. Τιμέντων, Διεύθυνση Έρευνας, καινοτομίας και Ποιότητας	Βοιωτίας	23-7	ΔΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΕΚΕΤΑ - ΙΔΕΠ - Εργαστήριο Περιβαλλοντικών Καυσίμων & Υδρογονανθράκων	Θεσσαλονίκης	1235	ΚΑΥΣΙΜΑ
Λεμονής Σκοπελίτης	Μαγνήσιας	1002-2	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
Ξανθόπουλος Παντελής	ΞΑΝΘΗΣ	995-2	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΚΟ Γ.Μ.Μ.Α.Ε., Εργοστάσιο Λάρυμνας, εργαστήρια Χημείου- Περιβάλλοντος	Φθιώτιδας	599-5	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΚΑΥΣΙΜΑ , ΛΙΠΑΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΑ
Ίδρυμα ΟΡΜΥΛΙΑ, Εργαστήριο Διάγνωσης Έργων Τέχνης	Χαλκιδικής	752-3	ΜΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΥΛΙΚΑ
Γ. ΜΙΝΕΣΧΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε. – ΧΗΜΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ – ΔΟΚΙΜΕΣ / ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ	Αττικής	388-5, 388-3	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΜΕΤΡΟΝ Α.Ε., Εργαστήριο Διακριβώσεων Ογκομετρητών και Δοχείων	Αττικής	738-6	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΟΚΙΜΩΝ, ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ & ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ, ΦΟΡΕΑΣ ΕΛΕΓΧΟΥ, ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ, ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ (ΓΕΤΕ Μ.ΕΠΕ)	Αττικής	47-6	ΜΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ
ΑΛΦΑ ΠΡΑΤΗΡΙΩΝ, Εργαστήριο Διακριβώσεων Δεξαμενών	Αττικής	1011-2	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
ΤΣΑΟΥΣΙΔΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	Χαλκιδικής	1192	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
Τμήμα Ελέγχου Υλικών & Ποιότητας Δημοσίων Έργων Στερεάς Ελλάδας, Διεύθυνση Τεχνικού Ελέγχου, Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής &	Φθιώτιδος	201-6	ΔΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ- ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΡΓΩΝ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
Περιβαλλοντικής Πολιτικής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας-Στερεάς Ελλάδας			
Εμμανουήλ Κ. Μανώλας (ΕΛ.Ε.ΠΙ.)	Θεσσαλονίκης	1237	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΖΥΓΙΣΗΣ
ΤΡΥΨΙΑΝΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	Θεσσαλονίκης	663-5	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Εργαστήριο Ποιότητας Διακοσμητικών Πετρωμάτων 'Λίθος' της Ελληνικής Αρχής Γεωλογικών & Μεταλλευτικών Ερευνών (Ε.Α.Γ.Μ.Ε.)	Αττικής	70-8	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ ΠΕΤΡΩΜΑΤΑ
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τμήμα Φυσικής, Εργαστήριο Ραδιοεπικοινωνιών	Θεσσαλονίκης	924-4	ΔΟΚΙΜΕΣ ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΚ ΗΣ ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑΣ
Δοκιμή - Έλεγχος Μπετόν ΙΚΕ	Ευβοίας	1142	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Bitulab Ε.Π.Ε.	Πέλλης	796-3	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Ν. Αστεριάδης Α.Ε., Εργαστήριο Δοκιμών & Διακριβώσεων	Αττικής	789-3	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
VAL ELECTRONIC	Αττικής	705-3	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
TOTAL Q - Εργαστήρια Διακριβώσεων Α.Ε.	Αττικής	426-5	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
STS Marine Α.Ε.	Αττικής	953-2	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΑΙΣΘΗΤΗΡΩΝ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
ΜΟΤΟΡ ΟΪΛ (ΕΛΛΑΣ) Διυλιστήρια Κορίνθου Α.Ε./ΧΗΜΕΙΟ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΥ	Κορινθίας	297-6	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΚΑΥΣΙΜΑ
MED Control Services Ο.Ε. - Παπανικόλας Αντώνης & ΣΙΑ Ο.Ε. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ	Αττικής	1062-2	ΔΟΚΙΜΕΣ ΟΓΚΟΥ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
Measurement Technology Ο.Ε.	Αττικής	972-4	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
MAIN SOLUTIONS ΕΠΕ, Εργαστήριο Διακριβώσεων	Αττικής	941-5	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
HELLAMCO Α.Ε.	Αττικής	421-4	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
			ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
Calibration & Testing Globetech Laboratories A.E.	Αττικής	983-3	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
EUROCERT A.E. - Ευρωπαϊκή Εταιρεία Ελέγχων και Πιστοποιήσεων	Αττικής	360-6	ΔΙΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ
Παντελίδης Βιομηχανική Ζύγιση & Αυτοματισμοί Α.Ε. - Εργαστήριο Μετρολογίας ΡΑΝΜΕΤΡΟ	Θεσσαλονίκης	1094-3	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΡΕΗΚΑΠ Α.Ε., Εργαστήριο Οπτικών Ινών	Δράμας	1236	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΟΠΤΙΚΕΣ ΙΝΕΣ
ALGOSYSTEMS SA, Εργαστήριο Διακριβώσεων	Αττικής	345-4	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΜΠΡΑΪΤ Ειδικός Φωτισμός Α.Ε. - BRIGHT Special Lighting S.A.	Αττικής	1300	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΦΩΤΙΣΜΟΥ
Γκριμότσης - Μεντεσίδη Ο.Ε. "GRASSFORM"	Αιτωλακαρνανίας	1297	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΤΑΠΗΤΕΣ ΓΗΠΕΔΩΝ
Συστήματα Sunlight ΑΒΕΕ, Τμήμα Έρευνας & Ανάπτυξης, Εργαστήριο Χημικών Δοκιμών	Νέο Όλβιο, Ξάνθη	1296 1310	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ
Newtron Technologies Μονοπρόσωπη Α.Ε., Επιχειρησιακή Μονάδα Ασπροπύργου	Αττικής	1291	ΜΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
SpectrumNDT - Ι. Δημούλης & ΣΙΑ Ε.Ε.	Πειραιάς	1285	ΜΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΒΟΥΝΑΤΣΟΣ	Αττικής	1283	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
ΓΕΩΤΕΣΤ Α.Ε.	Ιωαννίνων	1274	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Εδαφομηχανική Α.Τ.Ε.	Αττικής	1269	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΡΟΠΗ ΙΚΕ	Θεσσαλονίκης	1263	ΔΙΑΚΡΙΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
Τομέα Εργαστηρίων & Ασυρμάτων / Διεύθυνσης	Αττικής	1260	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
Δικτύου του ΔΕΔΔΗΕ - Διαχειριστής Ελληνικού Δικτύου Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας			ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ
KAISIS OIL GROUP A.E (NICK TRANS A.E.)	Θεσσαλονίκης	1258	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
ΜΕΤΡΟΝ Ενεργειακές Εφαρμογές Α.Ε., Εσωτερικό Εργαστήριο 1ου Μέρους Μη Καταστροφικών Δοκιμών	Αττικής	1247	Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
CIVIL WORKS CONSULTANTS (CWC) ΜΟΝ. ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	Αττικής	1231	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΕΜΙΣΙΑ Α.Ε.	Θεσσαλονίκης	1221	ΔΟΚΙΜΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΓΙΑ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΚΥΚΛΟΥ
«Γ. ΚΑΡΥΔΗΣ - DOMO+LYSISLAB - ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΟΜΗΤΙΚΗΣ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ	Αττικής	1200	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
PROTEM GROUP ΑΒΕΤΕ	Αττικής	1197	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΖΥΓΩΝ
Εργαστηρίου Διακριβώσεων Όγκου Δεξαμενών ΤΕΚΑΤ Μ.Ε.Π.Ε.	Αττικής	1155-2	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
ΔΟΚΙΜΗ ΕΛΕΓΧΟΣ ΜΠΕΤΟΝ Ι.Κ.Ε.	Εύβοιας	1142-3	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Εργαστηρίου Περιβάλλοντος Ηρακλής της ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΗΡΑΚΛΗΣ	Εύβοιας	1126-2	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΚΑΥΣΙΜΑ ΚΑΙ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Γ. Παπανικολός - Α. Μπούμπας Ο.Ε. – MEDIRAY	Αττικής	1121-2	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΜΕΤΡΗΤΕΣ

Παραδοτέο Π.1.4: Μελέτη προϋποθέσεων για χημικές και φυσικές δοκιμές σε μια ευρεία κατηγορία βιομηχανικών προϊόντων για εξαγωγές σε τρίτες χώρες

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
			ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ
Εργαστηρίου Διακριβώσεων της Ελληνικής Αεροπορικής Βιομηχανίας (Ε.Α.Β.) Α.Ε.	Βοιωτίας	1116-2	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΚΩΤΣΑΔΑΜ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ – CALIBRATION SERVICES	Αττικής	1107-3	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ	Θεσσαλονίκης	974-3	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΣ ΟΓΚΟΥ
ΙΚΑΡΟΣ Α.Ε.	Καρδίτσας	962-3	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ ΔΕΞΑΜΕΝΩΝ
MAIN SOLUTIONS Ε.Π.Ε.	Αττικής	941-4	
ΜΕΛΚΟ ΠΕΤΡΟΛΕΟΥΜ ΑΕΒΕΠ (ΜΕΛΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ)	Αττικής	935-3	ΚΑΥΣΙΜΑ
ΕΡΓΟΤΕΚ ΤΕΡΤΣΗΣ Α.Ε	Ιωαννίνων	931-3	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΕΣΤΙΑ Σύμβουλοι & Μηχανικοί Α.Ε.	Θεσσαλονίκης	926-2	ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΑΙΟΛΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΔΟΜΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ Α.Ε.	Αττικής	922-3	ΔΟΜΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ
ΒΙC ΒΙΟΛΕΞ Α.Ε.	Αττικής	918-4	ΠΟΙΟΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΠΕΤΡΟΤΕΚ Α.Ε.	Αττικής	914-3	ΚΑΥΣΙΜΑ
METROCAL Ι.Κ.Ε.	Αττικής	900-5	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
METRICON Α.Ε.	Αχαΐας	891-4	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΓΚΟΥ
METRISIS ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ Ι.Κ.Ε.	Αττικής	887-4	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΝΑΜΑ LAB - ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ, ΔΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ & ΠΟΙΟΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ Α.Ε.»	Αττικής	850-3	ΔΟΜΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ
LOGICOM Α.Ε.Β.Ε	Αττικής	835-3	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ
«ΔΟΜΟΕΡΕΥΝΑ»	Αττικής	754-3	ΔΟΜΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ
«ΓΕΩΔΟΜΗ»	Αχαΐας	721-3	ΔΟΜΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ
CHIMAR HELLAS Α.Ε.	Θεσσαλονίκης	712-4	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ

Παραδοτέο Π.1.4: Μελέτη προϋποθέσεων για χημικές και φυσικές δοκιμές σε μια ευρεία κατηγορία βιομηχανικών προϊόντων για εξαγωγές σε τρίτες χώρες

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
			ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΞΥΛΕΙΑΣ
«KRD CONSULTING» ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΓΑΝΔΑΣ & ΣΙΑ ΕΕ	Θεσσαλονίκης	690-3	ΕΛΕΓΧΟΣ ΑΜΙΑΝΤΟΥ
ΔΕΚΑ ΑΕΒΕ	Αττικής	559-5	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΛΑΜΠΟΡ Α.Ε. (LABOR)	Αττικής	553-6	ΔΟΚΙΜΕΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΝΕΜΟΜΗΧΑΝΙΚΗ Ο.Ε.	Αττικής	547-5	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΡΟΗΣ
ΑΥΤΟVISION SAKAR Α.Ε.	Αττικής	500-5	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΤΕΟ
ΑΛΕΞΙΟΥ Α.Β.Ε.Ε.	Αττικής	473-5	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΖΥΓΙΣΗΣ
ΚΥΜΗ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Α.Β.Ε.Ε.	Αττικής	441-4	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ Α.Ε.- ΤΟΜΕΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑΣ	Βοιωτίας	428-7	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
I.C.Lab	Αττικής	418-5	ΕΛΕΓΧΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ (ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΤΕΣ)
GeoTerra Lab ΟΕ.	Αττικής	387-3	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Αναλυτικές Συσκευές Α.Ε.	Αττικής	383-5	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΝΑΪΑΣ Επιστημονικά Αναλυτικά Εργαστήρια Α.Ε.	Πειραιάς	380-5	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΚΑΥΣΙΜΑ
BUREAU VERITAS HELLAS Μ.Α.Ε.	Αττικής	364-6	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΟΓΚΟΥ ΣΕ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΚΑΥΣΙΜΑ
LINK LAB ΕΠΕ	Αττικής	263-7	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Ε. (ΓΕΩΤ.ΕΡ-ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ Ε.Ε.)	Θεσσαλονίκης	258-6	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Ύπηρεσίες Διακριβώσεων & Ποιότητας Α.Ε. – CQS'	Θεσσαλονίκης	196-7	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΠΗΛΕΙΔΗΣ ΘΩΜΑΣ& ΣΙΑ Ο.Ε. (NDT METALS)	Θεσσαλονίκης	177-8	ΜΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΑ- ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
T.C.L. Co. – Test & Control Laboratories	Αττικής	159-7	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΑ- ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Τμήμα της Χημικής Υπηρεσίας Σερρών- Χημική Υπηρεσία Μακεδονίας – Θράκης Γενικό Χημείο του Κράτους	Σερρών	142-4	ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΠΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
Τμήμα Α & Β της Χημικής Υπηρεσίας Πειραιά του Γενικού Χημείου του Κράτους	Αττικής	142-5	ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΥΣΙΜΩΝ
Διεύθυνση Χημικών Υπηρεσιών Μακεδονίας - Θράκης του Γενικού Χημείου του Κράτους	ΞΑΝΘΗΣ	142-5	ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
Β' Χημικής Υπηρεσίας Αθηνών του Γενικού Χημείου του Κράτους	Αττικής	142-4	ΕΛΕΓΧΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
NDT Technology – Αθανάσιος Γκιάκας	Αττικής	134-5	ΜΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ (ΕΕΑΕ)	Αττικής	117-6	ΔΟΚΙΜΕΣ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
Σωληνουργεία Κορίνθου Α.Ε.	Βοιωτίας	113-5	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Εργαστηρίου Υδρομετρητών της	Αττικής	108-4	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΥΔΡΟΜΕΤΡΗΤΩΝ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
Υπηρεσίας Υδρομετρητών της Ε.ΥΔ.Α.Π. Α.Ε.			
Κέντρου Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειας	Αττικής	100-6	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Εργαστήριο Δοκιμών της Διεύθυνσης Κέντρου Καινοτομίας (ΔΚΚ) της ΔΕΗ Α.Ε.	Αττικής	90-6	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ
Εργαστήριο Ψυκτικής Τεχνολογίας Οχημάτων Ψυγείων, Μονάδα Ελέγχων ΑΤΡ* της Σχολής Μηχανολόγων Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου	Αττικής	66-6	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΟΧΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΕΥΠΑΘΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΣΠΕΚΤΡΟΥΜΛΑΜΠΣ Α.Ε.	Αττικής	65-6	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΚΑΙ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
Εργαστήριο Δοκιμών της Ανώνυμης Εταιρείας Βιομηχανικής Έρευνας, Τεχνολογικής Ανάπτυξης και Εργαστηριακών Δοκιμών, Πιστοποίησης και Ποιότητας (ΕΒΕΤΑΜ Α.Ε.) (Παράρτημα Θεσσαλονίκης)	Θεσσαλονίκης	64-7	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΥΛΙΚΑ (ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ, ΠΛΑΣΤΙΚΑ, ΔΕΡΜΑΤΑ, ΔΟΜΙΚΑ, ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΑΝΑΨΥΧΗΣ)
Εργαστήριο Δοκιμών της Ανώνυμης Εταιρείας Βιομηχανικής Έρευνας, Τεχνολογικής Ανάπτυξης και Εργαστηριακών Δοκιμών,	Αττικής	64-7	

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
Πιστοποίησης και Ποιότητας (ΕΒΕΤΑΜ Α.Ε.) (Παράρτημα Θεσσαλονίκης)			
Εργαστηρίων Δοκιμών της Γενικές Εφαρμογές Τεχνολογίας και Επιστήμης Ε.Π.Ε., ΓΕΤΕ Μ.ΕΠΕ (Εργαστήριο Θεσσαλονίκης)	Θεσσαλονίκης	47-7	Μη καταστροφικές δοκιμές
Εργαστηρίων Δοκιμών της Γενικές Εφαρμογές Τεχνολογίας και Επιστήμης Ε.Π.Ε., ΓΕΤΕ Μ.ΕΠΕ (Εργαστήριο Αθηνών)	Αττικής	47-7	
INTRACOM DEFENSE ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Α.Ε.	Αττικής	39-8	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑΚΩΝ ΜΕΓΕΘΩΝ
Q-TEX Ινστιτούτου Ποιοτικού Ελέγχου Ε.Ε.	Θεσσαλονίκης	29-7	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
Εργαστηρίου Εδαφομηχανικής – Βραχομηχανικής της Σωτηρόπουλος & Συνεργάτες Α.Τ.Ε.	Αττικής	18-6	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΗΛΙΚΑ
Εργαστηρίων Μέτρησης Ηλεκτρικής Ενέργειας & Ισχύος (ΕΛ01) της Landis + Gyr Α.Ε.	Κορινθίας	08-5	ΔΟΚΙΜΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
Εργαστήριο Δοκιμών Ηλιακών & Άλλων Ενεργειακών Συστημάτων του ΕΚΕΦΕ «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»	Αττικής	02-6	ΔΟΚΙΜΕΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ ΣΕ ΗΛΙΑΚΟΥΣ ΣΥΛΛΕΚΤΕΣ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
Εργαστήριο Ελέγχου Ηλεκτρομαγνητικής Ακτινοβολίας Περιβάλλοντος της COSMOTE Α.Ε.	Αττικής	802-4	ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΜΑΓΝΗΤΙΚ Σ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ
Τμήματος Ελέγχου Υλικών και Ποιότητας Δημοσίων έργων Κεντρικής Μακεδονίας, Διεύθυνση Τεχνικού Ελέγχου, Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης	Θεσσαλονίκης	237-5	ΔΟΜΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΕΡΓΩΝ
Εργαστήριο Ποιοτικού Ελέγχου του Διυλιστηρίου Θεσσαλονίκης Της Ελληνικά Πετρέλαια Δ.Ε.Π.Π. Α.Ε.	Θεσσαλονίκης	419-6	ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΥΣΙΜΩΝ
Εργαστήριο Ραδιενέργειας περιβάλλοντος του Ινστιτούτου Πυρηνικών και Ραδιολογικών Επιστημών & Τεχνολογίας, Ενέργειας & Ασφάλειας Ε.Κ.Ε.Φ.Ε. ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ	Αττικής	447-4	ΔΟΚΙΜΕΣ ΕΠΙΔΟΣΗΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΠΤΩΝ ΑΕΡΑ
Εργαστήριο Τεχνολογίας Καυσίμων & Λιπαντικών της Σχολής Χημικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου	Αττικής	458-5	ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΥΣΙΜΩΝ
Εργαστηριακή Μονάδα Παροχής Υπηρεσιών Υψηλών Τάσεων της Σχολής Ηλεκτρολόγων ηχανικών	Αττικής	490-5	ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
και Μηχανικών Υπολογιστών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου			
Πρότυπο Χημικό Εργαστήριο Νοτίου Ελλάδος της ΛΙΓΝΙΤΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΗΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ Α.Ε	Αρκαδίας	494-5	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΚΑΥΣΙΜΑ
ΔΕΚΑ ΑΕΒΕ	Αττικής	559-5	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
Εργαστήριο Χημικού Ελέγχου Γεωργικών Φαρμάκων του Μπενάκειου Φυτοπαθολογικού Ινστιτούτου	Αττικής	606-5	ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΟΙΟΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΦΥΤΟΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚ ΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
Εργαστηρίου Ποιοτικού Ελέγχου Φυτοπροστατευτικών Προϊόντων του Περιφερειακού Κέντρου Προστασίας Φυτών, Ποιοτικού και Φυτοϋγειονομικού Ελέγχου Θεσσαλονίκης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	Θεσσαλονίκης	633-4	ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΟΙΟΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΦΥΤΟΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚ ΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
«Πρότυπο Χημικό Εργαστήριο Βόρειας Ελλάδας» της ΔΕΗ Α.Ε.	Πτολεμαΐδας	646-5	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΚΑΥΣΙΜΑ
Εργαστηρίου Δοκιμών Ανεμογεννητριών του Κέντρου Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειας (ΚΑΠΕ)	Αττικής	647-4	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΡΟΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΑΙΟΛΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
Εργαστήριο Αρχιτεκτονικής Τεχνολογίας του Τμήματος	Θεσσαλονίκης	704-4	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ (ΤΟΙΧΟΠΟΙΑ,

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
Αρχιτεκτόνων Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης			ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ)
Εργαστήριο Διακριβώσεων Πίεσης & Χημικής Ανάλυσης του Διαχειριστή Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου (ΔΕΣΦΑ) ΑΕ	Αττικής	758-4	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΜΕΤΡΗΤΩΝ ΑΕΡΙΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ
Εθνικού Κέντρου Ποιοτικού Ελέγχου, Ταξινόμησης και Τυποποίησης Βάμβακος του Ελληνικού Γεωργικού Οργανισμού «ΔΗΜΗΤΡΑ» του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	Καρδίτσας	772-6	ΦΥΣΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΒΑΜΒΑΚΙ
«Εργαστήριο Τεχνολογιών Ορυκτών Καυσίμων» του ΕΚΕΤΑ/ΙΔΕΠ (ΕΚΕΤΑ/ΙΔΕΠ/ΕΤΟΚ)	Θεσσαλονίκης	894-4	ΚΑΥΣΙΜΑ
Εργαστήριο Δοκιμών Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου- Περιφερειακή Ενότητα Μυτιλήνης Δ/νση Τεχνικών Έργων Τμήμα Εργαστηρίων	Μυτιλήνη	1087-2	ΔΟΜΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ- ΕΛΕΓΧΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
Εργαστηρίου Θερμικών Στροβιλομηχανών της Σχολής Μηχανολόγων Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου	Αττικής	1120-2	ΔΙΑΚΡΙΒΩΣΕΙΣ ΡΟΗΣ
Εργαστηρίου Ψεκαστικών Μηχανημάτων του Τμήματος	Αττικής	1178-2	ΔΟΚΙΜΕΣ ΣΕ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ

Παραδοτέο Π.1.4: Μελέτη προϋποθέσεων για χημικές και φυσικές δοκιμές σε μια ευρεία κατηγορία βιομηχανικών προϊόντων για εξαγωγές σε τρίτες χώρες

ΕΠΩΝΥΜΙΑ	ΠΕΡΙΟΧΗ ΝΟΜΟΣ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ	ΠΕΔΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΗΣΗΣ/ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ
Γεωργικής Μηχανικής του Ινστιτούτου Εδαφοϋδατικών όρων του Ελληνικού Γεωργικού Οργανισμού «ΔΗΜΗΤΡΑ» (ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ)			ΨΕΚΑΣΜΟΥ